

KONTRA

**Εθνικιστική υστερία και
πολιτικάντικη σπέκουλα**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Η σκανδαλογία δεν
οδηγεί σε «κάθαρση»
του καπιταλισμού**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Τραβάει την ανηφόρα
το χρέος των
καπιταλιστών στα
Ταμεία**

ΣΕΛΙΔΑ 12

**Ομολογία κυβερνητικού παράγοντα
Στο στόχαστρο τα
βαριά και ανθυγιεινά
επαγγέλματα**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Σκάνδαλο γηπέδου Μελισσανίδη στο ΣτΕ
Προκλήσεις επ'
ακροατηρίω!**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Λίμνη Στυμφαλίας

**Οχι στο πετσόκομμα
των καλαμιώνων**

ΣΕΛΙΔΑ 8

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 950 - 10 Φλεβάρη 2018

www.eksegersi.gr

**Από τον εθνικισμό
στη σκανδαλογία**

**ΚΑΙ Ο
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ
ΠΑΝΤΑ ΒΑΡΒΑΡΟΣ
ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ**

Scripta... Verba...

Η έξοδος στις αγορές δεν σημαίνει το τέλος της εποπτείας, ούτε ισοδυναμεί με το τέλος της λιτότητας.

Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή

Οχι που θα τους άφηνε ο Λιγάρκας να στήνουν προπαγάνδα με «καθαρές εξόδους».

Κατανοούμε ότι υπάρχουν πολίτες στην Ελλάδα που αυτοπροσδιορίζονται ως Μακεδόνες, αλλά οι έλληνες γείτονές μας και κανείς άλλος στην Ευρώπη του 21ου αιώνα δεν μπορούν να μας αρνηθούν το δικαίωμα να είμαστε Μακεδόνες και να ομιλούμε τη μακεδονική γλώσσα, κομμάτι μιας ολαβικής ομάδας γλωσσών.

Νικόλα Ντιμιτρόφ

Ενας καθαρά αμερικανό-δουλος πολιτικός φαντάζει ως φορέας αλήθειας μπροστά στον τυφλό αρχαιοπληκτο ελληνικό εθνικισμό.

Μόνο όταν μια κυβέρνηση ενστερνιστεί τους στόχους ενός προγράμματος μπορεί να λειτουργήσει και η εφαρμογή του και να εξηγηθεί πειστικά στους πολίτες η αναγκαιότητά του... Αυτό δεν συνέβη στην Ελλάδα με καμία κυβέρνηση. Τα πράγματα βελτιώθηκαν ανέλπιστα μόνο τον τελευταίο χρόνο.

Τόμας Βίζερ

Μέλι στάζει το στόμα του για τα γιουσουλφάκια Αλέξη και Ευκλείδη.

Εγώ πιστεύω ότι ο κ. Τσίπρας έχει κάνει μία μυστική συναλλαγή κάτω από το τραπέζι με τους ξένους για περικοπή του χρέους. Δεν τολμάει όμως να το ομολογήσει αυτό.

Σοφία Βούλτεψη

Μας είχε λείψει από τότε που έπεσε ο Σαμαράς.

Δεν είμαι καθόλου βέβαιος, ότι μία προσωπικότητα όπως ο κ. Φραγκούλης θα συνεργήσει σε κάτι τέτοιο (σ.σ. δημιουργία νέου δεξιού κόμματος), γιατί ο Τσίπρας σε κάθε ψηφοφόρο της δεξιάς, είναι πολιτικά «τοξικός». Ποιος δεξιός ψηφοφόρος θα πήγαινε να ψηφίσει ένα ενδιάμεσο κόμμα, ρισκάροντας να μείνει ο Τσίπρας στην εξουσία;

Αδωνις Γεωργιάδης

Περισσότερο σαν ξόρκισμα του κακού ακούγεται, παρά ως βεβαιότητα.

Ημέρα του συλλαλητηρίου σήμερα. Ημέρα Εθνικής έξαρσης. Ημέρα της Μακεδονίας μας. Της Μακεδονίας που είναι μία και Ελληνική. Ας το καταλάβουν όλοι!

Πάνος Σόμπολος

Βγήκε κι αυτός από τη ναφθαλίνη. Φιλοδοξεί, λένε, να είναι υποψήφιος βουλευτής με τη ΝΔ στην Αιτωλοακαρνανία. Μέχρι και νεκρούς ανασταίρνουν τα εθνικοφασιστικά συλλαλητήρια.

ΡΙΠΕΣ

♦ «Εθνομηδενιστές» ♦ Αρκεί και μόνο αυτή η λέξη που χρησιμοποίησε ο Μήκας για να τον χαρακτηρίσει ♦ Είναι μια λέξη που χρησιμοποιεί, σε διαφορετικές παραλλαγές η ξενόδουλη, πατριδοκάπηλη, ραγιαδική Δεξιά και Ακροδεξιά εδώ και δεκαετίες ♦ Αρχισε να τη χρησιμοποιεί ενάντια στους εαμίτες και κομμουνιστές και έκτοτε καθιερώθηκε στο λεξιλόγιό της ♦ Την ακούγαμε από το στόμα καραβανάδων, μπάτσων, βασανιστών, ρουφιάνων ♦ Γ' αυτό χαιρέται ο γιος του Σκαλούμπακα ♦ Επειγόντως μια Στιρέλα στον Ευκλείδα ♦ Μην το αφήσουμε τσαλακωμένο το παιδί ♦ Είναι και από καλή οικογένεια, απόφοιτος της Οξφόρδης κτλ. ♦ Μας αρκεί που δεν είναι συμβιβασμένος! ♦ Έχουν κάτι παροιμίες στην Πρέβεζα γι' αυτές τις περιπτώσεις, αλλά δε γράφονται ♦ Ας ρωτήσει ο Ευκλείδας στο Σείταν Παζάρ' να του τις πουν ♦ «Είσαι ακροδεξιός και υπηρετείς

σχέδιο να ρίξεις την κυβέρνηση» ♦ «Κι εσύ είσαι ρουφιάνος» ♦ «Σύντροφοι και συντρόφισσες», που έλεγε κι ο Καμμένος στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ ♦ Προς τι το μίσος κι ο αλληλοσπαραγμός; ♦ Οι ΗΠΑ δε δίνουν βίζα στον Μαραντόνα, επειδή είχε αποκαλέσει τον Τραμπ μαριονέτα ♦ Σκασίλα του του (τέως) παιχταρά ♦ Καλύτερη προβολή δε θα μπορούσαν να του κάνουν ♦ «Έχουμε την αίσθηση ότι έχουμε αποκτήσει αξιοπιστία τα τελευταία τρία χρόνια», είπε ο Τσακαλώτος στο Reuters ♦ Κόψε κάτι, μεγάλε, γιατί υπάρχει και το εξάμηνο της κοροϊδίας με πρωταγωνιστή τον Μπαρουφάκη ♦ Αλλωστε, ο Βίζερ μίλησε μόνο για τον τελευταίο χρόνο ♦ Φυσικά, είτε ένα είτε τρία χρόνια, το ίδιο κάνει ♦ Γιουσουλφάκια των ιμπεριαλιστών δανειστών έχουν γίνει ♦ «Απογοητεύτηκε» η Κανέλλη με την εμφάνιση στη Θεσσαλονίκη! ♦ Μα καλά, 20 χρόνια φίλος της (κατά δική

της δήλωση), δεν είχε πάρει χαμπάρι περί τίνος πρόκειται; ♦ Πρέπει να έγινε της κακομοίρας στον Περισσό από διαμαρτυρόμενα μέλη και οπαδούς ♦ Η από ραδιοφώνου παπαρολογία, με την οποία προσπάθησε να δικαιολογηθεί, ήταν ακόμα πιο προκλητική ♦ Ρώτησαν τη Μελένια αν θα είχε παντρευτεί τον Τραμπ στην περίπτωση που δεν ήταν πλούσιος και διάσημος ♦ «Εκείνος θα με είχε παντρευτεί, αν δεν ήμουν όμορφη;», απάντησε κυνικότητα ♦ Κανονική αγοραπωλησία ♦ Αφού έκανε δήλωση ενάντια στους... προδότες και υπέρ του Μεγαλέξανδρου και ο τέως ποδοσφαιριστής Γρηγόρης Γεωργάτος, μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχοι ♦ Απορούμε που δε δήλωσε κάτι σχετικό και ο κολλητός του (και τέως βουλευτής του ΛΑΟΣ) Γιώργος Ανατολάκης ♦ Θα μπορούσαν να κατέβουν ως συναρχηγοί με το «Κόμμα του Φραπέ» ♦ Α, να μην το ξεχάσουμε ♦ Ο Μήκας και

ο Κασσιμάτης ήταν μαζί με τους Τσιπροκαμμένους την εποχή των «αγανακτισμένων» ♦ Κάτι ξέρουν ο Κατρούγκαλος, ο Μπαρουφάκης, ο Τσακαλώτος και τ' άλλα παιδιά ♦ Ο Μήκας υπήρξε επίσης (ξανά) εκλεκτός του Περισσού εδώ και κάμποσα χρόνια ♦ Καταλάβατε τώρα γιατί αρκετοί το φέρουν βαρέως που τον είδαν σύμβολο των εθνικισταράδων και των φασιστών; ♦ Πάσχουν από το σύνδρομο της απατημένης ερωμένης ♦ Αλήθεια, τι διαφορετικό περίμεναν από τον υπουργό Επικρατείας του Μητσοτάκη; ♦ Ο φίλος της Ζωής, ο Μελασόν, ζήτησε να αποπεμφθεί ο Τσίπρας από το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς ♦ Ο φίλος της Φώφης, ο Σουλτς, έδειξε στο συνέδριο του κόμματός του SMS του Τσίπρα υπέρ της συνεργασίας με τη Μέρκελ ♦ Αντε να βγάλει άκρη ο ζαλισμένος συριζαίος ♦ Με ποιους να πάει και ποιους ν' αφήσει ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Το χρέος της χώρας ανέρχεται στο 178% του ΑΕΠ με **ορισμένους ευρωπαίους αξιωματούχους** να εκτιμούν ότι η χώρα δεν μπορεί να συνεχίσει μετά την ολοκλήρωση του μνημονίου το καλοκαίρι χωρίς ελάφρυνση χρέους και μια προληπτική πιστωτική γραμμή», δήλωσε ο Τσακαλώτος στο Reuters, δικαιώνοντας τον Στουρνάρα. Ολοι θυμόμαστε πόσο άγρια την έπεσαν οι συριζαίοι στον Στουρνάρα, όταν μίλησε για «προληπτική πιστωτική γραμμή». Τον εμφάνιζαν να παίζει το παιχνίδι της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Τώρα, ο Τσακαλώτος δηλώνει -για πρώτη φορά επίσημα- ότι αυτή είναι η εκτίμηση «ορισμένων ευρωπαίων αξιωματούχων». Του Ντράγκι και των στελεχών της ΕΚΤ, δηλαδή, με τους οποίους συναντήθηκαν πρόσφατα ο Δραγασάκης, ο Τσακαλώτος και ο Χουλιαράκης και άκουσαν από πρώτο χέρι τις θέσεις τους.

Κ Σύσσωμη η νεοναζιστική συμμορία στο Σύνταγμα, με επικεφαλής τον ίδιο τον φίρερ, που γάβγισε και δήλωσε, την οποία μετέδωσε και η ΕΡΤ! Ο Κασσιδιάρης έγραψε και ύμνο για να δώσει άφεση αμαρτιών στον Θεοδωράκη: «Ο Μίκης ξεκίνησε από την ΕΟΝ του Ιωάννου Μεταξά και έκλεισε τον κύκλο του στο Συλλαλητήριο πλάι σε Πατριώτες

και Εθνικιστές! Οι ενδιάμεσες στάσεις/κυβιστήσεις παραγράφονται...». Στο ίδιο μήκος κύματος ο γιος του αρχιβασανιστή της Μακρονήσου Παναγιώτη Σκαλούμπακα: «Ο Μίκης σήμερα μίλησε λες κι άκουγα τον πατέρα μου στην Μακρονήσο να μιλάει για την Μακεδονία! Εντυπωσιακή η στροφή του, τα στερνά τιμούν τα πρώτα! Σίγουρα ο πατέρας μου θα

χαμογελάει από τον τάφο του ότι τίποτα δεν έχει χαθεί... ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ!!!». Τα σχόλια δικά σας...

Κ «Ο κόσμος, εφόσον θέλει να διαμαρτυρηθεί για την οικονομική πολιτική, για τη φορολογική πολιτική, για τη μισθολογική πολιτική, μπορεί να κάνει ακριβώς αυτό. Το γεγονός ότι επιλέγει να μην το κάνει σημαίνει ότι έχει κατανοήσει τη συγκυρία, έχει κατανοήσει τους συσχετισμούς

δύναμης, έχει κατανοήσει την προσπάθεια της κυβέρνησης». Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Τζανακόπουλος στην ΕΡΤ. Από τη μια οι εθνικισταράδες και οι φασίστες, από την άλλη η πολιτική αλητεία των συριζαίων.

Κ Και ο γιος του Κοκού στο συλλαλητήριο. Μια πραγματικά ταιριαστή παρουσία. Οι άνθρωποί του μάλιστα φρόντισαν να κάνουν αισθητή την παρουσία του, για να βγουν οι απαραίτητες φωτογραφίες.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εγώ δεν ντρέπομαι όπως οι εθνομηδενιστές που μας κυβερνούν να παραμένω πιστός στις ιερές σκιές των προγόνων μας που μας δίδαξαν την αγάπη για την πατρίδα και το έθνος. (...) Είμαι πατριώτης, διεθνιστής και περιφρονώ και μάχομαι το φασισμό, στην πιο απατηλή και επικίνδυνη μορφή του, την αριστερόστροφη. (...) Τα Σκόπια με όχημα το όνομα Μακεδονία και παραμορφώνοντας τα ιστορικά γεγονότα σε βαθμό γελοιοτήτας, επιδιώκουν την επέκταση των συνόρων τους εις βάρος των δικών μας, για τη δημιουργία της λεγόμενης Μακεδονίας του Αιγαίου.

Μίκης Θεοδωράκης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

10/2: Ημέρα πασχόντων από αυτισμό, ημέρα γάμου, Ιταλία: Ημέρα μνήμης εξόριστων 10/2/1898: Γέννηση Μπέρτολτ Μπρεχτ 11/2: Ιαπωνία: Εθνική εορτή, Καμερούν: Ημέρα νεολαίας, Λιβερία: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων 11/2/1981: Βόμβα σε άγαλμα Κωνσταντίνου και στο φασιστικό βιβλιοπωλείο «Ελευθέρη Σκέψη» 11/2/1987: Βόμβα σε κτίριο υπουργείου οικονομικών (ΕΛΑ) 12/2: Ημέρα κόκκινου χεριού (για παιδιά που στρατεύονται σε πολέμους), ΗΠΑ: Ημέρα Λίνκολν, Μιανμάρ: Ημέρα ένωσης 12/2/1945: Υπογραφή συμφωνίας Βάρκιζας 12/2/1980: Βόμβα στη βιοτεχνία «Πέρλα» (ΕΛΑ) 12/2/1981: Βόμβα σε γραφείο ΒΕΟ και ΔΕΗ και σε λεωφορείο σχολικής επιχείρησης 12/2/1981: Βόμβα σε αυτοκίνητο πρώην αξιωματικού χωροφυλακής, προσωπάρχη «Balkan Export» (Θεσσαλονίκη) 12/2/1992: Βόμβα στις τουαλέτες νυχτερινού κέντρου «Καν

Καν» (ΕΛΑ-1η Μάη) 12/2/1993: Χτύπημα ΔΟΥ Μοσχάτου (17Ν) 13/2: Ημέρα ραδιοφώνου 13/2/1949: Εφτακόσιοι νεκροί, 1.500 τραυματίες, τετρακόσιοι αιχμάλωτοι αντάρτες ΔΣΕ σε προσπάθεια κατάληψης Φλώρινας 13/2/1973: Διαδήλωση φοιτητών, πέντε συλλήψεις (Θεσσαλονίκη) 13/2/2006: 21χρονος νεκρός και 15χρονος Αφγανός πρόσφυγας σοβαρά κακοποιημένος από λιμενικό (Πάτρα) 14/2: Ημέρα ερωτευμένων 14/2/2001: Στρατιωτικός νόμος (Μαδρίτη), καταστολή εξεγερμένων κατά της φορολογίας 14/2/2002: Στρατιωτικός νόμος (Τεργέστη), απεργίες για μείωση ωραρίου εργασίας 14/2/1973: Αστυνομική εισβολή στο ΕΜΠ, άγριοι ξυλοδαρμοί, εκατό συλλήψεις,

έντεκα παραπομπές, 37 στρατεύσεις με διακοπή αναβολής, παραίτηση συγκλήτου 14/2/1974: Σύλληψη τριών ατόμων που μετέφεραν αντιδικτατορικές προκηρύξεις ΚΚΕ εσ. από Δυτική Γερμανία 15/2: Ημέρα κατά παιδικού καρκίνου, Σερβία: Εθνική εορτή, Καναδάς: Ημέρα σημαίας, Σιγκαπούρη: Ημέρα άμυνας 15/2/1993: Βόμβα σε ναυτιλιακή εταιρία (Πειραιάς) με αφορμή δύο πολύνεκρα ναυάγια (ΕΛΑ-1η Μάη) 15/2/1996: Ρουκέτα κατά υπαίθριου γκαράζ αμερικανικής πρεσβείας (17Ν) 16/2: Λιθουανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918) 16/2/1945: Αποπλισμός ΕΛΑΣ 16/2/1968: Διάσπαση ΚΚΕ 16/2/1973: Πρώτη κατάληψη Νομικής από 2.500 φοιτητές, πορεία, συμπλοκές με αστυνομία και παρακρατικούς.

Εθνικιστική υστερία και πολιτάντικη σπέκουλα

Οι διοργανωτές του εθνικο-φασιστικού συλλαλητηρίου σκέφτηκαν έξυπνα: αντί για τον «είναι τρελός ο στρατηγός» Φράγκο, με τα «ζήτω ο στρατός και οι ειδικές δυνάμεις», που προκάλεσαν αλγεινή εντύπωση σε πολύ κόσμο και προκάλεσαν την οργή της ΝΔ, που φοβήθηκε ότι «ψήνεται» δημιουργία νέου «πατριωτικού» κόμματος στα δεξιά της, σκέφτηκαν να βάλουν κεντρικό ομιλητή τον «αριστερό» Μίκη Θεοδωράκη. Κι αυτός δεν τους απογοήτευσε, καθώς δεν περιορίστηκε στο γνωστό ανιστόρητο εθνικιστικό παραλήρημα των γελοίων «μακεδονομάχων», αλλά μίλησε για «αριστερόστροφο φασισμό» που είναι «η πιο απατηλή και επικίνδυνη μορφή του φασισμού», για «εθνομηδενιστές» και άλλα τέτοια ανατριχιαστικά.

Απογοήτευσε, όμως, όλο τον αριστερό κόσμο. Κακώς, βέβαια, γιατί δε θα έπρεπε να περιμένει κανείς κάτι διαφορετικό από τον πρώην υπουργό του Μητσοτάκη, που αποφάσισε (μαζί με τον... αντιμνημονιακό Κασιμάτη) να ηγηθεί ως κεντρικός ομιλητής ενός εθνικοφασιστικού συλλαλητηρίου. Τέτοιος ήταν τέτοιος παραμένει (θυμίζουμε μερικά πράγματα στη σελίδα 15). Αυτό, όπως και να το κάνουμε, ήταν ένα... παράπλευρο κέρδος. Δύσκολα θα βρεθεί αριστερός

άνθρωπος να φάει την «πατριωτική» φόλα και να συμπορευτεί με τα κνώδαλα του εθνικοφασισμού, με τον Θεοδωράκη, τον Κασιδιάρη, τον γιο του Σκαλούμπακα (που είδε στην ομιλία του Θεοδωράκη τη δικαίωση του βασανιστή της Μακρονήσου πατέρα του), τον Φαίλο Κρανιδιώτη (που ευγνωμονεί τον «τεράστιο Μίκη» επειδή «εξευτέλισε τους αριστερόστροφους φασίστες και το παρακράτος τους»), τον Σαμαρά, τον Βορίδη και τον Γεωργιάδη κι όλους εκείνους που έσπευσαν να πάρουν θέση «παρά τω Μίκη». «Μίκη, αλλάζει την Ιστορία», κρούγαζε ο εθνικιστικός όχλος. Μπέρδεψε την Ιστορία με τη Γεωγραφία, γιατί μόνο τη Γεωγραφία προσπαθούσε ν' αλλάξει ο κεντρικός ομιλητής με το σύνθημα «η Μακεδονία είναι μία και ήταν, είναι και θα είναι πάντα ελληνική», με το οποίο έκλεισε την ομιλία του.

Όπως γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, όλοι, από τους ανοιχτούς φασίστες μέχρι τη ΝΔ και τον Καμμένο και από τον ΣΥΡΙΖΑ μέχρι τον Περισσό, χρησιμοποιούν το «Μακεδονικό» για λόγους ανταγωνισμού και ψηφοθηρίας στο εξωτερικό πολιτικό μέτωπο. Ειδικά απ' όταν είδαν τα λαϊκά πλήθη που συνέρευσαν στη Θεσσαλονίκη, κατάλαβαν ότι υπάρχει «ψωμί» από το οποίο προσπαθούν να

πάρουν όσο γίνεται μεγαλύτερη φέτα.

Για τους φασίστες δε χρειάζεται να ειπωθεί κάτι το αναλυτικό. Δεκαετίες τώρα, αυτή είναι η δουλειά τους: να δηλητηριάζουν τον ελληνικό λαό με το εθνικιστικό και ρατσιστικό μίσος. Ετσι εξασφαλίζουν την επιβίωσή τους. Είτε μιλάμε για τα διάφορα «σωματεία» με τα βαρύγδουπα ιστορικά ονόματα, είτε για τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Για τους πρώτους αρκεί μια επισήμανση δεξιού αρθρογράφου, που ήταν ταυτόχρονα και προειδοποίηση προς τον Κούλη: «Στην πράξη απεδείχθη ότι υπάρχει μια μεγάλη ασύντακτη πατριωτική παράταξη, κρυμμένη σε πολιτιστικούς συλλόγους, σε εξειδικευμένες πολιτικές, διπλωματικές, στρατιωτικές, θρησκευτικές σελίδες στο διαδίκτυο, σε αθλητικούς φορείς, παντού, και δεν χρειάζονταν τίποτε άλλο από τον προσδιορισμό τόπου και χρόνου συνάντησης για να κατέβει στον δρόμο» (Μανόλης Κοττάκης, «Δημοκρατία»).

Οι νεοναζί αυτή τη φορά δεν είχαν «σεμνή» παρουσία, όπως στη Θεσσαλονίκη, αλλά μαζική, με επικεφαλής τον ίδιο τον φίρερ, που έκανε και δήλωση. Κατέβηκαν με τα λάβαρα τους και κανείς δεν τους είπε να φύγουν, κανείς δεν τους ενόχλησε. Ήταν μια... προσθήκη στο «εθνικό σώ-

μα». Ο Θεοδωράκης φρόντισε να προσφέρει... έξτρα νομιμοποίηση στη ναζιστική, δολοφονική συμμορία, σε συνέντευξή του μετά το συλλαλητήριο: «Θα μου πείτε γιατί όχι τη Χρυσή Αυγή που αγαπούν την Πατρίδα; Ναι την αγαπούν, αλλά με ένα τρόπο εριστικό! Λύθηκε έτσι η απορία. Το «αδέρφια μου φασίστες, ρατσιστές», με το οποίο ο Θεοδωράκης άνοιξε την ομιλία του, δεν ήταν ειρωνικό (η συνέχεια της απεύθυνσης του ομιλητή: «... αναρχικοί, τρομοκράτες, τραμπούκοι» έδειχνε πως τους θεωρεί όλους... «πατριώτες»). Και βέβαια, οι νεοναζί δεν έχασαν την ευκαιρία να προβάλουν από τη ρυπαρή ιστοσελίδα τους αυτή τη δήλωση, υπό τον άκρως χαρακτηριστικό (και καθόλου παραπλανητικό τίτλο: «Μίκης Θεοδωράκης: Και οι Χρυσανγίτες αγαπούν την Πατρίδα - ΒΙΝΤΕΟ»). Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε ότι ακόμα βρίσκεται σε εξέλιξη η δίκη τους για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, για το λιντσάρισμα των αιγυπτίων αλιεργατών και για τη δολοφονική επίθεση σε αφισσοκολλητές του ΠΑΜΕ;

Τα εθνικοφασιστικά συλλαλητήρια είναι για διάφορα ακροδεξιά μορφώματα ο φυσικός τους χώρος. Όπως οι ενώσεις αποστράτων και άλλα... ευα-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Το comeback του Σαμαρά

Η εικόνα μπορεί να ερμηνευτεί ως μια τυπική συνέντευξη δεξιών πολιτικών σε μια θρησκευτική γιορτή. Είχε και ήχο, όμως. «Σήμερα είναι μία μεγάλη ημέρα για τη Μεσοημία και τη Χριστιανοσύνη και την Κυριακή θα είναι μία μεγάλη ημέρα για την Ελλάδα» δήλωσε ο Σαμαράς, παρουσία του Μητσοτάκη, αναφερόμενος στο εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της Αθήνας. Ο γερο-Μητσοτάκης πέθανε, η Ντόρα είναι παροπλισμένη από τον αδερφό της, που τη θεωρεί απειλή, και ο Σαμαράς βρήκε την ευκαιρία να αναζητήσει τη δικαίωσή του για τα γεγονότα του 1992. Τότε που συγκρούστηκε με τον προστάτη του Κωνσταντίνο Μητσοτάκη για το «Μακεδονικό», διέσπασε τη ΝΔ και λίγο καιρό αργότερα έριξε την κυβέρνηση της. Δεν την έριξε για το «Μακεδονικό», για τη σύμβαση του ΟΤΕ με Siemens-Intracom την έριξε, αλλά το «Μακεδονικό» ήταν ένα πρώτης τάξης ιδεολογικό επίχρισμα για τον Σαμαρά, ενώ ο Μητσοτάκης δεν μπορούσε να πει «με έριξε ο Κόκκαλης».

Τα χρόνια πέρασαν, ο Μητσοτάκης (ο γέρος) ποτέ δε συγχώρεσε τον Σαμαρά, η Ντόρα το ίδιο, όμως ο Κούλης έγινε υπουργός του Σαμαρά την ώρα που αυτός διέγραφε την αδερφή του. Πήγε, άραγε, στην Καλαμάτα για να βγάλει την υποχρέωση που έχει στον Σαμαρά; Τέτοιες υποχρεώσεις δεν ισχύουν στην αστική πολιτική, που είναι ζούγκλα. Ο Μητσοτάκης πήγε στην Καλαμάτα για να πατήσει πάνω στις πλάτες του Σαμαρά, του αδιαμφισβήτητου ηγέτη της ακροδεξιάς πτέρυγας της ΝΔ, βλέποντας ότι στο «Μακεδονικό» μπορεί να κερδίσει πόντους μόνο με στροφή προς τα ακροδεξιά. Την ώρα που η Ντόρα έλεγε ότι δε θα πάει στο συλλαλητήριο και γενικώς κρατούσε μια τυπική αντιπολιτευτική στάση, ο Κούλης προσέτρεχε στον Σαμαρά για βοήθεια.

Δεν υπολόγιζε άραγε ότι ο Σαμαράς θα άρπαζε την ευκαιρία για να πραγματοποιήσει το προσωπικό του comeback και να δικαιωθεί για τη στάση του το 1992; Αποκλείεται να μην το σκέφτηκε. Ο Σαμαράς είχε ανακοινώσει ότι θα πάει στο συλλαλητήριο, πήγε, φωτογραφίστηκε, έκανε και δήλωση ασορτί με το περιεχόμενο της εκδήλωσης, ενώ η κλάκα τον αποθέωνε: «Ελλάς, Ελλάς, Αντώνης Σαμαράς». Δεν ξέρουμε πώς το πήρε όλο αυτό το σκηνικό ο Κούλης (σίγουρα μια ανησυχία θα την έχει, γιατί ντιπ βλάκας δεν είναι), φαίνεται όμως πως σ' αυτή τη φάση έχει επιλέξει να καβαλήσει το ακραίο εθνικιστικό άρμα. Οι αρχικές επιφυλάξεις (πριν από το συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης) παραμερίστηκαν, όταν είδαν ότι το πράγμα «τραβάει» κόσμο που αυτοπροσφέρεται ως κοπάδι για ψηφοθηρία.

Ο Σαμαράς, όμως, είτε για λόγους προσωπικής αυτοδικαίωσης, είτε επειδή έχει «άλλα σχέδια» στο μυαλό του, είτε επειδή θέλει να βάλει τον Κούλη σε ομηρία, γυρίζει τη γραμμή της ΝΔ στα 1992 και όχι στα 2008. Καθώς, λοιπόν, ο Κούλης δεν αντιδρά σ' αυτό, η αντίδραση (και μάλιστα οξεία) ήρθε από έναν γνήσιο καραμανλικό, τον Ευάγγελο Αντώνη, που έγραψε: «Κοίτα πόρα που έχουν πάρει οι «υπερπατριώτες» κι οι μουσαφίραϊοι. Πιστεύουν φαίνεται πως (ξανα)ήρθε η ώρα τους κι είναι... έτοιμοι για ρεβάνς. Ξεχνώντας βέβαια πως με τέτοια μυαλά οδήγησαν την κεντροδεξιά το 2012 στον ιστορικό της πάτο με 18,85%. Αν αφεθούν να το πάνε έτσι το 33,47 της ήττας του 2009 θα εξακολουθήσει να είναι άπιαστο όνειρο... Κι ως το λοιδορούσαν τότε... Ναι οι ίδιοι που κατακρήμνισαν την παράταξη στα τάρταρα κι έχουν τώρα το απύθμενο θράσος να μιλάνε. Ας προσπαθήσουν λοιπόν... Και βλέπουμε! ΥΓ. Και υπενθυμίζω. Όλοι εμείς (και δεν είμαστε λίγοι) λέμε και στους απο δω και στους απο κει: Η πατρίδα δεν παίζεται στα ζάρια. Ούτε θυσιάζεται για ψηφαλάκια κι αρχηγίες».

Στη δήλωση Αντώνη φωτογραφίζεται ξεκάθαρα ο Σαμαράς (οι «μουσαφίραϊοι» είναι οι Γεωργιάδης-Βορίδης). Ήταν ο Καραμανλής ενήμερος για τη δήλωση Αντώνη; Δύσκολο να μην ήταν, για ένα τόσο σοβαρό θέμα. Αλλά και με δική του πρωτοβουλία να ενηργήσει ο Αντώνης, αποτύπωσε καθαρά το κλίμα που υπάρχει στους κόλπους των καραμανλικών. Είδε κι έπαθε ο Καραμανλής, με βοήθ τη Ντόρα, να απεμπλακεί από τη σκληρή δεξιά στάση του 1992 και να οδηγήσει τα πράγματα στη θέση «σύνθετη ονομασία έναντι όλων», χωρίς ο Σαμαράς τότε να φέρει οποιαδήποτε αντίρρηση (στον Καραμανλή χρωστούσε την επάνοδό του στην αστική πολιτική). Δε θέλει, λοιπόν, να δει τον Σαμαρά να το παίζει μάγκας «υπερπατριώτης» τώρα, τσαλαπατώντας τη γραμμή του 2008 και μαζί της τον ίδιο τον Καραμανλή.

Αριθμολαγνεία με... νόημα

Πόσοι ήταν οι διαδηλωτές στο συλλαλητήριο της Αθήνας; Το ζήτημα αυτό είχε αναγορευτεί σε μέγιστο ζήτημα της πολιτικής επικαιρότητας στο διήμερο που προηγήθηκε της π.Ν (προ Novartis) περιόδου. Όχι τυχαία. Οι διοργανωτές εμφανίζονταν σίγουροι ότι θα μαζευτεί η μισή Ελλάδα στην Αθήνα, προεξοφλούσαν ότι οι διαδηλωτές θα είναι τουλάχιστον ενάμισι εκατομμύριο, μιλούσαν για μισθώσεις χιλιάδων πούλμαν σε κάθε γωνιά της Ελλάδας και για ανθρώπους που έκλαιγαν επειδή ήθελαν να έρθουν και δεν υπήρχε πούλμαν να τους μεταφέρει. Η κυβέρνηση, όταν είδε ότι ο αριθμός των συγκεντρωμένων ήταν μικρότερος κι απ' αυτόν της Θεσσαλονίκης, αποφάσισε να εστιάσει σ' αυτό το ζήτημα, για να υποστηρίξει ότι το σχέδιο των διοργανωτών απέτυχε. Έβαλε μάλιστα τους μπάτσους να κάνουν μια υποεκτίμηση του μεγέθους της συγκέντρωσης κι αυτοί τα έκαναν θάλασσα (η μπατσαρία είναι γνωστή για την ανικανότητά της σε οτιδήποτε απαιτεί στοιχειώδη οργάνωση - μόνο στο ξύλο τα καταφέρνει).

Λοιπόν, για να τελειώνουμε με τη γελοιότητα των διοργανωτών που εξακολουθούν να μιλούν για ενάμισι εκατομμύριο και με τη σπέκουλα του Τόσκα και των μπάτσων του, αλλά και με τους διάφορους «τοπογραφούντες» που κάνουν υπολογισμούς χωρίς καμιά απόδειξη, δημοσιεύουμε μια αποτύπωση του χώρου που εκτάθηκε το συλλαλητήριο και τη μέτρησή του όπως την κάνει το google earth και δε σηκώνει αμφισβητήσεις. Ο υπολογισμός βγάζει κάτι λιγότερο από 71.000 τετραγωνικά μέτρα. Αν υπολογίσουμε κατά μέσο όρο 3 άτομα ανά τετραγωνικό για όλη την έκταση (που είναι «πλούσιος» μέσος όρος, δεδομένου ότι σε μεγάλη πυκνότητα μπορούμε να έχουμε το πολύ 4 άτομα ανά τετραγωνικό), θα φτάσουμε τα 213.000 άτομα. Μπορούμε, λοιπόν, να πούμε ότι το εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο μάζεψε περί τους 200.000 διαδηλωτές. Τελεία και παύλα. Για να κάνουμε και λίγη πλάκα, οι μπάτσοι (που μίλησαν για 50.000 τ.μ. έκταση και 140.000 διαδηλωτές, δηλαδή λογάριαν 2,8 διαδηλωτές ανά τετραγωνικό) ήταν πιο κοντά στην πραγματικότητα από τους εθνικιστάρδες, που νόμισαν ότι μπορούν με τόσο χονδροειδή τρόπο να υποτιμήσουν τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Αστυνομίας, στην Αθήνα έφτα-

σαν 283 λεωφορεία (189 καταγράφηκαν στις Αφίδνες και 94 στην Ελευσίνα). Το σκέλος αυτό δε διαψεύστηκε από τους διοργανωτές (έκαναν γαργάρα τα «χιλιάδες πούλμαν»), οπότε μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι από την επαρχία ήρθαν περί τα 20.000 άτομα (συμπεριλαμβανόμενων όσων ήρθαν με πλοία και με το τρένο). Προφανώς, δεν υπήρχε χρήμα για τη μίσθωση λεωφορείων. Ο,τι έβαλε το παπαδαριό.

Περιττεύει να πούμε (το είχαμε πει και στην περίπτωση της Θεσσαλονίκης) ότι -ανεξάρτητα από τα ψέματα των εθνικιστών διοργανωτών, που θέλουν να δείξουν ότι «κάνουν κουμάντο στη χώρα» υπήρξε και πάλι μια ογκώδης συγκέντρωση. Σημαντικά αποδυναμωμένη απ' αυτήν της Θεσσαλονίκης (αν πάρουμε υπόψη και τα πληθυσμιακά μεγέθη των δύο πόλεων, που είναι 3 προς 1), όμως ογκώδης σε σχέση με τα δεδομένα της εποχής. Κι αυτό είναι το λυπηρό.

ΥΓ1. Η συγκέντρωση των «αγανακτισμένων» στην Αθήνα στις 5 Ιούνη του 2011 ήταν σαφώς μεγαλύτερη από το εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι εκείνη τη μέρα έγιναν μεγάλες συγκεντρώσεις και σε πολλές ακόμα πόλεις της χώρας.

ΥΓ2. Το καλύτερο για το μέγεθος του συλλαλητηρίου το έγραψε συντηρητικός αρθρογράφος: «Περιττοί οι τοπογράφοι. Αν ήταν όντως ένα-ενάμισι εκατομμύριο κόσμος, ο κ. Μητσοτάκης θα είχε απαιτήσει εκλογές από τις 3 μ.μ. της Κυριακής. Για να προλάβει και τον κ. Σαμαρά».

Βαλτώνει η τουρκική εισβολή στη Συρία

Η τουρκική προέλαση στο συριακό Κουρδιστάν έχει κολλήσει στα σύνορα για δεύτερη βδομάδα. Οι μεγάλοστομες απειλές του Ερντογάν ότι θα «καθαρίσει» την περιοχή μέχρι τα σύνορα με το Ιράκ, έχουν μέχρι τώρα κοστίσει τη ζωή σε 134 στρατιώτες από το στρατόπεδο Τουρκίας - Ελεύθερου Συριακού Στρατού (που μάχεται στο πλευρό της) και 106 στρατιώτες των κουρδικών Μονάδων Λαϊκής Προστασίας (YPG), που μέχρι και σήμερα αποτελούν την εμπροσθοφυλακή των αμερικανοστηρικτών «Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων» που μάχονται κατά του ISIS αλλά και του συριακού καθεστώτος που υποστηρίζεται από τη Ρωσία. Οι νεκροί άμαχοι φτάνουν τους 68 (μεταξύ των οποίων και 21 παιδιά). Αυτά τα στοιχεία έδωσε το συριακό Παρατηρητήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, αποτυπώνοντας το αποτέλεσμα του «κλάδου ελαίας» που... προσφέρει η Τουρκία στο συριακό Κουρδιστάν, η οποία συμπληρώθηκε με βομβαρδισμό σχολείου και μονάδας υδροδότησης του Αφρίν! Το συριακό καθεστώς ανεβάζει τις απώλειες αμάχων στους 142, σύμφωνα με το πρακτορείο SANA.

Από το περασμένο Σάββατο, οι τουρκικές απώλειες αυξήθηκαν κατακόρυφα, καθώς ανατινάχτηκε ταγκ στο οποίο επέβαιαν πέντε στρατιώτες. Οι τουρκικές αρχές δεν ανακοίνωσαν ποιος το ανατίναξε, πέραν ορισμένων αντικρουόμενων διαρροών στα τουρκικά ΜΜΕ για την προέλευση του αντιαρματικού που κατέστρεψε το ταγκ (άλλοι λένε ότι είναι αμερικάνικο κι άλλοι ρώσικο). Το πιθανότερο είναι να το έκαναν οι Κούρδοι της Συρίας, οι οποίοι και ανέλαβαν την ευθύνη, υποστηρίζοντας ότι κατέστρεψαν δύο κι όχι ένα

τεθωρακισμένα. Όπως και να έχει το πράγμα, αυτή ήταν μια εξέλιξη που έκοψε τα πόδια της τουρκικής προπαγάνδας, δείχνοντας ότι η προέλαση δε θα είναι καθόλου εύκολη. Οι Κούρδοι της Συρίας έχουν πλέον αρκετή εμπειρία από μάχες με τον ISIS και τον Ασαντ καθώς και αρκετά πολεμικά εφόδια από τους Αμερικανούς, έτσι ώστε ο πόλεμος εναντίον τους να μην είναι καθόλου εύκολος. Αν σκεφτούμε ότι ποτέ η Τουρκία δεν κατόρθωσε να «κατατροπώσει» τους κούρδους αντάρτες του PKK, που άντεξαν δεκάδες χρόνια, πώς θα

καταφέρει τώρα να το κάνει στους Κούρδους της Συρίας, που έχουν και αμερικάνικη υποστήριξη;

Οι τουρκικές στρατιωτικές δυνάμεις θέλουν να προελάσουν μέχρι και το Μανμπίζ (μία πόλη που έπεσε το 2014 στα χέρια του ISIS για να «απελευθερωθεί» από την αμερικανόπνευστη συμμαχία δυο χρόνια μετά, τον Αύγουστο του 2016). Όμως το στρατιωτικό συμβούλιο που διοικεί την πόλη είναι κάθετα αντίθετο, ενώ και οι Αμερικάνοι δε δέχονται να εγκαταλείψουν τη βάση τους στην πόλη, παρά τις τουρκικές προειδοποιήσεις, ζητώντας από την Τουρκία να αποφύγει την περαιτέρω κλιμάκωση.

Την περασμένη Κυριακή, στο Αφρίν έγινε μία μεγάλη διαδήλωση κατά της τουρκικής εισβολής, δείχνοντας την οργή του πληθυσμού και την αποφασιστικότητά του να αντιταχθεί στην τουρκική πρόκληση.

Αυτό καθιστά ακόμα πιο δύσκολη την τουρκική προέλαση που μέχρι στιγμής δεν έχει ξεφύγει και πολύ από τα σύνορα. Μπορεί στην αρχή να πήραν από ΗΠΑ και Ρωσία το ok για να ξεκινήσουν, όμως από τη στιγμή που κόλλησαν, τα πράγματα αλ-

λάζουν και οι Αμερικάνοι θέλουν να τελειώσει όσο γίνεται γρηγορότερα η «δουλειά» του τούρκικου στρατού, γιατί διαφορετικά θα δημιουργηθεί μία ακόμα πληγή στην περιοχή, που θα αδυνατίσει σοβαρά τη συμμαχία τους. Γι' αυτό, αν και το Πεντάγωνο δήλωσε ότι δε στηρίζει τους Κούρδους που μάχονται κατά της Τουρκίας στο Αφρίν, έδειξε... κατανόηση, γιατί «όταν χτυπάνε το σπίτι σου, λογικό είναι να αντιδράσεις». Προκειμένου να λύσει το γόρδιο δεσμό που έχει δημιουργηθεί, η Ουάσιγκτον στέλνει τον υπουργό Εξωτερικών Ρεξ Τίλερσον στην Τουρκία, με στόχο την αποκλιμάκωση του μετώπου. Σίγουρα θα τους «τραβήξει το αυτί», όπως κάθε ιμπεριαλιστική δύναμη επιπέδου ΗΠΑ ξέρει να κάνει στους υποτελείς της (και η Τουρκία εξακολουθεί να παραμένει υποτελής στις ΗΠΑ, παρά τα τσαλιμάκια του Ερντογάν). Αυτό όμως δε σημαίνει ότι θα εξαλειφθούν ως διά μαγείας όλες οι αντιθέσεις που θα αναζωπυρώνονται κατά καιρούς, αφού η κάθε πλευρά (Τουρκία - Κούρδοι Συρίας) θέλει να επικρατήσει της άλλης σ' αυτό το κουβάρι αντιθέσεων που έχει δημιουργηθεί στη Συρία.

Λίβανος

Πυκνώνουν τα σύννεφα του πολέμου

«Το Τελ Αβίβ είναι έτοιμο για μια ακόμα χειρσαία εισβολή στον Λίβανο σε περίπτωση πολέμου με τη Βηρυττό. Πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι για ένα τέτοιο σενάριο, ακόμα και αν δεν το χρησιμοποιήσουμε. Η χειρσαία εισβολή δεν αποτελεί στόχο μας, κανείς δε γυρεύει περιπέτειες, αν όμως δεν έχουμε άλλη επιλογή προκειμένου να τελειώσουμε τη σύγκρουση γρήγορα και αποτελεσματικά, θα το πράξουμε. Το παρελθόν έχει δείξει ότι καμία σύγκρουση στη Μέση Ανατολή δεν τελειώνει χωρίς στρατιώτες στο έδαφος». Η δήλωση έγινε από τον φασίστα υπουργό Αμυνας του Ισραήλ Αβιγκνόρ Λίμπερμαν, κατά τη διάρκεια ομιλίας του στο Ινστιτούτο Εθνικής Ασφάλειας του Πανεπιστημίου του Τελ Αβίβ, την Τετάρτη 31 Γενάρη.

Αναφερόμενος στο λιβανέζικο κράτος, δήλωσε ότι δε βλέπει καμία διαφορά μεταξύ αυτού και της Χεζμπολά, θεωρώντας ότι η Χεζμπολά κατέχει όση δύναμη απαιτείται για να το ελέγχει πλήρως. Είπε χαρακτηριστικά: «Είναι κομμάτια της Χεζμπολά και θα πληρώσουν πολύ βαρύ τίμημα, αν επιτεθούν ενάντια στο Ισραήλ». Κλείνοντας την ομιλία του, δήλωσε ότι η εικόνα κατά τη διάρκεια της ισραηλινής εισβολής στον Λίβανο το καλοκαίρι του 2006, που έδειχνε τους κατοίκους της Βηρυττού να διασκεδάζουν στις παραλίες, ενώ οι ισραηλινοί κρύβονταν στα καταφύγια, δε θα επαναληφθεί. Στον επόμενο πόλεμο, όλοι οι λιβανέζοι άμαχοι

θα κρύβονται στα καταφύγια. Ετσι, έβαλε τον άμαχο πληθυσμό στο στόχαστρο του σιωνιστικού στρατού. Η επιθετικότητα ξεπηδάει από κάθε πόρο της σιωνιστικής οντότητας και δεν προκαλεί έκπληξη όταν εκφράζεται σε δημόσιες τοποθετήσεις κορυφαίων αξιωματούχων της.

Τον περασμένο Νοέμβρη, ο αρχηγός του λιβανέζικου στρατού έδωσε διαταγή σε όλες τις μονάδες να είναι σε πλήρη ετοιμότητα για να αντιμετωπίσουν το Ισραήλ, ενώ ο πρόεδρος της χώρας Μισέλ Αούν παρείχε πολιτική στήριξη στη Χεζμπολά, δηλώνοντας ότι είναι δικαίωμα του λιβανέζικου λαού να υπερασπιστεί τον εαυτό του απέναντι στους εχθρούς του με ό,τι μέσα διαθέτει. Ταυτόχρονα, το Ισραήλ συγκεντρώνει στρατό δίπλα στα σύνορα με τον Λίβανο.

Είναι άγνωστο αν ο Λίμπερμαν λειτουργεί σα λαγός της κυβέρνησης Νετανιάχου ή αν όντως πλησιάζει η ώρα για την επόμενη ισραηλινή εισβολή στον Λίβανο. Όσο πάντως καθυστερεί τόσο αυξάνεται η δύναμη της Χεζμπολά, που σύμφωνα με στρατιωτικούς αναλυτές έχει φτάσει σε σημείο να μπορεί να κατασκευάζει η ίδια τηλεκατευθυνόμενους πυραύλους υψηλής ακρίβειας, ικανούς να μετατρέψουν τη ζωή των κατοίκων των ισραηλινών πόλεων σε κόλαση και να επιφέρουν μεγάλα πλήγματα στην ισραηλινή κοινωνικοοικονομική ζωή. Δεν αποκλείεται αυτή η τεχνολογία να περάσει και στις οργανώσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης,

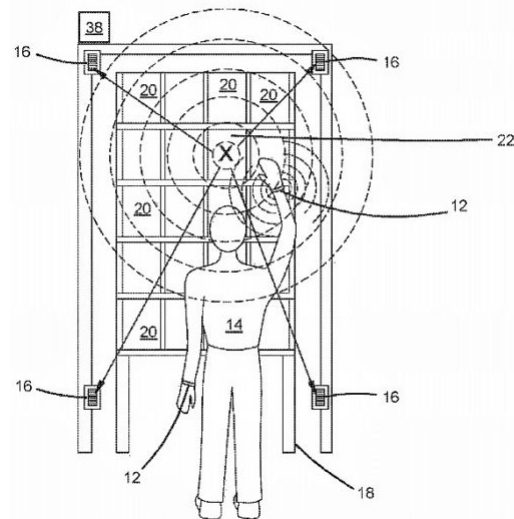
αλλάζοντας άρδην τους συσχετισμούς και σε αυτό το μέτωπο. Την αυξανόμενη στρατιωτική ισχύ της Χεζμπολά επιβεβαιώνει και ο αρχηγός του ισραηλινού στρατού Γκάμπι Εϊσενκοτ δηλώνοντας στην ισραηλινή εφημερίδα Haaretz, ότι η Χεζμπολά παραβιάζει τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, διατηρώντας την στρατιωτική της παρουσία στην περιοχή, κατέχοντας ελαφρύ και βαρύ οπλισμό και αυξάνοντας τις στρατιωτικές δυνατότητές της.

Το Ισραήλ δε φοβάται μόνο την αυξανόμενη ισχύ και επιρροή της Χεζμπολά, σαν αποτέλεσμα της συμμετοχής της στον πόλεμο της Συρίας στο πλευρό του Ασαντ, αλλά και την ενίσχυση της παρουσίας του Ιράν στα βόρεια σύνορά του, μέσω της υποστήριξης της Χεζμπολά. Η ατυχής για τις ΗΠΑ έκβαση του πολέμου στη Συρία ή η παραμονή του Ασαντ στην εξουσία της χώρας αποτελεί σημαντικό έρεισμα για την παρουσία της Ρωσίας και του Ιράν στην ευρύτερη περιοχή. Οι λανθασμένες επιλογές της αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής αναγκάζουν τώρα τις ΗΠΑ, προκειμένου να μη χάσουν ένα από τα τελευταία ερείσματά τους στο συριακό έδαφος, να μην αποσύρουν τα στρατεύματά τους από την περιοχή του Μαντζίμπ στο συριακό Κουρδιστάν, προσφέροντας, έστω και προσωρινά, κάλυψη στις κουρδικές πολιτοφυλακές στον πόλεμό τους ενάντια στον τουρκικό στρατό.

Τον περασμένο Νοέμβρη, ο

Αραβικός Σύνδεσμος συναντήθηκε εκτάκτως στο Κάιρο, κατηγορώντας το Ιράν ότι αποσταθεροποιεί την περιοχή συμμετέχοντας στον πόλεμο της Συρίας και της Υεμένης. Παράλληλα, χαρακτήρισε τη Χεζμπολά «τρομοκρατική οργάνωση», αποφεύγοντας όμως να ανακοινώσει κάποιου είδους μέτρα εναντίον της. Η Σαουδική Αραβία απαίτησε πρόσφατα από τη λιβανέζικη κυβέρνηση να πάρει μέτρα ενάντια στην Χεζμπολά και ταυτόχρονα απειλησε το Ιράν ότι θα αναλάβει δράση εναντίον του, αν συνεχίσει την εμπλοκή του στον πόλεμο της Υεμένης. Η διαφανόμενη συμμαχία μεταξύ Ισραήλ και ΣΑ από ό,τι φαίνεται θα πάρει σύντομα σάρκα και οστά. Υψηλόβαθμοι ισραηλινοί αξιωματούχοι, όπως ο υπουργός Ενέργειας Γιουβάλ Στέινιτς και ο στρατηγός Εϊσενκοτ επιβεβαιώνουν αυτή την πρόθεση από την πλευρά των σιωνιστών. Πρωτίστως, ο στόχος της συμμαχίας θα είναι ο περιορισμός της επιρροής του Ιράν στην ευρύτερη Μέση Ανατολή και το χτύπημα της Χεζμπολά.

Η «καλύτερη δημοκρατία» της Μέσης Ανατολής δε διστάζει να συμμαχήσει με ένα από τα πιο βάρβαρα θεοκρατικά καθεστώτα του Κόλπου, απέναντι στον κοινό εχθρό. Και η σαουδαρβική δυναστεία δε διστάζει να συνεργαστεί με τον «μεγάλο εχθρό των Αράβων». Όσο βέβαια αυτό δεν συνδυάζεται με απευθείας στρατιωτική δράση ενάντια στο Ιράν, δεν μπορεί να ανακόψει αποτελεσματικά την ενίσχυση της παρουσίας του στην περιοχή.

Amazon

Η αποθέωση του «μερικού εργαλείου»!

«Η Amazon έχει κερδίσει ήδη επάξια τη φήμη της εταιρίας που μετατρέπει τους πενιχρά αμειβόμενους εργαζομένους της σε ανθρωπίνα ρομπότ που δουλεύουν στο πλευρό πραγματικών ρομπότ, εκτελώντας επαναληπτικές μηχανικές κινήσεις στο πακετάρισμα στον μικρότερο δυνατό χρόνο».

Με αυτό τον τρόπο σχολίασε η Corriere della Sera την απόφαση της Amazon να βάλει ηλεκτρονικό βραχιολάκι στους εργαζομένους της στις αποθήκες, προκειμένου να παρακολουθεί με ακρίβεια πού τοποθετούν τα χέρια τους κατά τη διάρκεια της εργασίας τους και με μικρές δονήσεις να τους καθοδηγεί, ενώ ταυτόχρονα θα τους «βοηθά» στον εντοπισμό των προϊόντων. Φυσικά, θα βοηθά και την εταιρία να ασκεί τον μέγιστο έλεγχο στους εργαζομένους της, αφού τα βραχιολάκια θα στέλνουν σήμα στους μαντζαρέους για να διαπιστώνουν αν τα προϊόντα πήγαν στη σωστή θέση. Ετσι, θα ελέγχουν και τα διαλείμματα των εργατών και θα μπορούν να μετρούν την παραγωγικότητά τους!

Οι εργάτες στην Amazon ήδη δουλεύουν σε συνθήκες γαλέρας, χωρίς ορισμένες φορές να προλαβαίνουν να πάνε στην τουαλέτα, λόγω των εξοντωτικών ρυθμών εργασίας που επιβάλλονται βάσει ενός

Ο πανικός που επικράτησε στα διεθνή χρηματιστήρια με τη ραγδαία κατρακύλα των μετοχών και την απώλεια 4 τρις. δολαρίων, τη μεγαλύτερη ημερήσια πτώση στην ιστορία του Dow Jones (1.000 μονάδες) και ταυτόχρονα τη μεγαλύτερη ποσοστιαία πτώση από το 2011 (4.6%), και τη ραγδαία μετάδοση του «ιού» σχεδόν σε όλους τους δείκτες των παγκόσμιων χρηματιστηρίων, ήταν ένα γεγονός που παρουσιάστηκε σαν μια «διόρθωση» ύστερα από το ξέφρενο ράλι των μετοχών πέρσι και τους φόβους για την αύξηση των μισθών στις ΗΠΑ, που προκάλεσε πανικό στους επενδυτές. Γιατί όμως να πανικοβληθούν; Όπως είπε κι ο Τραμπ στο τουίτερ του, όταν υπάρχουν «καλά νέα» δε θα πρέπει να πέφτει το Χρηματιστήριο! Τι να πει ο έρμος, όταν λίγες μέρες πριν (στο διάγγελμά του προς το έθνος) ο ίδιος διαφήμιζε τη ραγδαία αύξηση των μετοχών, λέγοντας ότι κέρδισαν 8 τρις. δολάρια σε αξία, πράγμα που θα είναι... ευεργετικό για τους αμερικάνους συνταξιούχους, φοιτητές και εργαζόμενους με τους περίφημους λογαριασμούς 401(k) (που είναι χρήματα που επενδύονται σε μετοχές για συντάξεις); Οτι η μισή από αυτή την αύξηση ήταν φούσκα;

Αλλοι λένε ότι οι «επενδυτές» φοβήθηκαν πως θα αυξηθεί ο πληθωρισμός και θα ανεβούν τα επιτόκια της ομοσπονδιακής τράπεζας FED. Πώς θα γίνει αυτό; Μα λόγω των «καλών νέων» που δημοσίευσε στα τέλη Γενάρη το Γραφείο Οικονομικής Ανάλυσης (Bureau of Economic Analysis - BEA) του υπουργείου Εμπορίου των ΗΠΑ (<https://www.bea.gov/newsreleases/national/pi/2018/pdf/pi1217.pdf>), σύμφωνα με τα οποία τα χρήματα στους υπαλλήλους (δηλαδή μισθοί και εργοδοτικές ασφαλιστι-

Παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία

Γίγαντας με πήλινα πόδια

Πίνακας 1: Εξέλιξη εισοδημάτων υπαλλήλων και πληθωρισμού στις ΗΠΑ

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Μέση Ετήσια Αύξηση πληθωρισμού (CPI σύμφωνα με το BLS)	1.6	3.2	2.1	1.5	1.6	0.1	1.3	2.1
Μέση Ετήσια Αύξηση μισθών και εργοδοτικών ασφ. εισφορών (σύμφωνα με τις εκθέσεις του BEA)	2.4	3.4	3.2	2.9	4.1	4.6	4.2	3.2

Πηγές: <http://www.usinflationcalculator.com/inflation/current-inflation-rates/>, εκθέσεις Personal Income & Outlays του BEA.

κές εισφορές) αυξήθηκαν κατά το... αστρονομικό ποσοστό του 0.4% το Δεκέμβριο του 2017, σημειώνοντας μέση ετήσια αύξηση 3.2% για το 2017.

Οι σοβαροί οικονομολόγοι θα έπρεπε να γνωρίζουν ότι είναι πλάνη πως η αύξηση των μισθών οδηγεί στην αύξηση του πληθωρισμού (μια πλάνη που την υποστήριζαν με ζήλο ακόμα και θεωρητικοί του αναρχισμού, όπως ο Προυντόν). Η αύξηση και η πτώση του κέρδους και των μισθών δεν εκφράζουν παρά την αναλογία που οι κεφαλαιούχοι και οι εργαζόμενοι με-

τέχουν στο προϊόν, όπως απέδειξε ο Μαρξ. Όσο αυξάνονται οι μισθοί τόσο μειώνονται τα κέρδη και το αντίθετο (όπως στα συγκοινωνούντα δοχεία δηλαδή). Η αύξηση ή μείωση των τιμών δεν καθορίζεται από την πορεία των μισθών, αλλά από την προσφορά και τη ζήτηση, τη φορολογία κλπ.

Τα παραπάνω συμπεράσματα επιβεβαιώνονται και από τα στοιχεία που παρουσιάζει το BEA σε συνδυασμό με τον πληθωρισμό που μετρά το Γραφείο Εργατικής Στατιστικής (Bureau of Labor Statistics - BLS) των ΗΠΑ,

που παραθέτουμε στον Πίνακα 1. Η μέση ετήσια αύξηση του πληθωρισμού το 2015, για παράδειγμα, ήταν 0.1%, τη στιγμή που τα μέσα εισοδήματα των υπαλλήλων (από μισθούς και εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές) αυξήθηκαν κατά 4.6%. Αντίθετα, το 2017, οι μισθοί (συμπεριλαμβανομένων των εργοδοτικών εισφορών) αυξήθηκαν λιγότερο (κατά 3.2%) ενώ ο πληθωρισμός αυξήθηκε περισσότερο από το 2015 (2.1% αντί 0.1%).

Από την άλλη, πρέπει να θυμηθούμε ότι «καλά νέα» για αύξηση των μισθών υπήρξαν και τα προηγούμενα χρόνια, αλλά τέτοια κατρακύλα των μετοχών δεν είδαμε.

Όπως μας πληροφορούν οι Los Angeles Times (<https://www.rep-am.com/news/news-business/2018/02/06/stocks-repeatedly-sink-and-recover-as-wild-ride-continues/>), η βουτιά των δεικτών Dow και S&P 500, που ξεκίνησε την προηγούμενη Παρασκευή και συνεχίστηκε και τη Δευτέρα, οδήγησε στην απώλεια των κερδών που οι παραπάνω δείκτες είχαν σημειώσει από τις αρχές του χρόνου, όμως οι δείκτες παραμένουν σε υψηλότερα επίπεδα από αυτά που βρίσκονταν 12 μήνες πριν, με τον Dow Jones να είναι 21% ψηλότερα και τον S&P 500 16% ψηλότερα.

Όπως επισημαίνει ο Economist (<https://www.economist.com/blogs/freeexchange/2018/02/crash-course>), η βουτιά στις μετοχές μπορεί να σημαίνει ότι κάτι αλλάζει στην

οικονομία, μπορεί όμως και να μη σημαίνει τίποτα, πέραν μιας μαζικής υστερίας που οφείλεται στην κακή ψυχολογία.

Πώς όμως δημιουργείται αυτή η «κακή ψυχολογία»; Αν τα πράγματα πήγαιναν ρολόι, τότε οι αυξήσεις στους μισθούς στις ΗΠΑ δε θα αποτελούσαν «κίνδυνο», ούτε αυτός ο «κίνδυνος» θα μεταφερόταν τόσο γρήγορα ανά την υφήλιο. Θα μας πουν ότι το χρηματιστήριο βασίζεται στην ψυχολογία των επενδυτών και δεν είναι «πραγματική οικονομία», γι' αυτό και φουσκώνει και ξεφουσκώνει γρήγορα. Αυτό είναι πράγματι αλήθεια, καθώς το χρηματιστήριο αποτυπώνει όχι μόνο τις σημερινές αλλά τις μελλοντικές προσδοκίες και είναι ένα «παιχνίδι» αχαλίνωτης κερδοσκοπίας, που βασίζεται μεν στην οικονομία, δεν είναι όμως το ίδιο μια συνεπής καταγραφή της. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η χρηματιστηριακή φούσκα που δημιουργήθηκε στη χώρα μας πριν από περίπου μια εικοσαετία, για να σκάσει προκαλώντας τεράστιους κλυδωνισμούς και οδηγώντας πολλούς ανθρώπους στην απώλεια μεγάλων ποσών από τις οικονομίες τους.

Επομένως, τα 4 τρις. δολάρια που «χάθηκαν» δεν ήταν απότομη καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων (δεν έγινε κανένας πόλεμος που να το προκάλεσε αυτό), αλλά ξεφουσκωμα των παραφουσκωμένων μετοχών.

Πόσο όμως μπορούμε να λέμε ότι αυτό δε σημαίνει τίποτα και ότι η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία ακουμπά σε «στερέες βάσεις»; Η νευρικότητα των «αγορών» (διάβαζε χρηματιστικού κεφαλαίου) σημαίνει ότι κανείς δεν έχει εμπιστοσύνη στις «στερέες βάσεις» της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομίας, οι οποίες περισσότερο θυμίζουν... πήλινα πόδια.

Συμφωνία σχηματισμού κυβέρνησης στη Γερμανία

Τελικά, νίκησε ο... Τσίπρας

αλγορίθμου που θα πρέπει να τηρείται απαρέγκλιτα. Το 2013, το BBC είχε κάνει έρευνα (βλ. <http://www.bbc.com/news/business-25034598>), σύμφωνα με την οποία οι εργάτες αντιμετωπίζουν σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα. Η έκθεση αποκάλυπτε ότι στις βραδινές βάρδιες κάποιοι εργάτες περπάτησαν μέχρι και 11 μίλια (17 χιλιόμετρα), ενώ κάποιοι άλλοι δεχόντουσαν μία παραγγελία κάθε 33 δευτερόλεπτα! Σε άλλο άρθρο, το 2015, οι Τάιμς της Νέας Υόρκης, (<https://www.nytimes.com/2015/08/16/technology/inside-amazon-wrestling-big-ideas-in-a-bruising-workplace.html>) επεσήμαναν τη μεγάλη πίεση που δέχονται οι εργαζόμενοι στα σύγχρονα κότερα της Amazon. Κάποιοι ανέφεραν ότι οι περισσότεροι βάζουν τα κλάματα στα γραφεία τους και κάποιοι άλλοι μιλούσαν για μεταμεσονύκτια email που ανταλλάσσονται και για άγριο ανταγωνισμό μεταξύ των εργαζόμενων (ιδιαίτερα των πιο ειδικευμένων).

Ο καπιταλισμός μετατρέπει τον εργάτη σε μερικό εργαλείο. Αυτή η διαπίστωση, που έκανε πριν από ενάμιση αιώνα ο Μαρξ, επιβεβαιώνεται όλο και περισσότερο στα σύγχρονα σκλαβοπάζαρα, ακόμα και του «πολιτισμένου» δυτικού κόσμου, όπως η Ιταλία, η οποία είναι μία από τις ευρωπαϊκές χώρες που η Amazon διαθέτει αποθήκες. Η εταιρία γνωρίζει τεράστια άνθηση τα τελευταία χρόνια, τόσο στις ΗΠΑ (όπου διαθέτει 140 αποθήκες) όσο και στην Ευρώπη (όπου διαθέτει 31, ενώ από τον περσινό Απρίλη αναφέρθηκε ότι ψάχνει για άλλες 1.300!) και τα κέρδη της διπλασιάστηκαν το τελευταίο τρίμηνο του 2017. Εφτασαν τα 1.9 δισ. δολάρια από 749 εκατομμύρια που ήταν το προηγούμενο έτος, σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσίευσε η ίδια την προηγούμενη Πέμπτη.

Ο σάλος για το «έξυπνο» βραχιολάκι έφτασε μέχρι τον ιταλό πρωθυπουργό που δήλωσε ότι η πρόκληση είναι να επιτευχθεί «ποιοτική εργασία» και όχι εργασία με βραχιολάκι. Αυτά φυσικά για εσωτερική κατανάλωση στους οπαδούς του, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής του ομιλίας. Από τη στιγμή που η Amazon αποφάσισε κάτι τέτοιο, καμία ομιλία δε θα το ανατρέψει. Μόνο ο ταξικός αγώνας, που για την ώρα εξακολουθεί να παραμένει ζητούμενο.

Γεννάνε και τα κοκρία του Τσίπρα. Την ώρα που στην Ελλάδα έριχνε στην αρένα το σκάνδαλο Novartis, με υπόπτους για χρηματισμό κορυφαίους πολιτικούς της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, ακόμα και πρώην πρωθυπουργούς, στη Γερμανία ανακοινωνόταν ο σχηματισμός νέας κυβέρνησης «μεγάλου συνασπισμού» (GroKo, όπως τη θέλει το γερμανικό δημοσιογραφικό ακρωνύμιο). Οι σοσιαλδημοκράτες... άκουσαν τον Τσίπρα και συμφώνησαν στο σχηματισμό κυβέρνησης με τους χριστιανοδημοκράτες και τους ακροδεξιούς χριστιανοκοινωνιστές. Ετσι, μετά και την ανάληψη του υπουργείου Οικονομικών από τους σοσιαλδημοκράτες, τα συριζαϊκά παπαγαλάκια βρήκαν αβανταδόρικο θέμα: «Είναι πλέον ορατό το ενδεχόμενο μεταστροφής της οικονομικής πολιτικής της Γερμανίας στην Ευρωζώνη, γεγονός που θα χαλαρώσει και τις πιέσεις που ασκούνται στη χώρα μας». Ο «στριφνός» Σόιμπλε έφυγε, ο «ήπιος» Σολτς ήρθε!

Το «αδελφό κόμμα» του SYRIZA Die Linke, πάντως, δεν έχει την ίδια γνώμη. «Αυτή η συμφωνία δεν μπορεί να εγκριθεί από κανέναν συνεπή σοσιαλδημοκράτη», δήλωσε ο Ντίτμαρ Μπαρτς, κοινοβουλευτικός ηγέτης του Die Linke, ρίχνοντας καύσιμα στην προπαγάνδα του υπερφιλόδοξου ηγέτη της Νεολαίας του SPD, που ηγείται της εσωκομματικής αντιπολίτευσης και θα προσπαθήσει να πείσει την πλειοψηφία των 463.723 μελών του κόμματος να καταψηφίσει τη συμφωνία, στο δημοψήφισμα που θ' αρχίσει στις 3 του Μάρτη και θα διαρκέσει τρεις εβδομάδες.

Εχει η εσωκομματική αντιπολίτευση ελπίδες να κερδίσει το δημοψήφισμα και να οδηγήσει τη Γερμανία σε κυβερνητική κρίση και νέες εκλογές; Ελάχιστες, για να μην πούμε καμία. Οι «βαρόνοι» του κόμματος φρόντισαν να κάνουν «σοφές» ρυθμίσεις.

Καταρχάς, έπεισαν τη Μέρκελ να τους δώσει περισσότερα υπουργεία, μεταξύ των οποίων και το Οικονομικών. Φυσικά, την οικονομική πολιτική στη Γερμανία και την Ευρωζώνη δεν την καθορίζει ο υπουργός, αλλά το γερμανικό μονοπωλιακό κεφάλαιο. Ο υπουργός είναι εντολοδόχος του και κρίνεται για την αποτελεσμα-

τικότητα του στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων του κεφαλαίου, ιδιαίτερα σε επίπεδο Ευρωζώνης. Δεύτερο, έπεισαν τη Μέρκελ να συμπεριλάβει κάποιες ανούσιες διακηρύξεις στο κυβερνητικό πρόγραμμα, ώστε να χρησιμοποιηθούν σαν «τυράκι» για την εργατική βάση του SPD. «Είναι σαφής η σοσιαλδημοκρατική σφραγίδα που έχει το κυβερνητικό πρόγραμμα», δήλωσε ο Σουλτς στην κοινή συνέντευξη των τριών αρχηγών μετά την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων. Η Μέρκελ δεν είπε τίποτα (η «μητερούλα» καταλαβαίνει). Ο Ζεεχόφερ, όμως, «ξίνισε» τα μούτρα και είπε μια γερμανική παροιμία που σε ελεύθερη απόδοση στα ελληνικά λέει «δεν ήρθε ακόμα το καρναβάλι». «Και είμαστε όλοι αρκετά κουρασμένοι», συμπλήρωσε, σα να 'λεγε στον Σουλτς να κόψει τις μαλακίες.

Οι «βαρόνοι» του SPD, όμως, μοίρασαν και τα κομματικά οφίκια, έτσι που να εμφανιστούν όλοι ενωμένοι ενώπιον της κομματικής βάσης. Ο Σουλτς παραμερίζεται. Θα περιοριστεί μόνο στο πόστο του υπουργού Εξωτερικών (πάντοτε δίνεται σε σοσιαλδημοκράτη),

χωρίς καν να γίνει αντικαγκελάριος. Αντικαγκελάριος και υπουργός Εξωτερικών θα γίνει ο δήμαρχος του Αμβούργου Ολαφ Σολτς, ένας «φιλοευρωπαίος πραγματιστής», όπως τον περιγράφει ο γερμανικός Τύπος. Ο Σουλτς φεύγει και από το κόμμα. Η προεδρία περνά στα χέρια της Αντρέα Νάλες, πρώην υπουργό Εργασίας, νυν πρόεδρο της κοινοβουλευτικής ομάδας του SPD και ηγέτιδα της λεγόμενης «αριστερής πτέρυγας» του SPD. Είναι η πρώτη γυναίκα που αναλαμβάνει πρόεδρος του ιστορικού γερμανικού κόμματος και προφανώς θα ζητήσει να είναι η επόμενη υποψήφια καγκελάριος του SPD.

Αφού μοίρασαν τα κυβερνητικά και κομματικά πόστα, κινητοποίησαν και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. «Οι εργαζόμενοι παίρνουν με τον GroKo πολύ περισσότερα απ' όσα θα έπαιρναν με τη Τζαμάικα», δήλωσε ο πρόεδρος της DGB (Ομοσπονδία Γερμανικών Συνδικάτων) Ράινερ Χόφμαν, καλώντας ουσιαστικά την εργατική βάση του SPD να ψηφίσει υπέρ της κυβερνητικής συμμαχίας στο εσωκομματικό δημοψήφισμα.

στο ψαχνό

Μετά τον εθνικισμό η σκανδαλολογία

Εθνικιστικά συλλαλητήρια με τις ευλογίες της ΝΔ, για να στριμωχτεί πολιτικά η κυβέρνηση; Σκανδαλολογία με το σκάνδαλο Novartis η κυβέρνηση, για να στριμωχτούν η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Η σωστή κίνηση την κατάλληλη στιγμή.

Εθνικισμός και σκανδαλολογία αποτελούν τις δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Αποπροσανατολίζουν, διαστρέφουν συνειδήσεις, προσπαθούν να μετατρέψουν τον ελληνικό λαό σε άθυρμα και σε παρακολούθημα της πολιτικής του ενός ή του άλλου αστικού κόμματος.

Ο καπιταλισμός παραμένει σε όλες αυτές τις περιπτώσεις στο απυρόβλητο. Πιο βάρβαρος και πιο επιθετικός. Αποθρασυμμένος από την απουσία κάθε εργατικής και λαϊκής αντίστασης στην προκλητικότητα και τις αυθαιρεσίες του.

Μα δεν υπάρχει σκάνδαλο Novartis; Φυσικά και υπάρχει. Όπως υπήρξε σκάνδαλο Κοσκωτά, Χρηματιστηρίου, Siemens, Βατοπεδίου, όπως υπάρχει το διαρκές σκάνδαλο των εξοπλισμών κτλ κτλ. Καπιταλισμός χωρίς τέτοιου τύπου σκάνδαλα δεν υπάρχει. Είναι μέσα στη φύση του η διαφθορά, οι μίζες, οι εξαγορές, απότοκα του άγριου ανταγωνισμού ανάμεσα στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

Τα σκάνδαλα συνήθως «εκκαθαρίζονται», με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, με πρόστιμα, ενίοτε και με ποινικές καταδίκες και φυλακίσεις, καμιά φορά και πολιτικών, όμως οι εταιρίες-πρωταγωνιστές ζουν και βασιλεύουν (δε χρειάζεται να θυμίσουμε πολλά ονόματα, αρκεί ένα: Siemens) κι ακόμα καλύτερα ζει και βασιλεύει ο καπιταλισμός, ως σύστημα άγριας εκμετάλλευσης, που γίνεται πιο άγρια στη φάση της συντηρητικής του ανασυγκρότησης και της διαχείρισης των αναπόφευκτων κρίσεων του.

Αυτό που συμβαίνει με την κάθε φορά σκανδαλολογία δεν είναι καν μια «κάθαρση» αστικού τύπου, για να αποκατασταθούν και πάλι οι ισορροπίες μέσα στο ίδιο το σύστημα. Είναι η εκκαθάριση πολιτικών λογαριασμών ανάμεσα στα αστικά κόμματα. Χωρίς το σκάνδαλο Κοσκωτά ο Μητσοτάκης πατήρ δε θα είχε γίνει πρωθυπουργός το 1990. Το σκάνδαλο του Βατοπεδίου υπήρξε ο «τίγρης» στη μηχανή του ΠΑΣΟΚ που έκανε πρωθυπουργό τον Γιωργάκη το 2009 με τόσο μεγάλο εκλογικό ποσοστό. Και τώρα ο Τσίπρας φιλοδοξεί με το σκάνδαλο Novartis να σώσει την παρτίδα ή, αν τη χάσει, να τη χάσει οριακά και να ελπίζει σε γρήγορη επανάκαμψη.

Ετσι παίζεται το αστικό πολιτικό παιχνίδι. Ετσι εγκλωβίζονται εκατομμύρια εργαζόμενων και μετατρέπονται σε χειροκροτητές και ψηφοφόρους. Ο Τσίπρας υψώνει τώρα ως σημαία το «λευκό ποινικό μητρώο». Θυμηθείτε πόσοι άλλοι το έκαναν πριν απ' αυτόν. Όλοι τους είναι εξίσου βρόμικοι. Ακόμα κι αν δεν κατηγορήθηκαν ποτέ για διαφθορά σε προσωπικό επίπεδο (τους πρωθυπουργούς, άλλωστε, συνηθίζουν να τους προστατεύουν, για λόγους αυτοσυντήρησης του πολιτικού συστήματος).

Είναι βρόμικοι γιατί υπηρετούν με πάθος και φανατισμό τον καπιταλισμό. Αυτό το βάρβαρο εκμεταλλευτικό σύστημα που είναι εξ ορισμού σκάνδαλο, καθώς τρέφεται και αναπαράγεται κλέβοντας εργατικό ιδρώτα. Από τον Γιωργάκη μέχρι τον Βενιζέλο και από τον Σαμαρά μέχρι τους Τσιπροκαμμένους όλοι υπερασπίστηκαν με την ίδια εμμονή και στοχοπροσήλωση τη μνημονιακή πολιτική, την πολιτική της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού.

Φυσικά και θα αποκαλύπτουμε και θα καταγγέλλουμε τα κάθε είδους σκάνδαλα. Από τη σκοπιά της ρήξης με το σύνολο της αστικής πολιτικής, όμως. Για να μη γίνουμε βαστάζοι τους.

Mikis Mouse

ΦΤΕΛΙΑΣ 2018

KONTRES

Απλή λογική

Εμείς θέλουμε να πιστέψουμε τον Τσακαλώτο, αλλά η κοινή λογική δεν μας το επιτρέπει. Θα φτιάξουμε ένα νέο οικονομικό πρόγραμμα, είπε ο... μαρξιστής υπουργός. Άρα, το ήδη ψηφισμένο Μεσοπρόθεσμο δεν αρκεί, χρειάζεται και «κάτι» επιπλέον (ένα το κρατούμενο). Θα δείξουμε, ότι «έχουμε την ιδιοκτησία του, ότι δεν μας έχει επιβληθεί», είπε ο... τσάκαλος υπουργός. Εννοείται -σύμφωνα με όσα είπε ο τσάκαλος στο Reuters- ότι οι ιμπεριαλιστές δανειστές, επειδή έχουν εμπιστοσύνη σ' αυτή την κυβέρνηση (το λένε, άλλωστε), θα αποδεχτούν όσα τους διαβεβαιώσει με τη σύνταξη αυτού του προγράμματος.

Μάλιστα. Κι αν έρθει μια επόμενη κυβέρνηση και πει ότι δεν της γουστάρει το πρόγραμμα που θα φτιάξει η σημερινή; Τι θα κάνουν τότε οι δανειστές; Σας έχουν δώσει την εντύπωση ότι μπορούν να πιαστούν μακάκες;

Τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά, αν δε θέλουμε να μας θεωρεί μακάκες ο τσογλανάκος υπουργός, αλλά σκεφτούμε με την κοινή λογική. Με εργαλείο το τεράστιο χρέος (που θα παραμείνει τέτοιο σε ονομαστικούς όρους), οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα στήσουν ένα σύστημα αποικιακού ελέγχου, στο πλαίσιο του οποίου θα κάνουν περιοδικές αναδιάρθρωσεις (κυρίως επιμηκύνσεις λήξεων) του χρέους, με αντάλλαγμα την εξασφάλιση της πεμπτοσύνης της μνημονιακής πολιτικής: κινεζοποίηση, σκληρή δημοσιονομική πολιτική, ιδιωτικοποιήσεις.

Χωρίς πισινή

«Επίσης, πρέπει να σας πω, σε σχέση με τον κύριο Καμμένο, ότι ο ίδιος, παρά το γεγονός ότι έχει εκφράσει προβληματισμούς και επιφυλάξεις, έχει πει με τη μεγαλύτερη δυνατή σαφήνεια ότι έχει εμπιστοσύνη στον υπουργό Εξωτερικών, ο οποίος διεξάγει τις διαπραγματεύσεις, όπως επίσης έχει δηλώσει με πάρα πολύ μεγάλη σαφήνεια ότι εκείνος δεν πρόκει-

ται να γίνει Σαμαράς». Επιμένει ο κυβερνητικός εκπρόσωπος (η δήλωση έγινε το πρωί της περασμένης Δευτέρας στην κρατική τηλεόραση) να μην κρατάει πισινή σε σχέση με τον Καμμένο, μολοντί αυτός χαιρέτισε και το εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της Αθήνας. Εκτός αν επαναλαμβάνει τα... «περσινά ξινά σταφύλια» σε μια προσπάθεια να εκθέσει τον Καμμένο. Ή εκτός αν ξέρει ότι δε θα υπάρξει καμιά συμφωνία, οπότε δε θα υπάρξει και πρόβλημα με τον Καμμένο.

Σε κάθε περίπτωση, πρόκειται για πολιτική αθλιότητα. Γιατί όλος ο κόσμος βλέπει τι παιχνίδια παίζει ο Καμμένος και ο Τζανακόπουλος μας λέει ότι δεν τρέχει τίποτα, γιατί ο κυβερνητικός συνεταιρικός «έχει εκφράσει προβληματισμούς και επιφυλάξεις».

ΥΓ. «Το σημερινό συλλαλητήριο ήταν η ψυχή των Ελλήνων, ανεξάρτητα κομμάτων, που κανένας δεν μπορεί να μην σεβαστεί» ήταν η δήλωση του Καμμένου για το εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της Αθήνας. Για «διάφορα ακραία στοιχεία, τα οποία έδωσαν σε πολύ μεγάλο βαθμό τον τόνο στην χτεσινή συγκέντρωση» μίλησε ο Τζανακόπουλος!

Ξεφτίλα

Σε άλλη συνέντευξή του (Real News), ο Τζανακόπουλος ρωτήθηκε ξανά, αν «ένας υπουργός που τυχόν καταψηφίσει τη συμφωνία για τα Σκόπια στη Βουλή μπορεί να παραμείνει στην κυβέρνηση». Απάντησε... χαλαρά: «Στις σύγχρονες δημοκρατίες, που χαρακτηρίζονται από την πολυφωνία και σε πολλές περιπτώσεις τις πολυκομματικές κυβερνήσεις, είναι συχνό φαινόμενο οι διαφωνίες σε επιμέρους ζητήματα. Στον βαθμό που τα κόμματα που συγκροτούν την κυβέρνηση παραμένουν προσηλωμένα στους στόχους και στις αρχές για τις οποίες συγκροτήθηκε η κυβέρνηση από την αρχή, δεν προκύπτουν ζητήματα ούτε αποχωρήσεων ούτε τριγμών». Δηλαδή, ο Καμμένος μπορεί να μην ψηφίσει μια

τόσο σοβαρή συμφωνία σε ζήτημα εξωτερικής πολιτικής, αλλά να παραμείνει στην κυβέρνηση (οι ψήφοι θα εξασφαλιστούν από Ποτάμι και ΔΗΣΥ)!

Δημιουργία κλίματος

Θα μπορούσε πράγματι κάποιος φασίστας να έστειλε επιστολή στον Κοτζιά, απειλώντας τον ίδιο και την οικογένειά του. Πόσο στα σοβαρά μπορεί να πήραν αυτή την επιστολή; Κάποιος που θέλει να πραγματοποιήσει φονική επίθεση δε στέλνει προειδοποιητική επιστολή. Οι πολιτικές ανθρωποκτονίες πρώτα γίνονται και μετά αιτιολογούνται. Από την άλλη, οι υπουργοί φυλάσσονται καλά. Και τα σπίτια τους. Προς τι, λοιπόν, η αποκάλυψη και ο

Πληρωμένη απάντηση

«Είτε φασίστες την τραγουδήσουν, είτε πατριδολάγνοι, είτε πατριδοκάπηλοι, είτε δωσίλογοι, είτε άσχετοι, είτε ανύποπτοι, η Ρωμιοσύνη είναι το πείσμα που είναι, γράφτηκε για το λόγο που γράφτηκε και αυτό ΔΕΝ ΑΛΛΑΖΕΙ». Πληρωμένη απάντηση από την Ερη Ρίτσου για τους μελοποιημένους από τον Θεοδωράκη στίχους του πατέρα της στο εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο. «Η Ρωμιοσύνη γράφτηκε από τον Γιάννη Ρίτσο αμέσως μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μεταξύ 1945-47, μέσα στον εμφύλιο, και είναι μια εμπορία της Αντίστασης του Ελληνικού λαού κατά των Ναζί».

Η παρέμβαση της Ρίτσου περιλάμβανε και μια τσουχερή ειρωνεία: «Εκτός και αν η χρήση από πλευράς διοργανωτών είναι μια συμβολική χειρονομία συμφιλίωσης με τη γείτονα χώρα. Επί μακεδονικού εδάφους όλοι μαζί, το χώμα της Μακεδονίας είναι δικό τους και δικό μας! Οπότε, πάσο!». Ειρωνεία που -ανεξάρτητα από την πρόθεση της συγγραφέως- πλήττει και τον Περισσό και τις ανιστόρητες, εθνικιστικές απόψεις του.

επακόλουθος θόρυβος. Κανονικά, θα έπρεπε να περάσουν την επιστολή «στο ντούκου».

Ενόψει των παραπάνω και χωρίς καμιά διάθεση συνωμοσιολογίας, μπορεί κανείς να πει ότι μια τέτοια επιστολή θα μπορούσε να τη στείλει και η ΚΥΠ ή άλλη μυστική υπηρεσία. Την έχει ανάγκη την ηρωοποίηση ο Κοτζιάς τούτο τον καιρό. Το γεγονός ότι την «αποκάλυψη» δεν την έκανε ο Κοτζιάς, αλλά ο Τόσκας, που ανήκει στην Κίνηση «Πράττω» του Κοτζιά, πολλαπλασιάζει αυτού του τύπου τις σχέσεις.

Λύσσα και κυνισμός

Ο Πρετεντεράκος υπήρξε βαθιά ερωτευμένος με τον Σημίτη και τον «εκσυγχρονισμό» του. Τώρα όμως είναι στρατευμένος στη νίκη του Κούλη, που προϋποθέτει την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ. Κανονικά, στο «Μακεδονικό» θα έπρεπε να είναι με τον Σημίτη, που έχει μια γραμμή στήριξης του Τσίπρα. Όμως ο Πρετεντεράκος θέλει να ηττηθεί ο Τσίπρας, ανεξάρτητα από τον τρόπο που αυτό θα γίνει. Γι' αυτόν ο κόσμος που μαζεύτηκε στα εθνικιστικά συλλαλητήρια είναι ένα κοπάδι από πρόβατα που «διαδήλωσαν καλοκάγαθα κι ίσως απλοϊκά μια αγάπη για μια πατρίδα». Επομένως, δικαιούται να βαφτίσει τα συλλαλητήρια ως «μια βαριά αποδοκιμασία για την κυβέρνηση». Όσο για το ζήτημα «ας το λύσει ο Τσίπρας, πρωθυπουργός είναι. 'Η ας το αφήσει. **Δεν έχει πλέον ιδιαίτερη σημασία**». Σημασία έχει ότι η κυβέρνηση θα επιζήσει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο κάποιες ακόμη εβδομάδες ή μήνες στην εξουσία. Και μια Κυριακή όλοι εκείνοι τους οποίους υποτίμησε, κορόιδεψε, έθιξε, στράγγιξε θα την ξεπληρώσουν με τόκο. Πάλι για το γαμώτο. Για ένα γαμώτο!».

Οι μπάτσοι είναι μπάτσοι...

Είπαν στους μπάτσους να κάνουν μια υποεκτίμηση του όγκου του εθνοφασιστικού συλλαλητηρίου της Αθήνας κι αυτοί ενήργησαν... σαν μπάτσοι. Εβγαλαν το ελικόπτερο και έδειξαν πλάνα από όλους τους δρόμους πριν μαζευτεί όλος ο κόσμος. Ήταν τόσο προφανές αυτό, καθώς σε αρκετούς δρόμους φαινόταν κόσμος που περπατούσε. Και δεν ήταν καθόλου δύσκολο να το προσέξει κάποιος αυτό. Όπως δεν ήταν δύσκολο να προσέξει ότι είχαν σβήσει την ώρα του βίντεο. Το τραβήξαμε πάνω στο «πικ» του συλλαλητηρίου, αλλά είχε λάθος ημερομηνία και γι' αυτό τη σβήσαμε, ήταν η απάντηση! Γνήσια απάντηση μπάτσων. Λες και δεν μπορούσαν να διορθώσουν την ημερομηνία ή έστω να το δείξουν με λάθος ημερομηνία αλλά σωστή ώρα...

Όταν το γεγονός επισημάνθηκε στον Τόσκα, αφού προσπάθησε να μην απαντήσει στο ερώτημα, στο τέλος κάλεσε τον δημοσιογράφο να πάει στο γραφείο του να δει το βίντεο με τη σωστή ώρα! Ούτε ένα στήσιμο της προκοπής δεν μπορούν να κάνουν. Αν δεν ήταν... μπάτσοι, θα ρύθμιζαν ημερομηνία και ώρα έτσι που να δείχνει ότι τράβηξαν το βίντεο στις 3, ενώ θα το είχαν τραβήξει στις 5, όταν είχαν αρχίσει οι διαρροές. Τόσο απλά...

Κεσάτια

Δεν πάει καλά το κυριακάτικο «μαγαζί» που έστησε ο Ηλιάς Λιβάνης («Νέα Σελίδα») για να στηρίξει την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ. Κι επειδή το «μαγαζί» δεν πάει καλά, έστειλε τροποποιημένες συμβάσεις σε όλο το προσωπικό, ζητώντας να αποδεχτούν μεγάλες μειώσεις μισθών. Για να γίνει, μάλιστα, πιστευτός και «να σφίξουν οι κόλλοι», τράβηξε μέσα σε λίγες ώρες μια ντουζίνα ξεγυρισμένες απολύσεις συντακτών και συντακτών ύλης, γεγονότος που έδωσε την ευκαιρία στο διευθυντικό δίδυμο (Μαχαίρας και Παν-Παν) να την κάνει με ελαφριά πηδηματάκια.

Εθνικιστικό αδιέξοδο

Ο Περισσός αποφαινεται ότι ο ελληνικός λαός «δικαιολογημένα ανησυχεί για τις εξελίξεις με την ΠΓΔΜ»! Τον καλεί «να απομονώσει εκείνες τις εθνικιστικές, φασιστικές δυνάμεις που εκμεταλλεύονται τη δικαιολογημένη ανησυχία του για να σπείρουν το δηλητήριο του εθνικισμού, της πατριδοκαπηλίας» (από επίσημη κομματική ανακοίνωση είναι τα εντός εισαγωγικών αποσπάσματα). Την ίδια στιγμή, το δημοσιογραφικό όργανό του διαπιστώνει ότι στο συλλαλητήριο της Αθήνας υπήρξε «κυριαρχία ανιστόρητα εθνικιστικών και αλυτρωτικών συνθημάτων»! Μ' αυτό τον τρόπο εκφράστηκε η... δικαιολογημένη λαϊκή ανησυχία!

Είναι φανερό ότι ο Περισσός από τη μια ενισχύει την εθνικιστική υστερία με τις ανιστόρητες θέσεις του για τους Σλαβομακεδόνες και τη γλώσσα τους και από την άλλη προσπαθεί να μην ταυτιστεί με τον εθνοφασιστικό εσμό. Για να θυμηθούμε τον Μπρεχτ, θυμίζει εκείνον που είναι βουτηγμένος μέχρι τον λαιμό μέσα στα σκατά, αλλά προσπαθεί να κρατήσει τα νύχια των χεριών του καθαρά.

Μπουρδολόγος

«Ούτε ο Μαρξ ούτε οι σοβαροί μελετητές του μίλησαν ποτέ για βεβαιότητα. Δεν υπάρχουν βεβαιότητες στην επιστήμη αν δε τις δούμε. Ο Μαρξ μίλησε για δυνατότητα της εργατικής τάξης ν' ανατρέψει τον καπιταλισμό». Δε μας χέξεις, ρε Τσακνή. Μπουρδολόγε, παντελώς άσχετε με τον Μαρξ και το έργο του.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

γή ιδρύματα, το παπαδαριό (μπορεί οι ταυτότητες να μη γράφουν πια το ΧΟ, όμως το σύνθημα «όταν το ράσο γίνεται σημαία, τότε η νίκη είναι βεβαία» ξαναδόνησε την ατμόσφαιρα), το ακροδεξιό μόρφωμα του Καμμένου (που βρήκε το εργαλείο για να προσπαθήσει «να σώσει την παρτίδα» και στις επόμενες εκλογές).

Η ηγετική ομάδα της ΝΔ, βλέποντας κι αυτή την επιτυχία των φασιστών «επί του πεδίου», αποφάσισε να τους αρπάξει τη μπουκιά από το στόμα, πραγματοποιώντας μια θεαματική στροφή. Από την Κυριακή της Θεσσαλονίκης, με τη θερμή χαιρετιστήρια δήλωση Μητσοτάκη, φάνηκε η στροφή. Ακολούθησε ο στενός εναγκαλισμός του Μητσοτάκη με τον Σαμαρά και η... γεμάτη νόημα δήλωσή του μετά το συλλαλητήριο της Αθήνας. Αφού είπε ότι «η σημερινή έκφραση εθνικής υπερηφάνειας από εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες που βρέθηκαν στο Σύνταγμα από κάθε γωνιά της χώρας δεν είχε κομματικό χρώμα» και ότι «κανείς δεν δικαιούται να εκμεταλλευτεί πολιτικά μια τόσο μεγάλη συγκέντρωση», πέρασε στο... παρασύνθημα: οι διαδηλωτές «εξέφρασαν και την αγωνία τους, την έλλειψη εμπιστοσύνης τους σε μία κυβέρνηση που...». Για να καταλήξει: «Οι Έλληνες είναι προφανές πια ότι δεν εμπίστεύονται τον κ. Τσίπρα, τον κ. Καμμένο και τον κ. Κοτζιά να διαπραγματευτούν **οτιδήποτε**. Πόσο μάλλον ένα μείζον εθνικό θέμα». Η προσπάθεια να δοθεί στα εθνοφασιστικά συλλαλητήρια χαρακτηρισμός αποδοκιμασίας της κυβέρνησης «εφ' όλης της ύλης» είναι προφανής.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε άλλη επιλογή από το να επιτεθεί στους «διοργανωτές» (που... παρέσυραν τον κόσμο με τα... αγνά αισθήματα), να αποδομήσει τον Θεοδωράκη (καθόλου δύσκολο, ιδιαίτερα μετά το παραλήρημά του), να «παίξει» με το μέγεθος του συλλαλητηρίου και την επομένη να ρίξει στην πιάτσα την υπόθεση Novartis για ν' αλλάξει την εσωτερική πολιτική ατζέντα. Το ίδιο το Γραφείο του Τσίπρα αποφάνθηκε ότι «η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, που το παρακολούθησε από τους τηλεοπτικούς του δέκτες, ανεξαρτήτως απόψεων συγκλίνει στην εκτίμηση ότι τα μείζονα θέματα της εξωτερικής πολιτικής δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με οδηγό το φανατισμό και τη μισαλλοδοξία». Ο Τσίπρας και η παρέα του εμφανίζονται ως αυθεντικοί εκφραστές εκείνων που δεν πήγαν στο συλλαλητήριο! Αυτό τους βολεύει, αυτό λένε.

Ο Καμμένος, βέβαια, δεν έχει την ίδια γνώμη. Αυτός αποφάνθηκε ότι «το συλλαλητήριο ήταν η ψυχή των Ελλήνων ανεξάρτητα κομμάτων που κανένας δεν μπορεί να μην σεβαστεί». Το τελευταίο ήταν σαφής μπηχτή προς τον ΣΥΡΙΖΑ, φυσικά, που έδειξε ότι ο Καμμένος δεν είναι διατεθειμένος ν' αφήσει την ευκαιρία να του ξεφύγει. Άλλωστε, αυτός ήταν ο πρώτος που «σήκωσε» το θέμα, εκφράζοντας την αντίθεσή του στην κυβερνητική πολιτική (ανεξάρτητα από τις κωλοτούμπες και τις κόντρα-κωλοτούμπες που έκανε και εξακολουθεί να κάνει).

Πάντως, επειδή οι συριζαίοι ξέρουν πολύ καλά ότι τον τόνο τον δίνουν οι εθνικιστές κι αυτοί είναι που τους δημιουργούν πρόβλημα (ειδικά με τη στάση του Καμμένου και μετά τη στροφή της ΝΔ), φρόντισαν να πετάξουν άρον-άρον το σκάνδαλο Novartis στην πιάτσα, για να κυριαρχήσει στην επικαιρότητα (αυτό ήταν σίγουρο με τόσα τρανταχτά ονόματα) και να εκτοπίσει το «Μακεδονικό».

Το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι παρέμειναν «κουλ». Απέφυγαν οποιαδήποτε ανάμιξη ή συμμετοχή και στο συλλαλητήριο της Αθήνας. Ο μεν Θεοδωράκης εξακολουθεί να προσφέρει στήριξη στον Τσίπρα, αποφεύγοντας κάθε αιχμή, η δε Γεννηματά ψελλίζει κάποια κριτική για έλλειψη ενημέρωσης και διάσπαση του εθνικού μετώπου από τον Τσίπρα, χωρίς να παραλείπει να ρίξει ίσως έντασης βολές και στον Μητσοτάκη, ενώ εξακολουθεί να ζητά σύσκεψη πολιτικών αρχηγών. Επί της ουσίας η Γεννηματά συντάσσεται με τη θέση των Τσίπρα-Κοτζιά, ενώ η κριτική της έχει ως σκοπό να δείξει ότι το ΠΑΣΟΚ είναι η μόνη «εθνικά υπεύθυνη πολιτική δύναμη». Η σύσκεψη στο προεδρικό δε θα στριμώξει μόνο τον Τσίπρα (που θα έχει απέναντί του τον Καμμένο), αλλά και τον Μητσοτάκη (που θα πρέπει να πάρει θέση). Γι' αυτό και δεν τη βλέπουμε να γίνεται (τουλάχιστον προς το παρόν).

Ο Περισσός έχει «βρει» τη δική του γραμμή, που είναι ένα μείγμα εθνικισμού και φραστικού «αντιιμπεριαλισμού». Από τη μια καταγγέλλει ότι όλα γίνονται βάσει των σχεδιασμών του ΝΑΤΟ (πράγμα που είναι σωστό, βέβαια) και από την άλλη χαιδεύει τ' αυτιά του εθνικιστικού λαού (εθνική ταυτότητα, γλώσσα, πολιτισμός), στο όνομα της καταπολέμησης -δήθεν- του αλυτρωτισμού. Ετσι, από τη μια καταγγέλλει τους «νατοϊκούς σχεδιασμούς» και

από την άλλη ζητάει από την κυβέρνηση να μην προχωρήσει σε καμιά συμφωνία για το ονοματολογικό, αν προηγουμένως η Δημοκρατία της Μακεδονίας δεν αλλάξει το σύνταγμά της ως προς την εθνική ταυτότητα και ως προς τη γλώσσα! Πώς θα το κάνει αυτό η κυβέρνηση Τσίπρα; Αξιοποιώντας τη θέση της στο ΝΑΤΟ για την προβολή βέτο! Άλλο τρόπο δεν έχει υποδείξει ο Περισσός, όπως δεν έχει πει πώς θα ήθελε να ονομάζονται οι Σλαβομακεδόνες και η γλώσσα τους. Αν ασ πούμε καταλύξουν στην ονομασία Nova Macedonia, να ονομάζονται... Νεομακεντονίτες και η γλώσσα τους... νεομακεντονική;

Μιλάμε για γελοιότητες, πίσω από τις οποίες η ηγεσία του Περιссού προσπαθεί να κρύψει την εθνικιστική της θέση, μέσω της οποίας προσπαθεί να ψαρέψει ψηφαλάκια στα βαλτόνερα του εθνικισμού. Οι σχεδιασμοί του ΝΑΤΟ είναι ένα ζήτημα και τα εθνικά δικαιώματα του σλαβομακεδονικού λαού είναι ένα άλλο ζήτημα. Οι σχεδιασμοί του ΝΑΤΟ θα μπορούσαν να εφαρμοστούν στο ακέραιο ακόμα και με την υιοθέτηση της θέσης του Περιссού. Δηλαδή, να υποχρεωθεί η -έτσι κι αλλιώς ξενόδοιμη- ηγεσία της ΔτΜ να δεχτεί μετονομασία και της εθνικής ταυτότητας και της γλώσσας. Τι θα έχει απομείνει τότε; Οι νατοϊκοί σχεδιασμοί ακέραιοι και η εθνική αξιοπρέπεια του γειτονικού λαού τσαλαπατημένη. Αυτό ζητά επί της ουσίας η ηγεσία του Περιссού. Η αντινατοϊκή-αντιιμπεριαλιστική φλυαρία είναι απλώς καπνός παραλλαγής για να κρύψει τον εθνικισμό της.

«Γκάζι» στο παρασκήνιο

Η εκτίμηση που κάνουν στο Μαξίμου, μετά το συλλαλητήριο της Αθήνας με την κάτω του αναμενόμενου (από τους διοργανωτές) συμμετοχή, είναι πως τα «καύσιμα» για τη διοργάνωση εθνικιστικών συλλαλητηρίων έχουν τελειώσει. Δε γίνονται κάθε μέρα τέτοια «πανηγύρια». Εριξαν και τη Novartis στην αρένα, προκειμένου να εξαφανίσουν την όποια δυναμική και να έχουν λυτά τα χέρια τους. Δε χρειαζόμαστε καμιά πληροφόρηση για να αντιληφθούμε ότι το παρασκήνιο έχει πάρει φωτιά.

Η πολιτική ηγεσία της ΔτΜ δεν «τσίμπησε» στα συλλαλητήρια και απάντησε με... «επίθεση φιλίας και ρεαλισμού», όπως ακριβώς τη συμβουλεύουν οι «προστάτες» της στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Ο Ζάεφ ανακοίνωσε τη μετονομασία του αεροδρομίου των Σκοπίων από «διεθνές αεροδρόμιο Μέγας Αλέξανδρος» σε «διεθνές αεροδρόμιο

Σκοπίων» και της εθνικής οδού που οδηγεί στα σύνορα με την Ελλάδα, από «εθνική οδός Αλέξανδρος ο Μακεδών» σε «εθνική οδό Φιλίας». Το σημαντικότερο είναι πως για πρώτη φορά ακούστηκε από χείλη σλαβομακεδόνα πολιτικού ότι η χώρα του είναι έτοιμη να αποδεχτεί γεωγραφικό προσδιορισμό στην ονομασία της. Πριν τις δηλώσεις Ζάεφ υπήρξε κυβερνητική ανακοίνωση που έλεγε ότι «η κοινή γνώμη της χώρας είναι πλήρως ενημερωμένη, η λύση είναι εφικτή και για αυτό τον σκοπό βρίσκεται σε εξέλιξη διαπραγματευτική διαδικασία». Η ανακοίνωση σημείωνε ότι «για πρώτη φορά μετά από δύο δεκαετίες, αποδεσμεύτηκαν οι διαδικασίες που οδηγούν σε αξιοπρεπή λύση των ανοιχτών θεμάτων της Ελλάδας και της Δημοκρατίας της Μακεδονίας ως δύο γειτονικών ευρωπαϊκών χωρών».

Αν κάποιος απορούν γιατί δεν αντιδρά η εθνικιστική -αλλά εξίσου αμερικανόδοιμη- αντιπολίτευση των Γκρουέφσκι-Ιβάνοφ, θα πρέπει να ανατρέξουν στη «δέσμη ιδεών Νίμιτς», μέσω της οποίας οι συνταγματικές αλλαγές παραπέμπονται στις ελληνικές καλένδες και το μόνο προς άμεση διευθέτηση ζήτημα είναι η ονομασία της γειτονικής χώρας. Με δεδομένο, λοιπόν, ότι όλο το πολιτικό προσωπικό της ΔτΜ, κυβέρνηση και αντιπολίτευση, είναι εξίσου αμερικανόδοιμο και ως πρώτιστο «εθνικό» στόχο έχει την άμεση ένταξη στο ΝΑΤΟ και την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την ΕΕ, μια «σπονδυλωτή» λύση μπορεί να το ενώσει. Άλλωστε, και ο Ζάεφ δεν παραλείπει να θυμίζει ότι εμμένει στα ζητήματα της εθνικής ταυτότητας και της γλώσσας.

Τη «σπονδυλωτή» λύση περιέγραψε -εμμέσως πλην σαφώς- και ο Κοτζιάς (συνέντευξη στο Euronews), λέγοντας ότι «ο κ. Ζάεφ διαθέτει επάρκεια πλειοψηφίας ώστε να επικυρώσει μία διεθνή Συμφωνία, ενώ «οι συνταγματικές αλλαγές θα γίνουν **στην ώρα τους**». Η άποψη του Βενιζέλου, σύμφωνα με την οποία μια διεθνής συμφωνία, που θα κατατεθεί στον ΟΗΕ, έχει υπερεθνική ισχύ (δηλαδή υπερισχύει του Συντάγματος μιας χώρας), είναι μια καλή διέξοδος για τους Τσιπροκοτζιάδες. Αυτό όμως προϋποθέτει ότι θα υπάρξει τέτοια συμφωνία-πακέτο. Κι αυτό δεν μπορεί να το πει κανείς με σιγουριά, ενόψει του ότι η ελληνική πλευρά απαιτεί σ' αυτή τη συμφωνία να υπάρξει αλλαγή της ιθαγενικής ταυτότητας και της ονομασίας της γλώσσας. Ίσως οι Τσιπροκοτζιάδες παίζουν απλά το γνωστό blamegame.

Οχι στο πετσόκομμα και άλλων 400 στρεμμάτων καλαμιώνων στην ιστορική Λίμνη της Στυμφαλίας

Την Παρασκευή 2 Φλεβάρη, απ' αφορμή την «Παγκόσμια Ημέρα Υγρότητας», ο αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος Σ. Φάμελλος εξέδωσε δελτίο Τύπου με τίτλο: «Αναβαθμίζουμε τις πολιτικές και τους φορείς του περιβάλλοντος». Την ίδια ώρα -για ν' αναφερθούμε σε ένα μόνο από τα συντελούμενα περιβαλλοντικά εγκλήματα- οι επιτελείς του οργανώνουν τη συστηματική καταστροφή του Καταφύγιου Αγρίας Ζωής της ιστορικής λίμνης της Στυμφαλίας και τη μετατροπή ενός από τους σημαντικότερους υδροβιότοπους της χώρας μας σε αγρότοπο παραγωγής βιομάζας, που χρησιμοποιείται ως πρώτη ύλη για την παραγωγή πελτέ.

Οι αναφορές μας σ' αυτό το σκάνδαλο είναι πολλές, καθώς στο υπουργείο Περιβάλλοντος εφαρμόζονταν πλέον μια παράνομη «φάμπρικα», προκειμένου να παρακάμπτουν τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες, οι οποίοι γείγουν αντηρήσεις για τη συστηματική καταστροφή της λίμνης (πρόσφατα δημοσιεύσαμε νέα στοιχεία γι' αυτό το εγκλημα και στηλιτεύσαμε, επίσης, τη συμπεριφορά «περιβαλλοντικών» οργανώσεων που σφιρίζουν αδιόφορα).

Ο Διευθυντής της Μονάδας Περιβάλλοντος της Τράπεζας Πειραιώς Δ. Δημόπουλος με νέα αίτησή του στις 6 Δεκέμβρη του 2017 ζήτησε από τον αναρμόδιο προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος (ΓΔΔΔΠ) Κ. Δημόπουλο και την επίσης αναρμόδια γενική γραμματέα Περιβάλλοντος του ΥΠΕΝ Χρ. Μπαριτάκη να εγκρίνουν νέο πετσόκομμα καλαμιώνων, που θα εκταθεί σε **400 στρέμματα καλαμιώνων** της λίμνης, που όπως είπαμε είναι σημαντικός υδροβιότοπος και έχει ανακηρυχτεί σε Καταφύγιο Αγρίας Ζωής. Μπορεί να φέρει τον βαρύδουπο τίτλο «Διευθυντής ομάδας Περιβάλλοντος», όμως ο Δ. Δημόπουλος της Πειραιώς συμπεριφέρεται με τη λογική ενός αδιατακτου μανάτζερ, για τον οποίο αξία έχει μόνο ό,τι μπορεί να αποφέρει κέρδος. Στελέχος τράπεζας είναι, αυτή είναι η δουλειά του. Αυτοί καταστρέφουν ανθρώπους, θα διστάσουν μπροστά στην καταστροφή ενός υδροβιότοπου;

Όπως έχουμε τονίσει, απαγορεύεται αυστηρά κάθε επέμβαση σε Καταφύγια Αγρίας Ζωής (όχι μόνο επεμβάσεις σαν την κοπή 150 στρεμμάτων καλαμιώνων, που αποτυπώθηκε σε φωτογραφίες που δημοσιεύσαμε, αλλά κάθε επέμβαση), γιατί οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην πλήρη και οριστική καταστροφή του υδροβιότοπου. Η νομοθετική απαγόρευση των επεμβάσεων στα ΚΑΖ δε θεωπίστηκε τυχαία, αλλά για να προστατευθούν οι υδροβιότοποι.

Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου Π. Καλλίρης έκανε μια επιστημονική μελέτη για τις σοβαρές επιπτώσεις που είχαν στη Λίμνη της Στυμφαλίας εξωγενείς επεμβάσεις και στην εν συνεχεία ανάπτυξη της λίμνης μετά την απαγόρευση των επεμβάσεων, η οποία αξίζει να διαβαστεί, γιατί αποκαλύπτει πως πίσω από το δήθεν ερευνητικό ενδιαφέρον της Τράπεζας

Πειραιώς κρύβονται απλά οι μίζες (ολόκληρη τη Μελέτη μπορείτε να τη διαβάσετε στην ιστοσελίδα μας: http://www.eksegersigr.gr/ckeditor_assets/attachments/2096/meleth_kallirh.pdf).

Είναι πραγματική πρόκληση να υποβάλλονται συνεχώς από τον Δ. Δημόπουλο της Τράπεζας Πειραιώς αιτήσεις για εγκρίσεις αδειών μαζικής κοπής

εκατοντάδων στρεμμάτων καλαμιώνων στο όνομα δήθεν ερευνητικών σκοπών. Η επίκληση των δήθεν ερευνητικών σκοπών μεθοδεύτηκε προκειμένου να παρακαμφθούν ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου και η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου-Δυτικής Ελλάδας και Ιονίων Νήσων.

Αρχικά, είχαν εγκριθεί από τον καθ'

ύλην αρμόδιο προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου δύο άδειες κοπής καλαμιώνων, έκτασης 12 και 70 στρεμμάτων, γιατί είχαν ασκηθεί φοβερές πιέσεις. Ο προϊστάμενος ήθελε αυτές οι εγκρίσεις να είναι οι μοναδικές. Στη συνέχεια, «το ξέκοψε» στον Δ. Δημόπουλο της Πειραιώς και στον Κ. Δημόπουλο της ΓΔΔΔΠ, ότι **δεν μπορεί να συνεχίζεται ο «χαβός» με τις συνεχείς αιτήσεις για μαζικό κόψιμο καλαμιώνων** **δήθεν για ερευνητικούς σκοπούς**.

Τις άδειες έγκρισης ερευνών σε ΚΑΖ, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και εγκύκλια διαταγή του προϊστάμενου της ΓΔΔΔΠ Κ. Δημόπουλου, τις ενέκρινε η Διεύθυνση Διαχείρισης Δασών. Τελευταία, μετά τη μεταφορά τμήματος αυτής της Διεύθυνσης, έγινε συναρμόδια και η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος. Σύμφωνα με το διοικητικό δίκαιο, λοιπόν, δεν είχαν κανένα δικαίωμα ο προϊστάμενος της ΓΔΔΔΠ και η γενική γραμματέας του υπουργείου Περιβάλλοντος να εγκρίνουν άδεια κοπής 150 στρεμμάτων καλαμιώνων τον Αύγουστο του 2017 και δεν έχουν δικαίωμα τώρα να εγκρίνουν το πετσόκομμα άλλων 400

Το αίτημα του στελέχους της Πειραιώς στάληκε στον Κ. Δημόπουλο ηλεκτρονικά. Σε έρευνα που κάναμε μαζί με τη γραμματέα του τελευταίου στην Παρασκευή 2 Φλεβάρη, διαπιστώσαμε ότι η αίτηση του στελέχους της τράπεζας φέρει πρωτόκολλο της Τράπεζας Πειραιώς με ημερομηνία 6 Δεκέμβρη 2017 (δε γνωρίζουμε πότε στάθηκε στον Κ. Δημόπουλο), αλλά δεν είχε καταχωρηθεί στο πρωτόκολλο της ΓΔΔΔΠ. Ετσι, δεν κατέστη δημόσιο έγγραφο που θα έπρεπε να χρεωθεί στις δύο αρμόδιες Διευθύνσεις (Διαχείρισης Δασών και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος).

Το έγγραφο του στελέχους της Πειραιώς (http://www.eksegersigr.gr/ckeditor_assets/attachments/2097/17_038_6.12.2017_aithma_neas_cheimerinh_s_kophs_400_str_fevr.2018.pdf) στάλθηκε -δόν αφορά τη ΓΔΔΔΠ- μόνο στον Κ. Δημόπουλο και αναφέρει ως αποδέκτες για ενέργειες τη Διεύθυνση Προγραμματισμού και Δασικής Πολιτικής (υπηρεσία αναρμόδια) και τη Διεύθυνση Διαχείρισης Δασών. Το κρατούσε στο συρτάρι του ο προϊστάμενος της ΓΔΔΔΠ Κ. Δημόπουλος και φαίνεται ότι «διαβουλευτόταν» με την Χρ. Μπαριτάκη και τον Δ. Δημόπουλο της Πειραιώς για τα στρέμματα καλαμιώνων που θα ενέκριναν για πετσόκομμα.

Την ίδια μέρα (Παρασκευή 2 Φλεβάρη) σε συνομιλία που είχαμε με τον Κ. Δημόπουλο στο γραφείο του, μετά από πειστικές ερωτήσεις παραδέχτηκε ότι είχε επικινδυνώσει αρκετές φορές με το στελέχος της Τράπεζας Πειραιώς και έδωσε εντολή στη γραμματέα του να κοιτάξει αν το έγγραφο της Πειραιώς καταγράφηκε στο πρωτόκολλο ως εισερχόμενο (πράγμα που δεν είχε γίνει, όπως προείπαμε!).

Το ΚΑΖ της Λίμνης Στυμφαλίας, σύμφωνα με την απόφαση, είναι έκτασης 31 χιλιάδων στρεμμάτων, η δε τήρηση της απόφασης ανατέθηκε σε όργανα της Δασικής Υπηρεσίας. Αυτό ισχύει μέχρι σήμερα, σύμφωνα με το νόμο 3937/2011 (άρθρο 5, παράγραφος 4.3).

Ανακύπτουν, λοιπόν, κρίσιμα ερωτήματα. Θα τολμήσουν οι Α. Καπετανίδης και Αδ. Γραικιώτη να εισηγηθούν στον προϊστάμενο της ΓΔΔΔΠ να εγκριθεί το πετσόκομμα των 400 στρεμμάτων καλαμιώνων, αγνοώντας τη Διεύθυνση Διαχείρισης Δασών που, όπως αναφέραμε, έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα για την έγκριση άδειας έρευνας σε ΚΑΖ; Μπορούν στα σοβάρα να εισηγηθούν το πετσόκομμα των 400 στρεμμάτων, όταν απαγορεύεται ρητά η συλλογή της χλωρίδας στα ΚΑΖ;

Πιστεύουμε, ότι ως υπηρεσιακοί παράγοντες αυτής της Διεύθυνσης είναι αναρμόδιοι να εισηγηθούν την παραμικρή επέμβαση στο ΚΑΖ της Λίμνης Στυμφαλίας. Και αυτό πρέπει να απαιτήσουν στον Κ. Δημόπουλο.

Γεράσιμος Λιόντας

Η σκανδαλολογία δεν οδηγεί σε «κάθαρση» του καπιταλισμού

Είναι φανερό ότι οι Τσιπραίσι αισθάνονται στριμωγμένοι. Στριμωγμένοι όχι μόνο από το φούντωμα του εθνικιστικού ρεύματος για το «Μακεδονικό» και την εκμετάλλευσή του από τη ΝΔ (την ώρα που αυτοί έχουν αναλάβει δεσμεύσεις έναντι αμερικανών και ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, να συμφωνήσουν σε μια λύση σαν κι αυτή που προωθούσε το 2008 ο Καραμανλής), αλλά και από την έξοδο από το Μνημόνιο, που κάθε άλλο παρά «καθαρή» θα είναι και εν γένει από τα αποτελέσματα της οικονομικής και κοινωνικής τους πολιτικής στις λαϊκές συνειδήσεις (κάποια τίπιτη εξαντλείται η όποια δραστητικότητα των συνεχών ψευμάτων). Ακολουθώντας, λοιπόν, το δόγμα «η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση», έριξαν στην πιάτσα το σκάνδαλο Novartis, ανοίγοντας μέτωπο με δύο πρώην πρωθυπουργούς (τον Σαμαρά και τον υπηρεσιακό Πικραμμένο) και οχτώ πρώην υπουργούς (Αβραμόπουλο, Λυκουρέντζο, Σαλμά, Βενιζέλο, Κουτρουμάνη, Λοβέρδο, Στουρνάρα, Γεωργιάδη). Στην πραγματικότητα, ανοίγοντας μέτωπο με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, που δε θ' αφήσουν ανυπεράσπιστα τα στελέχη τους και τα κόμματα της μίζας (μόνο ο Καραμανλής και ο Γιωργιάκης μένουν στο απυρόβλητο, γεγονός στο οποίο μερίδα του αντιπολιτευόμενου τύπου αποδίδει σε σκοπιμότητες των Τσιπραίων).

Ηταν τόση η πρεμούρα ν' ανοίξουν γρήγορα αυτό το ζήτημα (το οποίο το «έψηναν» εδώ κι ένα χρόνο) και μέσω αυτού ν' αλλάξουν την ατζέντα, που δεν τήρησαν ούτε τα τυπικά που κάθε κυβερνήση πρέπει να τηρεί για να φαίνεται πως λειτουργεί τάχαμου η περβόλη της «διάκριση των εξουσιών» (γράφουμε σχετικά δίπλα). Κυριακή «του συλλαλητηρίου» πάληκε από τους εισαγγελέες η τελευταία μαρτυρική κατάθεση. Δευτέρα πρωί ο Τζανακόπουλος επισκεπτόταν την εισαγγελία του Αρείου Πάγου (για να πείσει, προφανώς). Δευτέρα απόγευμα στελνόταν η δικογραφία στο υπουργείο Δικαιοσύνης, Δευτέρα βράδυ γινόταν σύσκεψη στο Μαξίμου, μετά την οποία το δίδυμο Κοντονή-Παπαγγελόπουλος έκαναν «καουμπόικες» δηλώσεις, Τρίτη η δικογραφία είχε φτάσει στη Βουλή, για ν' αρχίσει αμέσως το «πατριντί».

Είναι προφανές ότι ανεξάρτητα από τον νομικό χειρισμό, για τον οποίο οι Τσιπραίσι ακόμα δεν έχουν αποφασίσει τη στιγμή που νομίζει πως ο ίδιος και η Μπαριτάκη θα μείνουν στο απυρόβλητο.

Το εγκλημα της συστηματικής καταστροφής του ΚΑΖ της λίμνης Στυμφαλίας, μέσω της μαζικής καταστροφής των παράγοντες αυτής της Διεύθυνσης είναι αναρμόδιοι να εισηγηθούν την παραμικρή επέμβαση στο ΚΑΖ της Λίμνης Στυμφαλίας. Και αυτό πρέπει να απαιτήσουν στον Κ. Δημόπουλο.

Γεράσιμος Λιόντας

Είναι φανερό ότι οι Τσιπραίσι αισθάνονται στριμωγμένοι. Στριμωγμένοι όχι μόνο από το φούντωμα του εθνικιστικού ρεύματος για το «Μακεδονικό» και την εκμετάλλευσή του από τη ΝΔ (την ώρα που αυτοί έχουν αναλάβει δεσμεύσεις έναντι αμερικανών και ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, να συμφωνήσουν σε μια λύση σαν κι αυτή που προωθούσε το 2008 ο Καραμανλής), αλλά και από την έξοδο από το Μνημόνιο, που κάθε άλλο παρά «καθαρή» θα είναι και εν γένει από τα αποτελέσματα της οικονομικής και κοινωνικής τους πολιτικής στις λαϊκές συνειδήσεις (κάποια τίπιτη εξαντλείται η όποια δραστητικότητα των συνεχών ψευμάτων). Ακολουθώντας, λοιπόν, το δόγμα «η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση», έριξαν στην πιάτσα το σκάνδαλο Novartis, ανοίγοντας μέτωπο με δύο πρώην πρωθυπουργούς (τον Σαμαρά και τον υπηρεσιακό Πικραμμένο) και οχτώ πρώην υπουργούς (Αβραμόπουλο, Λυκουρέντζο, Σαλμά, Βενιζέλο, Κουτρουμάνη, Λοβέρδο, Στουρνάρα, Γεωργιάδη). Στην πραγματικότητα, ανοίγοντας μέτωπο με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, που δε θ' αφήσουν ανυπεράσπιστα τα στελέχη τους και τα κόμματα της μίζας (μόνο ο Καραμανλής και ο Γιωργιάκης μένουν στο απυρόβλητο, γεγονός στο οποίο μερίδα του αντιπολιτευόμενου τύπου αποδίδει σε σκοπιμότητες των Τσιπραίων).

Ηταν τόση η πρεμούρα ν' ανοίξουν γρήγορα αυτό το ζήτημα (το οποίο το «έψηναν» εδώ κι ένα χρόνο) και μέσω αυτού ν' αλλάξουν την ατζέντα, που δεν τήρησαν ούτε τα τυπικά που κάθε κυβερνήση πρέπει να τηρεί για να φαίνεται πως λειτουργεί τάχαμου η περβόλη της «διάκριση των εξουσιών» (γράφουμε σχετικά δίπλα). Κυριακή «του συλλαλητηρίου» πάληκε από τους εισαγγελέες η τελευταία μαρτυρική κατάθεση. Δευτέρα πρωί ο Τζανακόπουλος επισκεπτόταν την εισαγγελία του Αρείου Πάγου (για να πείσει, προφανώς). Δευτέρα απόγευμα στελνόταν η δικογραφία στο υπουργείο Δικαιοσύνης, Δευτέρα βράδυ γινόταν σύσκεψη στο Μαξίμου, μετά την οποία το δίδυμο Κοντονή-Παπαγγελόπουλος έκαναν «καουμπόικες» δηλώσεις, Τρίτη η δικογραφία είχε φτάσει στη Βουλή, για ν' αρχίσει αμέσως το «πατριντί».

Είναι προφανές ότι ανεξάρτητα από τον νομικό χειρισμό, για τον οποίο οι Τσιπραίσι ακόμα δεν έχουν αποφασίσει τη στιγμή που νομίζει πως ο ίδιος και η Μπαριτάκη θα μείνουν στο απυρόβλητο.

Το εγκλημα της συστηματικής καταστροφής του ΚΑΖ της λίμνης Στυμφαλίας, μέσω της μαζικής καταστροφής των παράγοντες αυτής της Διεύθυνσης είναι αναρμόδιοι να εισηγηθούν την παραμικρή επέμβαση στο ΚΑΖ της Λίμνης Στυμφαλίας. Και αυτό πρέπει να απαιτήσουν στον Κ. Δημόπουλο.

Γεράσιμος Λιόντας

Είναι φανερό ότι οι Τσιπραίσι αισθάνονται στριμωγμένοι. Στριμωγμένοι όχι μόνο από το φούντωμα του εθνικιστικού ρεύματος για το «Μακεδονικό» και την εκμετάλλευσή του από τη ΝΔ (την ώρα που αυτοί έχουν αναλάβει δεσμεύσεις έναντι αμερικανών και ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, να συμφωνήσουν σε μια λύση σαν κι αυτή που προωθούσε το 2008 ο Καραμανλής), αλλά και από την έξοδο από το Μνημόνιο, που κάθε άλλο παρά «καθαρή» θα είναι και εν γένει από τα αποτελέσματα της οικονομικής και κοινωνικής τους πολιτικής στις λαϊκές συνειδήσεις (κάποια τίπιτη εξαντλείται η όποια δραστητικότητα των συνεχών ψευμάτων). Ακολουθώντας, λοιπόν, το δόγμα «η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση», έριξαν στην πιάτσα το σκάνδαλο Novartis, ανοίγοντας μέτωπο με δύο πρώην πρωθυπουργούς (τον Σαμαρά και τον υπηρεσιακό Πικραμμένο) και οχτώ πρώην υπουργούς (Αβραμόπουλο, Λυκουρέντζο, Σαλμά, Βενιζέλο, Κουτρουμάνη, Λοβέρδο, Στουρνάρα, Γεωργιάδη). Στην πραγματικότητα, ανοίγοντας μέτωπο με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, που δε θ' αφήσουν ανυπεράσπιστα τα στελέχη τους και τα κόμματα της μίζας (μόνο ο Καραμανλής και ο Γιωργιάκης μένουν στο απυρόβλητο, γεγονός στο οποίο μερίδα του αντιπολιτευόμενου τύπου αποδίδει σε σκοπιμότητες των Τσιπραίων).

Ηταν τόση η πρεμούρα ν' ανοίξουν γρήγορα αυτό το ζήτημα (το οποίο το «έψηναν» εδώ κι ένα χρόνο) και μέσω αυτού ν' αλλάξουν την ατζέντα, που δεν τήρησαν ούτε τα τυπικά που κάθε κυβερνήση πρέπει να τηρεί για να φαίνεται πως λειτουργεί τάχαμου η περβόλη της «διάκριση των εξουσιών» (γράφουμε σχετικά δίπλα). Κυριακή «του συλλαλητηρίου» πάληκε από τους εισαγγελέες η τελευταία μαρτυρική κατάθεση. Δευτέρα πρωί ο Τζανακόπουλος επισκεπτόταν την εισαγγελία του Αρείου Πάγου (για να πείσει, προφανώς). Δευτέρα απόγευμα στελνόταν η δικογραφία στο υπουργείο Δικαιοσύνης, Δευτέρα βράδυ γινόταν σύσκεψη στο Μαξίμου, μετά την οποία το δίδυμο Κοντονή-Παπαγγελόπουλος έκαναν «καουμπόικες» δηλώσεις, Τρίτη η δικογραφία είχε φτάσει στη Βουλή, για ν' αρχίσει αμέσως το «πατριντί».

Είναι προφανές ότι ανεξάρτητα από τον νομικό χειρισμό, για τον οποίο οι Τσιπραίσι ακόμα δεν έχουν αποφασίσει τη στιγμή που νομίζει πως ο ίδιος και η Μπαριτάκη θα μείνουν στο απυρόβλητο.

Το εγκλημα της συστηματικής καταστροφής του ΚΑΖ της λίμνης Στυμφαλίας, μέσω της μαζικής καταστροφής των παράγοντες αυτής της Διεύθυνσης είναι αναρμόδιοι να εισηγηθούν την παραμικρή επέμβαση στο ΚΑΖ της Λίμνης Στυμφαλίας. Και αυτό πρέπει να απαιτήσουν στον Κ. Δημόπουλο.

Γεράσιμος Λιόντας

Είναι φανερό ότι οι Τσιπραίσι αισθάνονται στριμωγμένοι. Στριμωγμένοι όχι μόνο από το φούντωμα του εθνικιστικού ρεύματος για το «Μακεδονικό» και την εκμετάλλευσή του από τη ΝΔ (την ώρα που αυτοί έχουν αναλάβει δεσμεύσεις έναντι αμερικανών και ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, να συμφωνήσουν σε μια λύση σαν κι αυτή που προωθούσε το 2008 ο Καραμανλής), αλλά και από την έξοδο από το Μνημόνιο, που κάθε άλλο παρά «καθαρή» θα είναι και εν γένει από τα αποτελέσματα της οικονομικής και κοινωνικής τους πολιτικής στις λαϊκές συνειδήσεις (κάποια τίπιτη εξαντλείται η όποια δραστητικότητα των συνεχών ψευμάτων). Ακολουθώντας, λοιπόν, το δόγμα «η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση», έριξαν στην πιάτσα το σκάνδαλο Novartis, ανοίγοντας μέτωπο με δύο πρώην πρωθυπουργούς (τον Σαμαρά και τον υπηρεσιακό Πικραμμένο) και οχτώ πρώην υπουργούς (Αβραμόπουλο, Λυκουρέντζο, Σαλμά, Βενιζέλο, Κουτρουμάνη, Λοβέρδο, Στουρνάρα, Γεωργιάδη). Στην πραγματικότητα, ανοίγοντας μέτωπο με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, που δε θ' αφήσουν ανυπεράσπιστα τα στελέχη τους και τα κόμματα της μίζας (μόνο ο Καραμανλής και ο Γιωργιάκης μένουν στο απυρόβλητο, γεγονός στο οποίο μερίδα του αντιπολιτευόμενου τύπου αποδίδει σε σκοπιμότητες των Τσιπραίων).

Είναι προφανές ότι ανεξάρτητα από τον νομικό χειρισμό, για τον οποίο οι Τσιπραίσι ακόμα δεν έχουν αποφασίσει τη στιγμή που νομίζει πως ο ίδιος και η Μπαριτάκη θα μείνουν στο απυρόβλητο.

Το εγκλημα της συστηματικής καταστροφής του ΚΑΖ της λίμνης Στυμφαλίας, μέσω της μαζικής καταστροφής των παράγοντες αυτής της Διεύθυνσης είναι αναρμόδιοι να εισηγηθούν την παραμικρή επέμβαση στο ΚΑΖ της Λίμνης Στυμφαλίας. Και αυτό πρέπει να απαιτήσουν στον Κ. Δημόπουλο.

Γεράσιμος Λιόντας

Δεν κρατιούνται...

Ο Καμμένος το γλέντησε με το «Αντιλαούνε οι φυλακές» (υποθέτουμε ότι θα άνοιξε και κάνα Σίβας με τα απαραίτητα συνοδευτικά). Κι ο Πολάκης, αφού ξεσάλωσε από το FBI του facebook (μέχρι και ταυτότητα... πράκτορα του FBI του έφτιαξαν οι οπαδοί του κι αυτός κάπνισε να γύφτικο σκεπάρνι), κοροϊδεύοντας με χουλγκάνικο στυλ πότε τον Λοβέρδο, πότε τον Γεωργιάδη και πότε τον Οικονόμου, βγήκε στο πρωινόαδικο του ΑΝΤ1 και με ύφος χιλίων special agent αποκάλυψε ότι οι τρεις προστατευόμενοι μάρτυρες της δικογραφίας Novartis «δεν είναι αγαθά παιδιά, είναι στελέχη της εταιρίας, τους βρήκαν με μεγάλο πλουτισμό που δεν δικαιολογείται, τους πείσαν και κελάρησαν»!

Στη δικογραφία, βέβαια, αναφέρεται ότι οι τρεις προστατευόμενοι μάρτυρες προσήλθαν να καταθέσουν αυθορμητώς! Τι σημασία έχει αυτό, όμως, για τον Πολάκη; Αυτός παρακολουθεί μετά μανίας τα αμερικάνικα αστυνομικά σίριαλ, που δείχνουν κακοποιούς και απατεώνες να κάνουν «ντιλ» με το FBI και τον district attorney (τον εισαγγελέα, ντε), να απαλλάσσονται από τις κατηγορίες γι' να συμφωνούν μια μικρή ποινή, να τιθενται υπό καθεστώς προστασίας και να χρησιμοποιούνται ως «καφριά» ενάντια σε πρώην συνεργούς τους. Μόνο που στο αμερικάνικο δικονομικό σύστημα αυτό είναι νόμιμο, ενώ στο ελληνικό όχι. Εδώ δεν προβλέπονται «συμφωνίες» με τις δικαστικές αρχές. Κάποιος μπορεί να κερφώσει προσδοκώμενα στην αναγνώριση ελαφρυντικών και μειωμένης ποινής. Η τυχόν συμφωνία είναι άτυπη και συνήθως οι συνήγοροι εκείνων που «καρφώνε» ο πρώην συνεργός τους επικαλούνται το νομικό αξίωμα «ένοχος ένοχον ου ποιεϊ». Μάλιστα, όταν σε βάρος του κατηγορούμενου υπάρχει μόνο η κατάθεση πρώην συνεργού, που «μεταμελήθηκε» και «συμμεριγάζεται», απαιτούνται και άλλες αποδείξεις για να υπάρχουν.

Είπαμε, όμως, αυτά είναι ψιλά γράμματα για τον Πολάκη. Αυτός -αν και υπουργική καρέκλα θα έπρεπε να τον καταστήσει ιδιαίτερα προσεκτικό- δε σεβάστηκε ούτε το γεγονός ότι ακόμα δεν υπάρχει κατηγορία για τους πρώην πρωθυπουργούς και υπουργούς (κατηγορία μόνο η Βουλή μπορεί να τους απαγγείλει). Ασυγκράτητος έγραψε (πάντα) στο facebook: «*Να δω που θα βρουν λαγούμι να κρυφτούν τώρα οι πρώην υπουργοί Υγείας και πρώην πρωθυπουργοί, που όπως φαίνεται με καταθέσεις και αποδείξεις χρηματοίστηκαν με ποσά εκατομμυρίων ευρώ για τις υπηρεσίες που προσέφεραν με τις αποφάσεις και τις ενέργειες τους για να υπερκερδή της εταιρίας και την κλοπή δημοσίου χρήματος!*».

Οα πήγαινε πολύ να θυμίσει κανείς στον Πολάκη το περιβόητο «τεκμήριο της αθωότητας», που υποτίθεται ότι αποτελεί το καμάρι στο αστικό «νομικό πολιτισμό». Εδώ ο Τζανακόπουλος, που είναι και νομικός και πιο δικαστικός, πήγε στην εισαγγελία του Αρείου Πάγου, κι όταν η παρουσία του δεν πέρασε απαρατήρητη, στην αρχή είπε ότι πήγε για «προσωπικό του θέμα» και στη συνέχεια εξέδωσε την εξής προφατισμένη ανακοίνωση: «*Ο υπουργός Επικρατείας και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος Δημήτρης Τζανακόπουλος, με αφορμή δημοσιεύματα κυριακάτικων εφημερίδων σχετικά με την έρευνα που διεξάγει η Ελληνική Δικαιοσύνη για την υπόθεση της Novartis επισκέφθηκε την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, προκειμένου να ενημερωθεί σχετικά. Η Εισαγγελέας τον ενημέρωσε ότι η δικογραφία διαβιβάζεται στον Υπουργό Δικαιοσύνης για τις απαραίτητες ενέργειες!*»! Τι δουλειά έχει ένας παντελής αναρμόδιος υπουργός να επισκέπτεται τον ανώτατο εισαγγελέα και να ζητά ενημέρωση για εκκρεμή δικαστική υπόθεση, επικαλούμενος δημοσιεύματα εφημερίδων;

Είναι φανερό ότι ο Τζανακόπουλος στάλθηκε σε «ειδική αποστολή». Αν σκεφτούμε ότι η τελευταία κατάθεση στη δικογραφία πάρθηκε μόλις την προηγούμενη μέρα, ο Τζανακόπουλος πήγε για να «πείσει» τον δικαστικό μηχανισμό να στειλεί άμεσα τη δικογραφία στη Βουλή! Το άπογευμα της ίδιας μέρας (Δευτέρα), ο Κοντονής, πώς ήξεραν στο Μαξίμου για έναν πρωθυπουργό και εφτά υπουργούς, που τελικά έγιναν δύο πρωθυπουργοί και οχτώ υπουργοί; Για να φτάσουν στο σημείο αποτέλεσμα χρειάστηκε πρώτα να ξεφορτωθούν την πρώην εισαγγελέα κατά της Διαφθοράς Ελένη Ράικου, τοποθετώντας από την προηγούμενη κυβέρνηση, που -όπως έλεγαν οι κυβερνητικές- είχε την άποψη πως δεν υπάρχει εμπλοκή πολιτικών προσώπων. Αμέσως, μόλις ο Βαζεβάνης προσηγγίγγελε: «Αποκαλύψη! Ανακρίτρια κατηγορεί γνωστή εισαγγελέα για απόκρυψη στοιχείων σε δικογραφίες για Γιάννο Παπαγιάννη και Ουαμά Λιακούνακο», η «δικαστική εισαγγελέα» έσπευσε να κάνει... ηρωική έξοδο. Αλλωστε, όπως αποκάλυψε η τότε πρόεδρος του Αρείου Πάγου και νυν σύμβουλος του Τσίπρα Β. Θάνου, προετοίμαζαν την αντικατάσταση της Ράικου με απόφαση του Ανώτατου Δι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

θηγητών πανεπιστημίου, είτε χωρίς καμιά διαδικασία ελέγχου (μέχρι και τη βαθμίδα του αναπληρωτή καθηγητή), είτε με συνοπτικό έλεγχο των τυπικών προσόντων (για καθηγητές Α' βαθμίδας).

Επιστολή 166 καθηγητών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στον υπουργό Παιδείας (στην ίδια γραμμή και οι αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων 6 Πανεπιστημιακών Τμημάτων)

Κατά την υπερπεντηκονταετή διαδρομή του, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ακολούθησε συνεχώς ανοδική πορεία, κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες προσέλκυσης προσωπικού του υψηλότερου δυνατού επιπέδου και απέκτησε κύρος, που το οδήγησε σε αξιοζήλευτη θέση μεταξύ των Πανεπιστημίων της χώρας αλλά και διεθνώς.

Α. Η καταξίωση αυτή επιτεύχθηκε με πολύ μεγάλο μόχθο διδασκόντων και διδασκομένων και οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στις ερευνητικές δραστηριότητες των μελών του.

Β. Η ενσωμάτωση του ΤΕΙ Ηπείρου στο Πανεπιστήμιό μας όχι μόνο θα ανέκοπτε βίαια την ανοδική πορεία του για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, αλλά θα έπληττε καίρια το κύρος του και θα οδηγούσε σε υποβάθμιση του επιπέδου σπουδών σε αυτό.

Γ. Ταυτόχρονα θα το απαξίωνε στη συνείδηση της κοινωνίας, θα είχε οδυνηρές συνέπειες στην προσέλευση ικανών στελεχών και φοιτητών στο άμεσο μέλλον και θα οδηγούσε σε απώλειες εκλεκτών μελών του.

Δ. Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και το ΤΕΙ Ηπείρου ιδρύθηκαν και λειτουργούν με διαφορετικές προδιαγραφές, έχουν διαφορετικούς στόχους και διακριτούς ρόλους, στελεχώθηκαν με προσωπικό με τελείως διαφορετικά προσόντα, ανάλογα με τις επιδιώξεις τους, και έχουν προγράμματα σπουδών με διαφορετικό προσανατολισμό.

Ε. Σε κάθε περίπτωση είναι αδιανόητο να ληφθούν βεβιασμένες αποφάσεις για ένα τόσο σημαντικό θέμα που θα κρίνει το μέλλον της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ηπειρο, χωρίς ανοικτές διαδικασίες, διαβούλευση και την έγκριση των Τμημάτων.

Πανεπιστημιακοί δάσκαλοι ΕΜΠ: Πραγματική και εικονική πραγματικότητα

Τα πανεπιστήμια πληρώνουν τρομακτικά μεγάλο τίμημα στη μνημονιακή πολιτική υποσκάπτοντας και τις προοπτικές της ίδιας της χώρας. Ο κρατικός προϋπολογισμός για τα πανεπιστήμια έμεινε στα ίδια με πέρυσι επίπεδα, δηλαδή μεσοσταθμικά κατά 70% μικρότερος των προϋπολογισμών πριν την κρίση. Καμιά άλλη κοινωνική δαπάνη δεν μειώθηκε την περίοδο της κρίσης σε τέτοιο βαθμό. Οι μικρές σποραδικές «ενισχύσεις», παρουσιάζονται από την κυβέρνηση ως αντιστροφή της κατάστασης. Η πραγματικότητα όμως (η πραγματική, όχι η εικονική), είναι αντίθετη. Η σταθεροποίηση των προϋπολογισμών σε μη βιώσιμα για τα πανεπιστήμια επίπεδα (πολλά από αυτά, αδυνατούν ακόμη να πληρώσουν και τους λογαριασμούς της ΔΕΗ) σημαίνει καθημερινή υποχώρηση του επιπέδου σπουδών, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες μεγάλου τμήματος του ανθρώπινου δυναμικού τους... Παγιδευμένα μόνιμα σε ανεπαρκείς προϋπολογισμούς, τα πανεπιστήμια ωθούνται

στην πλήρη επιχειρηματοποίηση «πουλώντας» υπηρεσίες. Αρχικά, με δίδακτρα στα μεταπτυχιακά, στη συνέχεια με οτιδήποτε άλλο μπορούν. Και όποιος επιβιώσει. Αλλωστε, ο πρόσφατος νόμος 4485/2017 για την τριτοβάθμια εκπαίδευση προετοίμασε συνειδητά αυτή την κατεύθυνση...

Το πρόσφατο νομοσχέδιο για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, μέσω της συνένωσης των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά, ανήκει δυστυχώς στην κατηγορία των μέτρων «αντί για άρτο, θεάματα». Αφού η κυβέρνηση αδυνατεί να βελτιώσει την κατάσταση στα Πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, «αναβαθμίζει» τα τελευταία με«βαφτίσια», ικανοποιώντας παράλληλα και τις μνημονιακές απαιτήσεις για συγχώνευση εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και τμημάτων. Η εν μία νυκτί, συλλήβδην, «πανεπιστημιοποίηση των ΤΕΙ» κραυγάζει και για το εμπόριο φρούδων ελπίδων, κατά την πεπατημένη των προηγούμενων κυβερνήσεων. Τέλος, η δημιουργία τετραετών προγραμμάτων σπουδών μηχανικών, θα λειτουργήσει ως πολιορκητικός κριός για τη διάσπαση των ενιαίων πενταετών σπουδών μηχανικού και την εφαρμογή του μοντέλου της Μπολόνια.

Σχολή Καλών Τεχνών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (Φεβρουάριος 2018)

Η Γενική Συνέλευση του Τμήματος Εικαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης, της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στη συνεδρία της (αριθμ. 40/25-10-2017), συζήτησε τη σχεδιαζόμενη ενσωμάτωση του Τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής της Σχολής Καλλιτεχνικών Σπουδών του ΑΤΕΙ Ηπείρου στη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων...

Τα μέλη της Γ.Σ. διαπίστωσαν τα ακόλουθα:

Δεν υπάρχει ή δεν έχει γνωστοποιηθεί προδιαγνωστική μελέτη και μελέτη σκοπιμότητας, η οποία θα εντοπίζει τη στοχοθέτηση, τη λειτουργικότητα, τις οικονομικές παραμέτρους και τα αναμενόμενα οφέλη για το Ιδρυμά μας και το κοινωνικό σύνολο και τα οποία δικαιολογούν τη συζητούμενη ενσωμάτωση/συγχώνευση εν συνόλω ή Τμημάτων του ΑΤΕΙ Ηπείρου...

Εκτιμούν ότι μία διεύρυνση της Σχολής Καλών Τεχνών θα επαυξήσει τα ήδη υπάρχοντα σοβαρά προβλήματα λειτουργίας της, ειδικά όταν πρόκειται για επιστημονικές κατευθύνσεις εντελώς ξένες προς τους στρατηγικούς στόχους ανάπτυξης, που διαφαίνονται ήδη από τον προσδιορισμό των κατευθύνσεων και των προγραμμάτων σπουδών της.

Η Γενική Συνέλευση θεωρεί ότι οι αποφάσεις των Τμημάτων και Σχολών πρέπει να έχουν δεσμευτικό και όχι γνωμοδοτικό χαρακτήρα. Η οποιαδήποτε διαδικασία σχετική με θέματα που αφορούν άμεσα και καθορίζουν την ακαδημαϊκή και επαγγελματική πορεία των Καθηγητών και των φοιτητών δεν νομιμοποιείται ακαδημαϊκά χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των Τμημάτων και των Σχολών. Κάθε πρόταση της αρμόδιας επιτροπής για την ενσωμάτωση Τμημάτων ΑΤΕΙ στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων θα πρέπει να κοινοποιηθεί προς διαβούλευση στη Σχολή Καλών Τεχνών για τη λήψη απόφασης.

Γιούλα Γκεσούλη

Χωρίς όρια το θράσος της Διοίκησης του Ευγενίδειου

Απλήρωτοι οι εργαζόμενοι

«Με μια νέα πρωτόγνωρη κίνηση στα χρονικά του Πανεπιστημίου Αθηνών, η Διοίκηση του Ευγενίδειου (σ.σ. τη διοίκηση διορίζουν οι εκάστοτε Πρυτανικές Αρχές και αποτελείται από πανεπιστημιακούς), που συνεπικουρείται από τη σύζυγο του Πρύτανη στις αποφάσεις της, έστειλε ΕΞΩΔΙΚΟ στους απλήρωτους εργαζόμενους για το πανό διαμαρτυρίας που ανεβάζουν στην πρόσοψη της κλινικής, απειλώντας με μηνύσεις για διαφυγόντα κέρδη και δυσφήμιση της κλινικής. Δηλαδή, με λίγα λόγια απαγορεύουν κάθε συνδικαλιστική δράση στο "μαγαζί" των πανεπιστημιακών ιατρών». Τα παραπάνω καταγγέλλει με ανακοίνωσή του το Σωματείο Εργαζομένων Ευγενίδειου Θεραπευτηρίου.

Το θράσος της διοίκησης δεν έχει όρια, τη στιγμή που οι εργαζόμενοι επέδειξαν ώβεια υπομονή από το 2010, που άρχισαν τα προβλήματα γι' αυτούς, καθώς η διοίκηση τους υπέβαλε σε κάθε είδους μέτρο εξαθλίωσης και εξευτελισμού. Συγκεκριμένα, όπως καταγγέλλουν:

- Τους αφήνουν εδώ και 8 χρόνια απλήρωτους για μήνες.

- Μείωσαν τους μισθούς τους κατά 15% το 2012.

- Τους εφάρμοσαν εκ περιτροπής απασχόληση για 2 περιόδους το 2011 και 2012, με αντίστοιχη μείωση αποδοχών.

- Μείωσαν τον αριθμό τους, χωρίς να προσλάβουν νέους εργαζόμενους στις θέσεις αυτών που παραιτούνται γιατί δεν αντέχουν άλλο. Οι εργαζόμενοι το 2011 ήταν 240 και σήμερα είναι 125.

- Μείωσαν πάλι μονομερώς τους μισθούς έως 25% από 1/1/2016. Η συνολική μείωση μισθών για κάποιους έφθασε το 40% σε 4 χρόνια, ενώ τα οικογενειακά

επιδόματα υπέστησαν μείωση 80%.

Το ποτήρι ξεχείλισε και από το 2015 ξεκίνησαν οι δικαστικές διαμάχες: Ασφαλιστικά μέτρα, επίσχεση εργασίας, αγωγές, κατασχέσεις λογαριασμών για είσπραξη δεδουλευμένων. Η διοίκηση, λοιπόν, εκδικείται τους εργαζόμενους και εξακολουθεί να τους αφήνει απλήρωτους για μήνες, ενώ το Ευγενίδειο λειτουργεί κανονικά, οι προμηθευτές και οι πανεπιστημιακοί γιατροί πληρώνονται και οι ασθενείς πληρώνουν.

Φυσικά, η συγκυβέρνηση και ο πολύς υπουργός Υγείας Πολάκης κωφεύουν, κλείνοντας ουσιαστικά το μάτι στη διοίκηση να λύνει και δένει. Ολοι θυμόμαστε τις υποκριτικές δηλώσεις Τσίπρα όταν επισκέφθηκε το 2017 το Ευγενίδειο για μικροεπέμβαση από την πίσω πόρτα, καθώς οι απλήρωτοι εργαζόμενοι διαμαρτύρονταν με πανό στην κεντρική είσοδο του Θεραπευτηρίου. Η επικοινωνιακή πολιτική της κυβέρνησης δεν επέτρεπε τέτοιο κάζο από τους απλήρωτους εργαζόμενους.

Τότε, ο Τσίπρας μέσω twitter ευχαρίστησε «τους ιατρούς και το νοσηλευτικό προσωπικό, που παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του καθήκοντος. Τα δημόσια νοσηλευτήρια αξίζουν της εμπιστοσύνης και της στήριξής μας, πάνω από όλα γιατί εκεί υπηρετεί το πιο αξιόλογο έμφυχο

δυναμικό».

Ο πρωθυπουργός πιάστηκε αδιάβαστος γιατί όσο κι αν το Ευγενίδειο εξυπηρετεί πρώην και νυν πρωθυπουργούς, δεν είναι δημόσιο, δεν έχει πρόσβαση σ' αυτό ο καθένας, πρέπει να πληρώσει για τις κλίνες του και για τις υπηρεσίες των μεγαλοκαθηγητών του ΕΚΠΑ.

Και βέβαια, ο Τσίπρας «ξέχασε» αυτά που ο ίδιος έλεγε το... μακρινό 2012, σε Ερώτηση που

υπέβαλε (μαζί με τον ΛΑΕτζή σήμερα, Μιχάλη Κριτωτάκη) προς τους υπουργούς Παιδείας, Υγείας και Εργασίας: Το Ευγενίδειο είναι ένα κληροδότημα, που ανήκει στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και λειτουργεί σαν «παραμάγαζο πανεπιστημιακών ιατρών, κυρίως χειρουργών» και είναι γεμάτο «χρέη που δημιουργούνται αφού τα κόστη για τα χειρουργεία και τις νοσηλείες δεν πληρώνονται από τους ασθενείς οι οποίοι καταβάλλουν τα χρήματά τους στα ιδιωτικά ιατρεία των πανεπιστημιακών ιατρών» και έχει πρωταγωνιστήσει σε ουκ ολίγα σκάνδαλα, όπως αυτό της προμήθειας υλικών που «έφεραν το γραμμωτό κώδικα του νοσοκομείου που σημαίνει ότι τα υλικά αυτά είχαν ξαναπαραληφθεί από το νοσοκομείο και χρεωθεί σε ασθενή που ουδέποτε χρησιμοποιήθηκαν σ' αυτόν και επεστράφησαν στην εταιρία που τα προμήθευσε, χωρίς την έκδοση παραστατικών και εν συνεχεία πωλήθηκαν και πάλι στο θεραπευτήριο».

(Τα αποσπάσματα μέσα στα εισαγωγικά τα δανείστηκε ο Τσίπρας από καταγγελίες του σωματείου εργαζομένων στο Ευγενίδειο Θεραπευτήριο προς τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και προς τον Γενικό Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής. Αλλά τότε ήταν στην αντιπολίτευση και τα λόγια περίσσευαν, ενώ τώρα...).

Ντροπαλοί και ξεδιάντροποι εθνικιστές ψηφοθήρες

«Κατ' αρχήν θέλουμε αυτονοήτως να τονίσουμε ότι σεβόμαστε εκείνη την μερίδα των πολιτών που προσήλθαν στο Σύνταγμα, πολλοί από κάθε άκρη της πατρίδας μας, για να εκφράσουν ανιδιοτελώς και με τον δικό τους τρόπο τις πατριωτικές ευαισθησίες και ανησυχίες τους».

Αφού τα είπες όλα στην πρώτη παράγραφο, εκφράζοντας τον σεβασμό σου για τους σύγχρονους «μακεδονομάχους», όλα τα υπόλοιπα τι τα ήθελες, ρε Λαφαζάνη; Θαρρείς κάθισε κανείς να διαβάσει τις παπάρες σου για τη «μεγάλη δημοκρατική ανατροπή για μια Ελλάδα χωρίς κηδεμόνες, δημοκρατική, κυρίαρχη, ανεξάρτητη και δίκαιη» και την κριτική στον «σκληρό πυρήνα των διοργανωτών» του συλλαλητηρίου, που παραμέρισε τον «αυθεντικό προοδευτικό και δημοκρατικό πατριωτισμό για να κυριαρχήσει μια στείρα νεοεθνικοφροσύνη και να στηθεί ένα πολιτικό πλυντήριο για πολλούς που ξεπούλησαν την χώρα μας και για άλλους που θέλουν να την θέσουν σε μια ακόμα πιο αντιδραστική κατεύθυνση»; Αρκεί επίσης η επισήμανση ότι «δεν υποτιμούμε καθόλου τον αλτρωτισμό

της FYROM, ούτε την προσπάθεια της γείτονος να οικειοποιηθεί την αρχαία ιστορία της περιοχής, με τις όποιες προεκτάσεις τους».

Αντίθετα από τον Λαφαζάνη, που εξέφρασε κάποιες... ντροπούλες για το εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο, χωρίς βέβαια να παραλείψει να χαιρετίσει τα «ψηφαλάκια» (τον εθνικιστικό πολύ που μαζεύτηκε στο Σύνταγμα), η Κωνσταντοπούλου έχει καθάλει το όχημα του πιο λυσσασμένου εθνικισμού και καλπάζει χωρίς χαλινάρια. Οσο χαμηλότερα τη δείχνουν τα γκάλοπ (τι μαράζι κι αυτό για κάποια που έχει τόσο μεγάλη ιδέα για τον εαυτό της) τόσο πιο αχαλίνωτος γίνεται ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός.

Με το που κατέβηκε τσόςος κόσμος στα εθνικιστικά συλλαλητήρια και «μύρισαν» ψήφοι, η Κωνσταντοπούλου εξαμολήθηκε: «Σήμερα μίλησαν οι πολίτες. Με τη μαζική, ειρηνική, μεγαλειώδη και μοναδική παρουσία τους. Σήμερα οι πολίτες έκαναν τους φασίστες να φαίνονται θλιβερά μυρμήγκια. Αντί για οδηγούς, όπως πασχίζουν να τους παρουσιάσουν κάποιοι δήθεν "αριστεροί", που καταλήγουν οι

ίδιοι φασίστες. Σήμερα μίλησε ο Μίκης, ως πατριώτης και διεθνιστής. Ως πραγματικός αριστερός. Που αγαπά την πατρίδα του κι αναγνωρίζει στους άλλους τους δικαίωμά να αγαπούν τη δική τους πατρίδα. Σήμερα μίλησε ο Γιώργος Κασσιμάτης, ως συνεπής υπερασπιστής του Συντάγματος, της Δημοκρατίας και της λαϊκής κυριαρχίας. Που αντιμάχεται τα Μνημόνια άοκα επί 8 χρόνια. Είμαι περήφανη για τις μάχες που δίνουμε μαζί. Σήμερα γράφτηκε μια σελίδα στην ιστορία από τις πολλές που θα ακολουθήσουν. Την έγραψε ο λαός. Αυτός ο περήφανος κι ανυπότακτος λαός. Που δε μπερδεύεται. Σήμερα, μόνο σεβασμός για αυτόν τον λαό. Τον μικρό και τόσο μεγάλο. (...) Αυτοί όλοι, οι τζάμπα "αριστεροί" να μην πιάνουν στο στόμα τους ούτε την Αριστερά ούτε τους δημοκρατικούς αγώνες ούτε τον Μίκη. Τον Μίκη, το Γιώργο Κασσιμάτη, τους εκατοντάδες χιλιάδες απλούς πολίτες που γέμισαν ξανά τους δρόμους της Αθήνας και το Σύνταγμα, θα τους υπερασπιστούμε όσοι αντέχουμε το κόστος και καταλαβαίνουμε την αξία των πράξεων και των γεγονότων».

Αγοράζουν ισραηλινά drones!

Δεν είχε μόνο πολιτικό χαρακτήρα η επίσκεψη του προέδρου του σιωνιστικού κράτους Ρεουβέν Ρίβλιν. Με το που αναχώρησε από την Αθήνα ανακοινώθηκε η αγορά ισραηλινών μη επανδρωμένων αεροσκαφών, συνολικού κόστους 35,5 εκατ. ευρώ (σε βάθος τριετίας). Η διακρατική συμφωνία φέρει την υπογραφή του Καμμένου, ο οποίος όμως δεν πήγε στην Επιτροπή Εξοπλιστικών και Αμυνας της Βουλής για να την υπερασπιστεί (γι' αυτόν η παρουσία σ' αυτή την Επιτροπή έχει γίνει απαγορευτική, λόγω... «μεσάζοντα της Αραβίας»), αλλά έστειλε τον ταλαίπωρο Βίτσα, ο οποίος προσπάθησε να αποδείξει ότι πρόκειται για μια συμφέρουσα συμφωνία, δεχόμενος τα πυρά σύσσωμης της αστικής αντιπολίτευσης.

Οι βουλευτές της αντιπολίτευσης εστίασαν, βέβαια, στο γεγονός ότι η αγορά είναι ακριβή, σε σχέση με αγορά τέτοιων αεροπλάνων από άλλες ευρωπαϊκές χώρες που ήταν φτηνότερες. Αυτό οδήγησε ακόμα και τον βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Γ. Κυρίτση να ρωτήσει αν έγινε έρευνα αγοράς πριν συναφθεί η συγκεκριμένη συμφωνία. Όταν, όμως, ως «αντισταθμιστικό όφελος» της αγοράς προτείνεται η δωρεάν εκπαίδευση ελλήνων αξιωματικών από Ισραηλινούς σε ορισμένα οπτικά συστήματα, αντιλαμβάνεται κανείς πως σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν είναι το κόστος που μετράει. Η απόφαση είναι πολιτική και δείχνει την από πλευράς ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πλήρη ευθυγράμμιση με τους αμερικάνικους σχεδιασμούς στην περιοχή. Από την οικονομική συνεργασία με το σιωνιστικό κράτος-δολοφόνο, πέρασαν στη «στρατηγική συμμαχία», η οποία περιλαμβάνει την αναβάθμιση και της στρατιωτικής συνεργασίας.

Ανετη νίκη Αναστασιάδη

Η έκπληξη δεν έγινε τελικά στην Κύπρο. Το σκηνικό του 2013 επαναλήφθηκε, με τον δεξιό Αναστασιάδη να κερδίζει τον ακελικό Μαλά με 56% έναντι 44%. Το μεγαλύτερο μέρος των ψηφοφόρων του κεντρώου εθνικιστή Νικόλα Παπαδόπουλου και των κυπρίων νεοναζιστών επέλεξε τον Αναστασιάδη και όχι τον Μαλά. Αξιοσημείωτο είναι επίσης το γεγονός ότι η αποχή διατηρήθηκε στα ίδια ψηλά επίπεδα (27% έναντι 28,2% που ήταν στον πρώτο γύρο). Δείγμα του ότι η αποχή δεν ήταν ευκαιριακή έκφραση προειδοποίησης, όπως προσπάθησαν να την εμφανίσουν, αλλά συνειδητή έκφραση αποδοκιμασίας ολόκληρου του αστικού συστήματος (χωρίς, φυσικά, αυτό να σημαίνει και συνειδητή στράτευση σε μια επαναστατική κατεύθυνση).

Κατά τα άλλα, επικράτησε ο... πολιτικός πολιτισμός. Ο Αναστασιάδης δήλωσε ότι «απόψε δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι, υπάρχει μόνο η Κύπρος μας, που κερδίζει» και πως ο ίδιος θα είναι «πρόεδρος όλων των Κυπρίων» και πέρασε σφουγγάρι πάνω από όσα είχαν ειπωθεί προεκλογικά, ενώ ο Μαλάς είπε στους ακελίτες πως ξέρεi ότι «το αποτέλεσμα τους απογοήτευσε» για να τους καλέσει να το σεβαστούν. Είναι η δεύτερη φορά που το ΑΚΕΛ ηττάται, μολοντί κατέβασε «ανεξάρτητο» υποψήφιο.

Εκείνο που περιμένουμε τώρα είναι πότε θα κινηθεί ο μηχανισμός του ΟΗΕ για να ξαναβάλει μπροστά τη διαπραγματευτική διαδικασία για το Κυπριακό. Κι αν αυτή τη φορά ο Αναστασιάδης θα τολμήσει να υπογράψει αυτά που δεν τόλμησε στον προηγούμενο «γύρο», που έγινε σε διάσημα θέρετρα της Ελβετίας (Μον Πελεράν και Κραν Μοντανά).

Σκανδαλάκια

Ο πρώην πρόεδρος της ΕΡΤ Δ. Τσακνής μίλησε με μισόλογα, μέσω facebook. Δεν ήταν καθόλου δύσκολο, όμως, εκείνοι που διάβασαν την ανάρτησή του να καταλάβουν ότι μιλούσε για την ΕΡΤ και τον διευθύνοντα σύμβουλό της Βασίλη Κωστόπουλο, ο οποίος δημιούργησε μια νέα διοικητική θέση (Διεύθυνση Γραφείου Διευθύνοντος), στην οποία τοποθέτησε κάποιον κ. Τ., η μητέρα του οποίου κατέθεσε προσφορά για να αναλάβει την παραγωγή μιας εκπομπής, η οποία μέχρι τώρα ήταν εσωτερική παραγωγή του καναλιού με κόστος είκοσι φορές μικρότερο από εκείνο που προβλέπει η «προσφορά» της μητέρας του Τ. και παλαιάς φίλης του διευθύνοντος συμβούλου της ΕΡΤ. Σύμφωνα με τον Τσακνή, στο ΔΣ της ΕΡΤ καταψήφισαν δύο μέλη (δημοσιεύματα αναφέρουν πως πρόκειται για τον αναπληρωτή διευθύνοντα σύμβουλο Γ. Θαλασσινό και τον εκπρόσωπο των εργαζόμενων Τ. Μεταξά), ενώ ο οργανισμός «ελέγχεται σε καθημερινή βάση από το εποπτεύον Υπουργείο, η ηγεσία του οποίου (διά του Γενικού Γραμματέα, αλλά και άλλων αξιωματούχων) είχε ενημερωθεί δεόντως για το επερχόμενο σκάνδαλο», αλλά «σιωπή...».

Γίνονται τέτοια πράγματα επί «πρώτη φορά Αριστεράς» και επί υπουργίας του μεγαλέξανδρου Νίκου Παππά που έχει δεσμευτεί να πατάξει τη διαφθορά και τη διαπλοκή; Το κακό για τους συριζαίους είναι ότι «πλήγωσαν» διάφορους (ένας είναι ο Τσακνής) και τους κατέστησαν «πρώην» σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα. Κάποιοι απ' αυτούς τους «πρώην» θ' ανοίξουν τα στόματά τους. Το έχουμε ξαναδεί το έργο.

Τραβάει την ανηφόρα το χρέος των καπιταλιστών στα Ταμεία

Το χρέος των καπιταλιστικών επιχειρήσεων από τη μη καταβολή των εισφορών στα ασφαλιστικά ταμεία, όπως αυτό καταγράφεται στα στοιχεία που δημοσιοποιεί κάθε τρεις μήνες το ΚΕΑΟ (Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών) τραβάει την ανηφόρα. Κι ες εισπράττουν οι επιχειρήσεις τις ασφαλιστικές εισφορές, μέσω των κρατήσεων από τους εργαζόμενους. Από το 2013 που άρχισε να λειτουργεί το ΚΕΑΟ μέχρι τον Δεκέμβριο του 2017, σύμφωνα με την τελευταία έκθεσή του (2017), το ΚΕΑΟ εισέπραξε μόλις 2.864 εκατομμύρια ευρώ, ενώ το χρέος εκτινάχθηκε από τα 11,49 στα 31,29 δισεκατομμύρια ευρώ.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι αυτά που εισπράττει το ΚΕΑΟ κάθε τρίμηνο από ληξιπρόθεσμες οφειλές είναι λιγότερα από τα ποσά που δεν αποδίδονται για τις κύριες ασφαλιστικές εισφορές και τα πρόστιμα. Συγκεκριμένα, το τρίμηνο Οκτώβριο-Δεκέμβριο του 2017, το ΚΕΑΟ εισέπραξε 319 εκατομμύρια ευρώ και το ίδιο τρίμηνο οι καπιταλιστές δεν κατέβαλαν 756 εκατομμύρια ευρώ (404 για κύριες εισφορές και 351 για πρόστιμα)! Έτσι είναι επόμενο το χρέος να μεγαλώνεται από τρίμηνο σε τρίμηνο.

Η κατάσταση έχει πάρει χαρακτηρισμό μάστιγας και οφείλεται στο ότι οι διοικήσεις του πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και τώρα του ΕΦΚΑ, με κυβερνητικές εντο-

Διεύθυνση Μελετών του ΕΦΚΑ					
ΧΡΟΝΙΑ	ΠΛΗΡΗΣ	%	ΜΕΡΙΚΗ	%	ΣΥΝΟΛΟ
2013	1.201.105	75.33	393.371	24.67	1.594.476
2014	1.290.846	72.41	491.800	27.59	1.782.646
2015	1.344.292	71.33	540.273	28.67	1.884.565
2016	1.393.089	69.67	606.306	30.33	1.999.395
α' τρ. '17	1.276.221	68.20	594.969	31.80	1.871.190

λές, φέρονται ελαστικά προς τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, με το πρόσχημα ότι αν τις πιέσουν, οι ιδιοκτήτες τους θα αναγκαστούν δήθεν να τις κλείσουν με αποτέλεσμα να αυξηθεί και άλλο η ανεργία. Πώς εκφράζεται αυτή η ελαστικότητα;

Πρώτον, με τις συνεχείς ευνοϊκές ρυθμίσεις για την καταβολή των ασφαλιστικών οφειλών. Με το νόμο 4305/2014 είχε γίνει μία ρύθμιση. Με αυτήν είχαν ενταχθεί, την περίοδο από τον Νοέμβριο του 2014 μέχρι τον Μάρτη του 2015, 54.396 εργοδότες για συνολικό χρέος 1.128 εκατομμύρια ευρώ. Μέχρι τον Μάρτη εισπράχτηκαν μόνο 95,6 εκατομμύρια ευρώ. Το 2015 έγινε νέα ρύθμιση (με το νόμο 4321/2015) για συνολικό χρέος 3.811 εκατομμύρια ευρώ. Μ' αυτή τη ρύθμιση είχαν ενταχθεί 128.716 εργοδότες και είχαν καταβληθεί μέχρι τον Ιούνιο του 2015 μόνο 151,46 εκατομμύρια ευρώ.

Δεύτερον, με την ανοχή προς τους καπιταλιστές, που ενώ στέλνουν τις ΑΠΔ (Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις), δεν καταβάλλουν ταυτόχρονα τις τρέχουσες ασφαλιστικές εισφορές. Το μόνο που κά-

νει το ΚΕΑΟ, προφανώς με άνωθεν εντολές, είναι να επισημαίνει το πρόβλημα και να δηλώνει ότι... θα λάβει μέτρα!

Πώς πάνε να αντιμετωπίσουν αυτό το πρόβλημα; Κατηγοριοποιούν τους λεγόμενους μεγαλοοφειλέτες σε «οικονομικά βιώσιμους», «οικονομικά μη βιώσιμους» και σε «μια ενδιάμεση ομάδα». Στόχος αυτής της κατηγοριοποίησης (όπως δηλώνεται στην 4η τριμηνιαία έκθεση του ΚΕΑΟ για το 2017) είναι η διαφοροποιημένη αντιμετώπισή τους. Πρόκειται για μια -κατά τη γνώμη μας- κυνική ομολογία. Οι συντάκτες της έκθεσης δεν αποκαλύπτουν από ποιο ποσό και πάνω κάποιος χαρακτηρίζεται μεγαλοοφειλέτης. Αυτή η παράλειψη δεν είναι τυχαία, αλλά υποκρύπτει σκοπιμότητα.

Κάνοντας μερικούς υπολογισμούς βάσει των πινάκων των οφειλετών βλέπουμε ότι τον Μάρτη του 2015, οι καπιταλιστές που όφειλαν ποσά άνω των 100.000 ευρώ ήταν 20.650 και όφειλαν 7.736 εκατομμύρια ευρώ. Τον Δεκέμβριο του 2017, ήταν 40.512 και όφειλαν 14.781 εκατομμύρια ευρώ. Οι καπιταλιστές με οφειλή μεγαλύτερη από 1 εκατομμύριο ευρώ ήταν

τον Μάρτη του 2015 955 και όφειλαν 3.343 εκατομμύρια ευρώ, ενώ τον Δεκέμβριο του 2017 ήταν 1.698 και όφειλαν 6.774 εκατομμύρια ευρώ.

Η περίοδος από τον Μάρτη του 2015 μέχρι τον Δεκέμβριο του 2017 είναι περίοδος διαχείρισης της καπιταλιστικής εξουσίας από τους Τσιπροκαμμένους. Έτσι, επιβεβαιώνεται ότι και αυτοί άσκησαν την ίδια με τους προκατόχους τους πολιτική υπέρ των καπιταλιστών-εργοδοτών, όσον αφορά τα τεράστια χρέη τους στα ασφαλιστικά ταμεία.

Πριν από μερικές εβδομάδες, δημοσιεύσαμε έναν Πίνακα που φτιάξαμε με στοιχεία που πήραμε από την Διεύθυνση Μελετών του ΕΦΚΑ. Από τον Πίνακα φαίνεται ότι ακόμα και στην εποχή της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης η καπιταλιστική παραγωγή στην Ελλάδα συνεχίζεται (και τα καπιταλιστικά κέρδη είναι, φυσικά, τεράστια). Στα χαρτιά φαίνεται να έχει αυξηθεί υπέρμετρα η μερική απασχόληση, όμως λόγω της πλήρους ασυδοσίας των καπιταλιστών, αυτό είναι εν πολλοίς εικονικό, γιατί δεκάδες -αν όχι εκατοντάδες- χιλιάδες εργαζόμενοι δουλεύουν και πέρα από το οχτάωρο, όμως δηλώνονται στις ΑΠΔ ως μερικά απασχολούμενοι. Είναι, λοιπόν, ψευδείς οι κυβερνητικοί ισχυρισμοί, ότι αν οι μεγαλοοφειλέτες καπιταλιστές αποδίδουν όλες τις ασφαλιστικές εισφορές και έγκαιρα, θα κλείσουν.

Τζάμπα μάγκας

Την ώρα που η εισαγγελέας κατά της διαφθοράς είχε δηλώσει ότι έστειλε τη δικογραφία για την υπόθεση του «μεσάζοντα στην Αραβία» στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου για να τη στείλει στη Βουλή (στην πραγματικότητα, η δικογραφία έχει μόνο δημοσιεύματα και μια κατάθεση, καθώς ο Βασίλης Παπαδόπουλος αρνήθηκε να εμφανιστεί), ο Καμμένος της έστειλε επιστολή ζητώντας «να καταθέσω ως απλός έλληνας πολίτης για να διευκολύνω την έρευνά Σας, ώστε αυτή να προχωρήσει άμεσα».

Η κίνησή του κρίθηκε ως τζάμπα μαγκιά, δεδομένου ότι δεν την έκανε από την αρχή, αλλά μόλις η εισαγγελέας δημοσιοποίησε ότι έκλεισε τη δικογραφία και τη στέλνει στη Βουλή. Δεν είναι όμως μόνο τζάμπα μαγκιά. Είναι και προσπάθεια να μείνει η δικογραφία στην Εισαγγελία και να μην πάει στη Βουλή. Γιατί άμα πάει στη Βουλή, σύμφωνα με το νόμο περί ευθύνης υπουργών, η αντιπολίτευση θα ζητήσει τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής.

Η σκανδαλολογία δεν οδηγεί σε «κάθαρση»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

καστικού Συμβουλίου, τη συνεδρίαση του οποίου είχε ζητήσει ο Κοντονής. Η Ράικου παραιτήθηκε με μια **πολιτική δήλωση** παραίτησης, χωρίς να πει τίποτα επ' αυτών που την κατηγορούσαν, το ζήτημα έκλεισε και μπροστά στην Τουλουπάκη ανοίχτηκε πεδίο δόξης λαμπρό.

Μένει να δούμε πόσο καλά τα κατάφερε η κυρία εισαγγελέας. Γιατί αν έχει μόνο τις απανωτές καταθέσεις των τριών προστατευόμενων μαρτύρων, χωρίς κανένα άλλο αποδεικτικό στοιχείο, οι προστάτες της κινδυνεύουν να δουν την υπόθεση να τους γυρίζει μπούμεραγκ. Όσο για το σύντομο χρονικό διάστημα στο οποίο δόθηκαν όλες οι καταθέσεις των τριών αυτών μαρτύρων (Νοέμβρης 2017 - Γενάρης 2018), είμαστε σίγουροι ότι δεν είναι οι πραγματικές ημερομηνίες, αλλά οι ημερομηνίες στις οποίες έγραψαν τις καταθέσεις (θυμίζουν έντονα την «ανάκριση» του Σάββα Ξηρού από τον εισαγγελέα Διώτη). Πρώτα μάζεψαν ό,τι άλλο μπορούσαν να μαζέψουν και μετά... ολοκλήρωσαν μ' αυτές τις καταθέσεις. Γιατί αν τις είχαν πάρει προγενέστερα, θα έπρεπε αμέσως να στείλουν τη δικογραφία στη Βουλή, χωρίς να κάνουν καμιά περαιτέρω ανακριτική πράξη.

Άλλο σκανδαλολογία, άλλο κάθαρση

Από τώρα και μετά θα ζήσουμε στον αστερι-

σμό της σκανδαλολογίας. Η οποία, βέβαια, δεν έχει καμιά σχέση με την κάθαρση, ακόμα και στην αστική εκδοχή του όρου. Αυτού του είδους τα σκάνδαλα σπάνε την κανονικότητα του καπιταλισμού και έχουν να κάνουν με τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους καπιταλιστικούς ομίλους. Κάποιος όμιλος αποκτά πλεονέκτημα και οι ανταγωνιστές του σπεύδουν να τον «κοντύνουν». Η «ζωή» συνεχίζεται, όμως. Είτε με μίζες, είτε χωρίς μίζες, είτε με μικρότερες μίζες, με συγκρούσεις και συμφωνίες μεταξύ των εταιριών ή ανάμεσα στις εταιρίες και το πολιτικό προσωπικό, με παρεμβάσεις των ιμπεριαλιστικών χωρών στις οποίες ανήκουν αυτές οι εταιρίες, το πλιάτσικο ενάντια στον ελληνικό λαό και στην κρατική περιουσία συνεχίζεται.

Χρόνια τώρα, μας έλεγαν ότι για την αύξηση της λεγόμενης φαρμακευτικής δαπάνης φταίει η «πολυφαρμακία». Στην πραγματικότητα, έφταιγαν οι υπέρογκες αυξήσεις στις τιμές των φαρμάκων, που ξέρουμε πως επιτυγχάνονταν. Τώρα μας λένε ότι φταίει η Novartis (ενώ οι άλλες εταιρίες είναι... του κατηχητικού!). Οι «απολογούμενοι» πρώην υπουργοί διατυμπανίζουν ότι «έριξαν τη φαρμακευτική δαπάνη», ενώ η αλήθεια είναι ότι μετέφεραν το μεγαλύτερο μέρος της στις πλάτες των ασφαλισμένων, με τα διάφορα μνημονιακά μέτρα.

Με τη σκανδαλολογία μπορεί να λυθούν πολιτικές διαφορές ανάμεσα στα αστικά κόμματα. Ο λαός θα συνεχίσει να υποφέρει.

Σκάνδαλο γηπέδου Μελισσανίδη στο ΣτΕ

Προκλήσεις επ' ακροατηρίω!

«**Ν**α κατεβάσει τους τόνους» ζήτησε κάποια στιγμή από τον Κώστα Παπαδάκη, νομικό παραστάτη των 56 πολιτών που έχουν προσφύγει κατά της νομιμότητας της αδειοδότησης του γηπέδου Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια, ο αντιπρόεδρος του ΣτΕ και πρόεδρος του Ε' Τμήματος Αθανάσιος Ράντος, κατά τη συζήτηση της αίτησης ακύρωσης, που έγινε την περασμένη Τρίτη (7.2.2018). Ο Παπαδάκης δεν είναι «φωνακλάς» από φυσικού του, ούτε ο πρόεδρος εννοούσε κάτι τέτοιο. Εκείνο που τον ενόχλησε ήταν ότι ο συνήγορος δε μάζησε τα λόγια του, αλλά έβαλε ευθέως κατά σημείων της εισήγησης του εισηγητή της υπόθεσης, αλλά και κατά της απόρριψης της αίτησης αναστολής που είχαν υποβάλει οι «56», η οποία φέρει την υπογραφή του κ. Ράντου.

«Εδώ δεν αντιδικούμε», ήταν η παρατήρηση του προέδρου (σε ήπιο -οφείλουμε να αναγνωρίσουμε- τόνο). Υποτίθεται πως το ΣτΕ προσφέρει έννομη προστασία σε πολίτες που προσφεύγουν υποστηρίζοντας ότι θίγονται από πράξεις της Διοίκησης, οπότε οι δικαστές του δεν εκπροσωπούν το Δημόσιο, αλλά τον νόμο. Οτι είναι ανεξάρτητοι από τα όργανα της κρατικής εξουσίας, τις πράξεις των οποίων ελέγχουν, από άποψη νομιμότητας.

Αυτό στα χαρτιά. Γιατί όπως αποδείχτηκε και στη συγκεκριμένη υπόθεση, κάθε άλλο παρά «υπεράνω» είναι το ΣτΕ. Αν επρόκειτο μόνο για τις κραυγαλέες παρανομίες της Διοίκησης, που φέρουν υπογραφές υπουργών και υπηρεσιακών παραγόντων, ο κ. Ράντος ενδεχομένως να ήταν αντικειμενικός (ειδικά μετά την απόπειρα «δολοφονίας χαρακτήρα», που μεθόδευσαν σε βάρος του τα κυβερνητικά χαλκεία, δημοσιεύοντας ηλεκτρονική αλληλογραφία που αφορούσε την προσωπική του ζωή, με σκοπό να τον σπρώξουν σε αυτοεξαίρεση από την υπόθεση των τηλεοπτικών αδειών, στην οποία είχε βρεθεί στο αντίπαλο στρατόπεδο από αυτό του προέδρου του ΣτΕ, δικαιώνοντας τελικά τους καναλάρχες που προσέφυγαν). Όμως σ' αυτή την υπόθεση το Δημόσιο

είναι απλά ένα όργανο ικανοποίησης των πλιατσικολογικών απαιτήσεων ενός καπιταλιστικού ομίλου.

Και ο κ. Ράντος, σε κάποια άλλη στιγμή της διαδικασίας, φρόντισε να μας ενημερώσει ότι -εκτός από κινηματογραφόφιλος- **είναι και πρόσφυγας τρίτης γενιάς και φίλαθλος!** Μόνο όνομα ομάδας δεν ανέφερε ο πρόεδρος του Ε' Τμήματος του ΣτΕ, αλλά το πιάσαμε το... υπονοούμενο και αντιληφθήκαμε τίνος έμπνευση ήταν η πρωτοφανής έννοια του «τοπόσημου», με την οποία περιεβλήθη το γήπεδο της ΑΕΚ στην απόφαση απόρριψης της αίτησης αναστολής. Ας τη θυμηθούμε:

«Στην ίδια περίπου θέση υπήρξε και λειτούργησε από πολλών δεκαετιών γήπεδο της ομάδας αυτής το οποίο αποτέλεσε τον αυτό χρόνο **τοπόσημο** της περιοχής αυτής και στοιχείο της μητροπολιτικής αθλητικής υποδομής στην Αθήνα με αποτέλεσμα η φυσιογνωμία της περιοχής πολεοδομική και οικιστική να έχει διαμορφωθεί από μακρού με δεδομένη την ύπαρξη και τις επιπτώσεις της λειτουργίας του. Περαιτέρω και σε κάθε περίπτωση ο ισχύων σήμερα χωροταξικός σχεδιασμός προβλέπει κατά τα ανωτέρω την ανακατασκευή του γηπέδου που είναι επομένως υποχρεωτική».

Όπως σχολίασαμε, ούτε ο Παρθενώνας να ήταν! Ο Κ. Παπαδάκης σχολίασε διεξοδικά στην αγόρευση του αυτό το σημείο και αυτό ήταν που ενόχλησε τον κ. Ράντο. Εμείς θα θυμίσουμε μόνο ότι αυτό το σκάνδαλο το έχουν υπηρετήσει διαχρονικά αρκετοί «μεγάλοι ΑΕΚτζήδες», με κορυφαίο -εκ των πραγμάτων- τον σκοτεινό άνθρωπο του Μαξίμου Αλέκο Φλαμπουράρη. Πριν ο ΣΥΡΙΖΑ γίνει κυβέρνηση και ο ίδιος υπουργός, ο Φλαμπουράρης έκανε συσκέψεις (παρέα με τους Στρατούλη και Πάντζα) στα γραφεία του ομίλου Μελισσανίδη στον Πειραιά. Εκεί έκλεισαν το «ντιλ». Όταν έγινε υπουργός, βάλθηκε να «τιμήσει» τη συμφωνία (την οποία για ένα διάστημα ο ΣΥΡΙΖΑ είχε αναγκαστεί να απαρνηθεί, μετά τις επιθέσεις των τραμπούκων στους κατοίκους της Φιλαδέλφειας και στη «Στρούγκα», το καλοκαίρι

του 2014), παρεμβαίνοντας στις υπηρεσίες και «σπρώχνοντας», με τον δικό του απαράμιλλο τρόπο. Γι' αυτό και η πλευρά Μελισσανίδη τον ευχαρίστησε δημόσια, όταν εκδόθηκε η διάτρητη και παράνομη άδεια.

Κι ενώ το Ε' Τμήμα του ΣτΕ καλείται να κρίνει -πέραν πολλών άλλων- και τη νομιμότητα αυτής της άδειας, ο πρόεδρός του φρόντισε να μας ενημερώσει ότι ο ίδιος είναι «τρίτης γενιάς πρόσφυγας και φίλαθλος» και πως το συγκεκριμένο γήπεδο είναι «τοπόσημο», που πρέπει να ξαναχτιστεί εκεί, έστω και κόντρα σε κάθε έννοια νομιμότητας (αυτό είναι το ουσιαστικό περιεχόμενο της απόφασης επί της αίτησης αναστολής).

Για το ίδιο ζήτημα (της νομιμότητας της άδειας), ακούσαμε με έκπληξη (για να μην πούμε με οργή) τον εισηγητή της υπόθεσης, σύμβουλο Χρ. Ντουχάνη, να λέει πως η ΔΑΟΚΑ, που εξέδωσε την άδεια, δεν εξέτασε το ιδιοκτησιακό, διότι δεν εγέρθησαν αμφισβητήσεις ενώπιόν της. Πέραν του ότι το ιδιοκτησιακό πρέπει να εξεταστεί έστω και αν οι αμφισβητήσεις εγερθούν εκ των υστέρων (κι αυτό πλέον πρέπει να το κάνει το Ε' Τμήμα), ο κ. Ντουχάνης έχει παραλάβει ένα Υπόμνημα 60 σελίδων, στο οποίο αναφέρεται αναλυτικά (με σωρεία εγγράφων ως αποδεικτικά στοιχεία), ότι **ενώπιον της ΔΑΟΚΑ εγέρθησαν αμφισβητήσεις για το ιδιοκτησιακό**. Μάλιστα, αμφισβητήσεις ήγειρε και η ίδια η ΔΑΟΚΑ, η οποία στο τέλος υποχώρησε στην κυβερνητική πίεση και εξέδωσε την παράνομη άδεια **με δόλο**. Είχε, λοιπόν, άδικο όταν «σήκωσε τους τόνους» ο Κ. Παπαδάκης, επισημαίνοντας ότι στην απόφαση για την αίτηση αναστολής δεν υπήρξε καν αναφορά και δε λήφθηκε υπόψη αυτό το ογκώδες και άκρως εμπεριστατωμένο Υπόμνημα;

Όσοι παρακολουθήσαμε τη διαδικασία και εισπράξαμε στο τέλος τις ευχαριστίες του προέδρου για τη στάση μας (αλήθεια, τι περίμενε να δει, χουλιγκάνους και λοιπά άλογα όντα;) μείναμε με την εντύπωση ότι δύο μέλη του δικαστηρίου, ο πρόεδρος και ο εισηγητής, δεν μίλησαν σαν «ανεξάρτητοι δικαστές», αλλά **σαν αντιδικοί**.

Προβολές και συζητήσεις

ΖΩΗ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ
ΜΠΑΧΜΑΝ ΓΚΟΜΠΑΝΤΙ

16/2
ΜΕΘΥΣΜΕΝΑ ΑΛΟΓΑ
(2000)

23/2
ΚΑΙ ΟΙ ΧΕΛΩΝΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΕΤΑΣΟΥΝ
(2004)

2/3
ΜΙΣΟΦΕΓΓΑΡΟ
(2006)

ΚΟΝΤΑ Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αρτοποιίας 45 & Αιωνίων, Αθήνα | Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη
Είσοδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

«Στη γειτονιά μου, υπήρχαν τρία κορίτσια που ονομάζονταν Σε-νούνρ (σύνορο). Και πάντοτε αναρωτιόμουν γιατί το όνομά τους ήταν Σύνορο. Αργότερα κατάλαβα ότι ήταν μέρος της κουλτούρας μας». Με αυτά τα λόγια, ο κουρδοϊρανός σκηνοθέτης Μπαχμάν Γκομπαντί ξεκίνησε να περιγράφει την ιδιαίτερη σχέση του λαού του με τα σύνορα σε συνέντευξή του στο περιοδικό Offscreen, το 2009.

Γεννημένος το 1968 στο ιρανικό Κουρδιστάν, κοντά στα σύνορα με το Ιράκ, ο Γκομπαντί είναι ο πρώτος κινηματογραφιστής που σύστησε στο ευρύ κινηματογραφικό κοινό τον κουρδικό λαό, δημιουργώντας για πρώτη φορά ταινίες στην κουρδική γλώσσα. Ενα λαό σπαρμένο σε τέσσερις χώρες της μέσης Ανατολής, χωρίς αναγνωρισμένη πατρίδα, εγκλωβισμένο σε ορατά και αόρατα σύνορα, υφιστάμενο συνεχείς διώξεις από τους κυρίαρχους κρατικούς εθνικισμούς, αγωνιζόμενο με υποσχέσεις και προδοσίες από όψιμους και πρόσκαιρους «ευεργέτες».

Μέσα από τις ταινίες του Γκομπαντί προβάλλουν οι συνθήκες ζωής των συμπατριωτών του στις επικράτειες των χωρών που κατοικούν (π.χ. Ιράν, Ιράκ) αλλά και στη συνεχή αναμέτρησή τους με τα παντός είδους σύνορα (πολιτικά, εθνικά, θρησκευτικά κτλ.) που τους περιτριγυρίζουν. Ο σκηνοθέτης καταφέρνει να παρουσιάζει τις σκληρότερες ιστορίες με τρόπο καθημερινό. Η φρίκη και η καταπίεση, που αποτελούν γροθιά στο στομάχι για τον δυτικό θεατή, αποτελούν καθημερινότητα για τους περισσότερους ήρωες των ταινιών του.

Οι τρεις ταινίες του αφιερώματος στο Ιράν έχουν υποστεί λογοκρισία ή και απαγόρευση, ενώ έχουν βραβευτεί σε διεθνή κινηματογραφικά φεστιβάλ (Κάννες, Σικάγο, Σαν Σεμπαστιάν κ.ά.).

-Παρασκευή 16/02/2018-

ΜΕΘΥΣΜΕΝΑ ΑΛΟΓΑ

(Zamani barayé masti asbha, Ιράν, 2000, 80')

Σκηνοθεσία, σενάριο, παραγωγή: Μπαχμάν Γκομπαντί

Φωτογραφία: Σαέντ Νικζάτ

Μουσική: Χοσεΐν Αλιζαντά

Ηθοποιοί: Αγιούμπ Αχμαντί, Ροχίν Γιούνεσι, Αμανέ Εχτιάρ-ντινί, Μαντί Εχτιάρ-ντινί

Παρασκευές
στις 8:30

Είσοδος
ελεύθερη

Αθήνα:
Αγαθούπολεως 65
Θεσσαλονίκη:
Ιουστινιανού 24

Μη διανοηθείτε να εκδώσετε τον αγωνιστή S.B. Ozbolat

Για τις 6 Μάρτη διέκοψε το Εφετείο Αθηνών που εξετάζει το αίτημα των τουρκικών αρχών για την έκδοση του αγωνιστή S.B. Ozbolat. Η ακροαματική διαδικασία ολοκληρώθηκε με την αγόρευση της εισαγγελέα, που πρότεινε την απόρριψη του αιτήματος έκδοσης, διότι «από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν φαίνεται η συμμετοχή του στις ενέργειες που αναφέρονται στο ένταλμα», ενώ επιπλέον «κατά την χρονική περίοδο που αναφέρεται στα έγγραφα αυτά, εκρατείτο στις φυλακές της Γερμανίας». «Δεν είναι δυνατόν να κατηγορηθεί άνθρωπος, σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα της Ελλάδας, χωρίς να αποδεικνύεται η συμμετοχή

του, αλλά μόνο με ένα γενικό σχόλιο των τουρκικών αρχών, ότι πιθανόν να είχε σχέση με τις ενέργειες αυτές», επεσήμανε η εισαγγελέας.

Ωστόσο, το δικαστήριο διέκοψε για να ζητήσει από την Τουρκία συμπληρωματικά έγγραφα και διευκρινίσεις και από την υπεράσπιση του αγωνιστή την προσκόμιση εγγράφων που να αποδεικνύουν τη χρονολογία φυλάκισής του στη Γερμανία. Πράγματι, ο Ozbolat ήταν κρατούμενος στη Γερμανία την περίοδο 2010-2016 και είχε μάλιστα δώσει και αγώνες ως πολιτικός κρατούμενος εκεί. Ο ίδιος στην απολογία του αναφέρθηκε στη ζωή και τη δράση του ως επαναστάτη, στις πολύχρονες φυλακίσεις

του (συνελήφθη για πρώτη φορά στα φοιτητικά του χρόνια στο Πολυτεχνείο και έχει περάσει στις φυλακές 20 χρόνια). «Είμαι ένας αγωνιστής που στέκεται και παλεύει κατά του φασισμού - ιμπεριαλισμού», τόνισε.

Στο μεταξύ, την Παρασκευή 2 Φλεβάρη το Εφετείο απέρριψε την έκδοση του δεύτερου από τους αγωνιστές που ζητά η Τουρκία, του Mehmet Dogan. Εκρίνε ότι διώκεται αποκλειστικά για τα πολιτικά του φρονήματα. Εξάλλου, έχει αναγνωριστεί ως πολιτικός πρόσφυγας από τη Γαλλία, όπου κατέφυγε για να αποφύγει το συνεχές κυνηγητό στην Τουρκία.

Θυμίζουμε ότι και οι δύο

αυτοί αγωνιστές ανήκουν στην ομάδα των εννέα αγωνιστών που συνέλαβε η Αντιτρομοκρατική ελάχιστες μέρες πριν από την επίσκεψη του Ερντογάν στην Αθήνα, σε βάρος των οποίων έστησε την κακότεχνη σκευωρία για προετοιμασία τρομοκρατικής επίθεσης με ρουκέτα (που δε βρέθηκε ποτέ, όπως δε βρέθηκε τίποτα το παράνομο πάνω τους και στο σπίτι που διέμεναν). Με την υπόθεση αυτή πρέπει να ασχοληθεί εντατικά το κίνημα αλληλεγγύης, γιατί δε διαφέρει σε τίποτα από ανάλογες υποθέσεις που στήνει η Αντιτρομοκρατική σε βάρος ελλήνων αγωνιστών. Αυτή τη στιγμή, όμως, προέχει η μη έκδοση του Ozbolat.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Είναι πραγματικά θλιβερό να φτάνεις στο τέλος της ζωής σου και να τα κάνεις τόσο κουλουβάχατα που να μη σε θέλει πραγματικά κανείς. Να πεθαίνεις πριν πεθάνεις, αυτοχειριαζόμενος από τον κακό εαυτό σου. Πλήρης ημερών, που όμως φωνάζουν επανέξταση κι αναθεώρηση. Το κακό είναι ότι αυτά τα λένε πολλοί κι ετερόκλητοι. Κι όχι «μια τσογλανοπαρέα που κάνει κριτική» όπως βολευόταν να δικαιολογείται τραγουδιστά ο άλλος του είδους...

Ολο και πιο επιθετικοί βγαίνουν στη σκηνή οι ήρωες του Ντίσνεϊ. Πέρυσι καίκαμε από έναν Ντόναλντ και φέτος από έναν Μίκι! Που επέσυρε τη μήνη (Mini). Χαμός στο Μίκι σίτι!

Στις 12 Φλεβάρη του 1946 κοινοποιείται ο (εύγλωττος) απολογισμός ενός έτους από τη συμφωνία της Βάρκιζας: 1.192 νεκροί, 6.413 τραυματίες, 70.000 συλλήψεις, 165 βιασμοί γυναικών, 6.567 ληστείες, 572 επιδρομές σε τυπογραφεία, 100.000 καταδικωμένοι και 166 ομάδες ακροδεξιών οπλοφόρων δρουν στη χώρα...

Τα παλικάρια του Μοριά κι οι έμορφες της Πάτρας ποτέ δεν καταδέχονταν στους δρόμους να κατέβουν και κοίτα που πουκάμισα άδεια τους κατεβάζουν! Δεν είναι ζήση σύντροφε, δες πώς κουτρουβαλάμε έρχονται τα χειρότερα. Κι εμείς θα τα κοιτάμε...

Γεννήθηκε στις 29 Ιουλίου του 1925. Ογδόντα έξι μέρες πριν από τον Μάνο Χατζιδάκι. Δεξιός (λέει) ο ένας, αριστερός (λέει) ο άλλος. Όμως, ποιος είναι ο δεξιός και ποιος ο αριστερός τελικά; Τι έτριξε, τι κόλλησε, τι σάλεψε λάθος στον τροχό;

«Ποιος του φταίει του Μιχάλη; Το ξερό του το κεφάλι (...) Θα του στείλουμε λουκούμια τώρα που 'γινε σα μούμια». Α, ρε Γκάτσο, όλα διαχρονικά, όλα ασάλευτα.

Σημαίνει ο θεός, σημαίνει η γης, σημαίνουν τα επουράνια σημαίνει και το Σύνταγμα, το μέγα χωνευτήρι με τους χιλιάδες Έλληνες που 'ταν εκατομμύρια. Κάθε ένας τη χλαμύδα του, την περικεφαλαία και το οργίλο ύφος του εκεί όπου τον παίρνει γιατί κοιμότανε ορθός και ξαπλωτός πετιόταν όταν του μαγαρίζανε τη ζήση και τον στύβαν'. Ψάλλει ζερβά ο Ντόναλντ Ντακ, αριστερά ο Mickey κι ολόγουρα Γκούφι και Σκρουτζ, ο Φέθρου κι ο Γκαστόνε. Φωνή τους ήρθε εξ ουρανού και την ακούν να λέει: Πάρτε τώρα τις μπίζνες σας και τις επιχειρήσεις τα σούρτα-φέρτα κόψτε τα, βενζίνες και καζίνο. Ο γέροντας ταραχτήκε και βάφτηκαν οι τοίχοι. «Σώπασε πάνσοφε εσύ και μην πολυδακρύζεις πάλι με χρόνους με καιρούς, ο φασισμός καλπάζει»...

Εμένα οι φίλοι μου είναι μαύρα πουλιά: Αμβρώσιμος, Θεόκλητος, Ανθυμος, Ιερόφαιος, Θεόφυλλος, Σουφρώνιος, Δαντελεήμων, Γερώνυμος, Δαμασκυνός, Ευτοίχιος.

«Θα 'ναι φριχτό να φύγουμε έτσι, δίχως / μια πίστη, έναν αγώνα, μια κραυγή / άνθρωποι που πεθάναν' δίχως μια αμυχή / άνθρωποι που "διελύθησαν ησύχως" (Β. Λεοντάρης - «Ομίχλη του μεσημεριού»).

Μια νέα έντονη, αν και όχι λιγότερο από προηγούμενες που πέρασαν στα «μαλακά», δυσωδία απλώνεται πάλι στο πολιτικό σκηνικό της μακάριας πλην σάπιας από τα γεννοφάσκια της μπανανίας, την ώρα που εκείνο προσπαθεί να κεφαλαιοποιήσει -κάθε τμήμα του για λογαριασμό του- το πάντα αφελές και πάντα πρόθυμο «ποίημα». Στο κάδρο των εμπλεκόμενων στην υπόθεση «Novartis» οκτώ πρώην υπουργοί Υγείας, Οικονομίας και Ανάπτυξης, αλλά και δύο πρώην πρωθυπουργοί της περιόδου 2006-2015. Τα στοιχεία δείχνουν μίζες εκατομμυρίων προκειμένου να αποκτήσει ισχυρότατη θέση η γνωστή φαρμακευτική εταιρία στην ελληνική αγορά. Η δικογραφία πήρε τον δρόμο για τη βουλή, οι επισκέψεις και οι επαφές παίρνουν και δίνουν, ενώ ο λαός άγεται και φέρεται σε κατευθυνόμενα συλλαλητήρια και... αριθμολογίες για το ποιος την έχει μεγαλύτερη. Τη «δύναμη». Την ανύπαρκτη. Κι ο καπιταλισμός σαπίζει, σαπίζοντας τα πάντα μαζί του.

Εφαγες τόσο φτύσιμο που στέρεψε το σάλιο.
Πώς θα συναγελάζεσαι με Μπάμπαλη και Μάλλιο;
Κοκκινοσκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Οι πρώτες λέξεις που ψέλλισε ο Ισχυρός άντρας της ερυθρόλευκης ΠΑΕ, Βαγγέλης Μαρινάκης, αμέσως μετά την ήττα του Ολυμπιακού στο ντέρμπι με την ΑΕΚ, ήταν «Σάββα χάσαμε»... Ο τρόπος που έχασαν οι ερυθρόλευκοι και η συνολική αγωνιστική παρουσία τους στο γήπεδο, σε συνδυασμό με τη φιλοσοφία που αντιμετώπισε το ντέρμπι ο διαιτητής Τάσος Παπαπέτρου, αλλά και τη συμπεριφορά της διαιτησίας προς τον ΠΑΟΚ (λίγες ώρες πριν το ντέρμπι είχε «περάσει» ξεκούραστα από τα Γιάννενα κόντρα στον τοπικό Αγιαζ), δείχνουν ότι το λιμάνι χάνει τη μάχη, ότι το κύπελλο του πρωταθλήτη θα φύγει από τα ερυθρόλευκα χέρια και ότι ο Μαρινάκης έχασε τη μάχη (πιθανότατα και τον πόλεμο κόντρα σε Σαββίδη και Μελισσανίδη για τον έλεγχο του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου).

Αν πάμε προς τα πίσω, μερικές μέρες πριν τη διεξαγωγή του ντέρμπι, θα δούμε ότι η κόντρα ανάμεσα σε Μαρινάκη, Σαββίδη και Μελισσανίδη είχε ενταθεί και έδειχνε ότι έφτασε στο ανώτερο σημείο της, αφού πλέον δεν υπήρχαν υπονοούμενα και δηλώσεις που «φωτογράφιζαν» τις αντιμαχόμενες πλευρές, αλλά ευθείες αναφορές. Οι ερυθρόλευκοι, προφανώς επειδή έβλεπαν ότι τα πράγματα δεν πάνε όπως θα ήθελαν, αποφάσισαν να σηκώσουν τους τόνους για τον τρόπο που δρουν οι διαιτητές στο φετινό πρωτάθλημα και να έρθουν σε ανοιχτή αντιπαράθεση με την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία και την Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας. Μετά το παλιότερο αίτημά τους να υπάρχουν ξένοι διαιτητές στα ντέρμπι, προκειμένου να σταματήσει η διαιτητική «βοήθεια» προς τον ΠΑΟΚ (και δευτερευόντως προς την ΑΕΚ), ζήτησαν με επιστολή τους (την οποία εκτός από την ΕΠΟ και την ΚΕΔ κοινοποιήσαν και στην ΟΥΕΦΑ) να αντικατασταθούν οι Παπαπέτρου και Σιδηρόπουλος (πρώτος και τέταρτος διαιτητής στο ντέρμπι). Στην επιστολή τους ανέφεραν ότι «ο ορισμός του (Παπαπέτρου) στοχεύει όχι μόνο στο να διασφαλίσει την ίδια άδικη επιρροή στο αποτέλεσμα του αγώνα, αλλά και να προκαλέσει τους υποστηρικτές του Ολυμπιακού να ενεργήσουν βίαια» και προανήγγειλαν την προσφυγή τους στα ανώτατα δικαστικά όργανα του ποδοσφαίρου σε περίπτωση μη αποδοχής του αιτήματός τους.

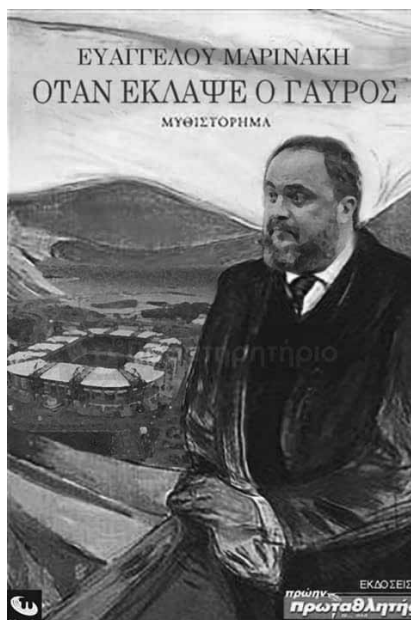
Στην ερυθρόλευκη πρόκληση η ΕΠΟ αποφάσισε να σηκώσει το γάντι και να αντεπιτεθεί με μια σκληρή απάντηση. Στην ανακοίνωσή της τόνισε ότι οι ερυθρόλευκοι, προκειμένου να πετύχουν τους στόχους τους «δεν διστάζουν να εξευτελίσουν το ποδόσφαιρο της χώρας μας και σε διεθνές επίπεδο. Με αναπόδεικτες κατηγορίες, ύβρεις και συκοφαντικές αναφορές στοχοποιούν επαγγελματίες, εργαζομένους και οικογενειάρχες, με στόχο την κατατρομοκράτησή τους». Προειδοποίησε δε τον Θεοδωρίδη τονίζοντας ότι «εφεξής τον λόγο έχουν τα αρμόδια όργανα, στα οποία θα παραπεμφθεί όποιος τορπιλίζει το ήπιο κλίμα των αγώνων, δημιουργεί κίνδυνο πρόκλησης κρουσμάτων βίας στα γήπεδα και προκαλεί με τη συμπεριφορά του το δημόσιο αίσθημα και το φιλαθλο πνεύμα». Η απάντηση της ΕΠΟ έδειξε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι η μάχη για την κατάκτηση του τίτλου και τον έλεγχο των εξελίξεων οδευε προς κορύφωση και προκάλεσε αμηχανία και εκνευρισμό στους κύκλους της ερυθρόλευκης ΠΑΕ, αφού έγινε φανερό ότι η μάχη στο παρασκήνιο χάθηκε και πλέον, εκτός από τους αντίπαλους ποδοσφαιριστές, οι παίχτες του Ολυμπιακού θα έπρεπε να αντιμετωπίσουν και την αρνητική προς την ομάδα συμπεριφορά των διαιτητών.

Ο προσκεείμενος προς την ερυθρόλευκη ΠΑΕ αθλητικός Τύπος προσπάθησε να διασκεδάσει τις εντυπώσεις και να τονώσει το

Σάββα χάσαμε...

φρόνημα της απανταχού γαβροσύνης, μιλώντας για δικαίωση του Ολυμπιακού από τη ΦΙΦΑ και την ΟΥΕΦΑ. Αφορμή για τη δημιουργία κλίματος αισιοδοξίας αποτέλεσε το γεγονός ότι ο πρόεδρος της Επιτροπής Παρακολούθησης, Χέρμπερτ Χούμπελ, με τη συμπλήρωση 6 μηνών παρουσίας της στην Ελλάδα, παρέδωσε εκ μέρους της στον πρόεδρο της ΕΠΟ Γραμμένο, υπόμνημα που περιλαμβάνει τα συμπεράσματα της Επιτροπής Παρακολούθησης για τη λειτουργία του ποδοσφαίρου στην Ελλάδα, καθώς και σειρά προτάσεων με στόχο «την βελτίωση των διαδικασιών στα πρότυπα της FIFA και της UEFA», στο οποίο εκτός των άλλων συμπεριλαμβάνεται η απόφαση των διεθνών ομοσπονδιών να τοποθετήσουν στην ΚΕΔ, δίπλα στον Περέιρα, δύο βοηθούς του από το εξωτερικό.

Οι επαγγελματικές υποχρεώσεις της στήλης δεν της επέτρεψαν να κάνει το αναγκαίο ρεπορτάζ για να διαπιστώσει αν η προσπάθεια τόνωσης του ερυθρόλευκου φρονήματος είχε αποτέλεσμα, όμως το αποτέλεσμα στο ντέρμπι και ο τρόπος που αντιμετώπισε ο Παπαπέτρου το παιχνίδι δίδουν κάθε αισιόδοξη διάθεση, ενώ μετά την «ομολογία ήττας» από τον Μαρινάκη, η απογοήτευση και ο σκεπτικισμός κυριαρχούν στις τάξεις των ερυθρόλευκων οπαδών. Αν προσπαθήσουμε να αξιολογήσουμε τα δεδομένα, το πρώτο συμπέρασμα που μπορούμε να βγάλουμε είναι ότι η προσπάθεια της ερυθρόλευκης διοίκησης και του Μαρινάκη να αντιπαρεταθούν με τους Σαββίδη-Μελισσανίδη και την ΕΠΟ δέχτηκε το μεγαλύτερο πλήγμα εκ των έσω. Αναφερόμαστε στην αγωνιστική συμπεριφορά της ομάδας και στην αδυναμία της να παραμείνει στην κορυφή του βαθμολογικού πίνακα πριν από τα κρίσιμα ντέρμπι. Η πρώτη

Οι Κινέζοι λένε ότι μια φωτογραφία είναι χίλιες λέξεις. Η στήλη συμφωνεί μαζί τους και θα πρωτοτυπούσε αν, αντί για αναφορά στις εξελίξεις στο ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα, είχαμε τη φωτογραφία του Βαγγέλη Μαρινάκη τη στιγμή που έκανε δηλώσεις μετά το ντέρμπι με την ΑΕΚ στο Καραϊσκάκη. Είναι όμως σίγουρο ότι μια τέτοιου είδους πρωτοτυπία δε θ' άρεσε καθόλου στον σύντροφο αρχισυντάκτη και για το λόγο αυτό, εκτός από την εικαστική σύνθεση (που δανειστήκαμε από το Ιντερνετ και αποδίδει το μέγεθος του ερυθρόλευκου δράματος), υπάρχει και αναλυτικός σχολιασμός 1000 και κάτι λέξεων, αφενός για να τιμήσουμε την έμπνευση του καλλιτέχνη και αφετέρου γιατί ο χώρος της στήλης είναι καθορισμένος και απαιτεί συγκεκριμένο αριθμό λέξεων για να καλυφθεί.

γκέλα έγινε στον εκτός έδρας αγώνα στην Τρίπολη κόντρα στον Αστέρα, με την ισοπαλία 1-1, αποτέλεσμα που έριξε τους ερυθρόλευκους από την κορυφή της βαθμολογίας και έδωσε την ευκαιρία στον ΠΑΟΚ να τους προσπεράσει. Το αγωνιστικό Βατερλό ολοκληρώθηκε με την εντός έδρας ήττα από την ΑΕΚ, η οποία περιορίσε στο ελάχιστο τις πιθανότητες κατάκτησης του τίτλου και οδήγησε τον Μαρινάκη να πετάξει πετσέτα.

Η τακτική της ερυθρόλευκης διοίκησης ήταν να φτάσει ο Ολυμπιακός στο ντέρμπι με τον ΠΑΟΚ στην κορυφή και είτε να πάρει ένα θετικό αποτέλεσμα και να κατακτήσει τον τίτλο είτε να πέσει ηρωικά μαχόμενος εξαιτίας της διαιτησίας και της ποδοσφαιρικής «παράγκας». Με αυτόν τρόπο θα είχε εξασφαλίσει την αναγνώριση από τους οπαδούς του Ολυμπιακού, είτε κερδίζοντας είτε χάνοντας τη μάχη του πρωταθλήματος. Ενα επιπλέον σημείο που «χρεώνει» πλέον στον Μαρινάκη μια σημαντική μερίδα των ερυθρόλευκων οπαδών είναι η αντικατάσταση του Λεμονή. Η έλευση του νέου προπονητή Οσκαρ Γκαρσία δε συνοδεύτηκε από επιτυχή αποτελέσματα για τους ερυθρόλευκους και οι μουρμούρες που είχαν σωπάσει λόγω της μεταγραφής του Μιραλάς επανήλθαν στο λιμάνι. Εκ του αποτελέσματος θα μπορούσαμε να αξιολογήσουμε σαν αποτυχημένη την επιλογή του Μαρινάκη, όμως αν κρίνουμε συνολικά την κατάσταση στο ελληνικό ποδόσφαιρο από τις εκλογές στην ΕΠΟ και την ανάδειξη της νέας διοίκησης, αλλά και το γενικότερο πολιτικό «γίγνεσθαι», θα πρέπει να του αναγνωρίσουμε ότι απείχε 10 αγωνιστικά λεπτά από την επιτυχία.

Το δεύτερο σημείο που αξίζει να σχολιάσουμε είναι τα επεισόδια που έγιναν μετά τη λήξη του ντέρμπι με την ΑΕΚ. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι οργανωμένοι οπαδοί του Ολυμπιακού είναι σε απόλυτη συνεννόηση με τη διοίκηση της ομάδας και πολύ δύσκολα θα έκαναν κάτι χωρίς την έγκριση ή έστω την ανοχή της. Από την επιστολή του Ολυμπιακού προς την ΕΠΟ, με την οποία ζητούσε την αντικατάσταση των διαιτητών, αλλά και από τον τρόπο με τον οποίο καταδίκασε ο Μαρινάκης το ντου των ερυθρόλευκων οπαδών («με έχουν πληροφορήσει για γεγονότα μετά από τον αγώνα, είναι κάτι που καταδικάζουμε χωρίς δεύτερη κουβέντα και λυπούμαστε γι' αυτό. Να πούμε όμως πως φτάσαμε εδώ. Να δούμε τι έγινε με τη διαιτησία. Όταν δεν σου δίνουν ένα πέναλτι, όταν υπάρχει επιθετικό φάουλ, όταν υπάρχουν αμφισβητούμενες φάσεις που κερδίζει πάντα ο αντίπαλος...»), μπορούμε να βγάλουμε το συμπέρασμα ότι ήταν μέρος του επιτελικού σχεδίου της ερυθρόλευκης ΠΑΕ. Μια ενδεχόμενη (είναι η πιο πιθανή εκδοχή) τιμωρία των ερυθρόλευκων για τα επεισόδια θα συσπειρώσει τον κόσμο της ομάδας γύρω από τη διοίκηση και τον Μαρινάκη και θα εξασθενήσει τις όποιες φωνές αμφισβήτησης.

Το τρίτο σημείο σχολιασμού είναι αν στην επόμενη μέρα, ο Μαρινάκης θα είναι παρών. Με τις δηλώσεις του αναζωπύρωσε τις φήμες που τον θέλουν να φεύγει από τον Ολυμπιακό. Το σενάριο ήταν ότι θα πάρει το πρωτάθλημα και θα αποχωρήσει νικητής και τροπαιούχος, όμως μετά τις τελευταίες εξελίξεις όλα τα ενδεχόμενα είναι ανοιχτά. Στην τελική του απόφαση θα μετρήσει και η γενικότερη πολιτική κατάσταση, όμως δεν υπάρχει κανένας λόγος να ψάχνουμε να δούμε από τώρα τι θα γίνει το καλοκαίρι. Ο χρόνος είναι πολύς, τα δεδομένα αλλάζουν συνεχώς και οι προβλέψεις της στήλης το τελευταίο διάστημα δεν επαληθεύονται. Προσεχώς περισσότερα...

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Εθνος είναι η ιστορικά
διαμορφωμένη σταθερή κοινότητα
ανθρώπων, που εμφανίστηκε πάνω στη
βάση της κοινής γλώσσας, του κοινού εδάφους,
της κοινής οικονομικής ζωής και της κοινής**

► «Ειλικρινής συνομιλία με τους αστυνομικούς-περιοδεία αντιπροσωπείας του ΚΚΕ, με επικεφαλής τον βουλευτή Μ. Κωστόπουλο, στη ΓΑΔΑ» (Ριζοσπάστης, ΡΕΠΟΡΤΑΖ, 18-1-1997). Οι παλιές αγάπες δεν πεθαίνουν...

► «Είναι μόνο για θέαμα. Αυτό είναι που προσφέρουν στην Παλαιστινιακή νεολαία η Φάταχ και η Παλαιστινιακή Αρχή. Οτιδήποτε άλλο εκτός από σοβαρή πολιτική δράση. Η Π.Α. δεν θέλει να ενθαρρύνει ένα λαϊκό κίνημα, το οποίο θα πετύχει πραγματικά αποτελέσματα. Ανησυχεί μήπως η πολιτικοποίηση των νέων οδηγήσει σε εξέγερση εναντίον της». (mondediplo.com/2018/02/02palestine).

► Όταν ο Περισσός συναγελαζόταν με τον (τότε) ΣΥΝ: «Κοινή διακήρυξη των κομμάτων της Ευρωπαϊκής Αριστεράς - Για μια Ευρώπη των λαών, της δουλειάς και της κοινωνικής προόδου - Συνομοσπονδιακή ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς - Βορειοευρωπαϊκοί Πράσινοι». Παράταιρες αγκαλιές...

► Ταμάμ.

► Ριζοσπάστης, 20/3/1996: «ΠΛΗΜΜΥΡΑ ΟΡΓΗΣ από χιλιάδες αγρότες». 21.22.23.24/3/1996: Ουδέν νεώτερον από το αγροτικό μέτωπο...

► «Με άλλες μορφές για τους ίδιους στόχους συνεχίζουν οι αγρότες» - Ριζοσπάστης, 21/2/2014. Μέσα από συνελεύσεις, πήραν την απόφαση για οργανωμένη αποχώρηση από τα μπλόκα και συνέχιση της πάλης με άλλες μορφές» - Ριζοσπάστης, 7/2/2017. Ούτε σφραγίδα νάτανε...

► «Μονή Πετράκη: Ιερός πόλεμος για την εκλογή Μητροπολίτη Μάνης» ...κόσμος ηθικός, αγγελικά πλασμένος.

► Μπόχα κανονική αποπνέει η υπόθεση Novartis. Ναι, αλλά η Μακεδονία είναι ελληνική...

► Εκατομμύριο και οι άνεργοι στην Ελλάδα. Ναι, αλλά - και πάλι - η Μακεδονία είναι ελληνική.

► Ιλιντεν.

► «Ενισχύει τις στρατιωτικές της βάσεις στη Συρία η Ρωσία» (tonima.gr): ο καλός ο ιμπεριαλιστής πάντα ενισχύει τα «κεκτεμένα»...

► Πλειστηριασμοί: normality is here to stay.

► «Η Εκκλησία δε μένει απαθής όταν απειλούνται εθνικά συμφέροντα» - Τζερόνιμο non groovine...

ψυχουσύνθεσης, που εκδηλώνεται στην κοινή κουλτούρα.

Ετσι, είναι αυτονόητο ότι το έθνος, καθώς και κάθε ιστορικό φαινόμενο, υπόκειται στο νόμο της αλλαγής, έχει την ιστορία του, έχει αρχή και τέλος.

(βλ. προσφορά εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ).

► Και αυτά -τα ολίγα- για τη Νεολαία (Μίκυς).

► «Ο Τζον Βέναμπλς, ο ένας εκ των δύο «παιδιά δολοφόνους»...» tanea.gr. Σεβασμό στη γλώσσα, ω φυλλάς!

► «Κακοκαιρία» (χιονόπτωση, δηλαδή) και τσαπ! ακυρώθηκαν οι πτήσεις στο αεροδρόμιο Ορλί του Παρισιού. Προηγμένα πράγματα, δηλαδή...

► Από tanea.gr (27/1/2018): «Ο στρατηγός (σ.σ: Φραγκούλης Φράγκος)... διατηρεί άριστες σχέσεις με όλες τις «πατριωτικές» πτέρυγες των πολιτικών κομμάτων, ... από τη Λιάνα Κανέλλη μέχρι τον Κάρολο Παπούλια ... και τον Τάκη Μπαλτάκο...» Προσοχή στο χρόνο: ΔΙΑΤΗΡΕΙ...

► Οι χειμερινοί ολυμπιακοί αγώνες ξεκίνησαν (με κοινές ομάδες Βόρειας και Νότιας Κορέας). Από τις 24 του Γενάρη 2018 ο Ριζοσπάστης «άφωνος»... (κοινώς μούγκα). Πάει περίπατο ο μύθος για Λ. Δ. Κορέας;

► «Σκοπιανό»: Ριζοσπάστης 7/2/2018, πρώτη σελίδα, Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ.

► Τσιμουδιά για τους (υπαρκτούς) (Σλάβο-)μακεδόνες ο Περισσός. Σαφώς και αποπατεί στους αγώνες του λαού (και έθνους) αυτού...

► «Βούρκο» χαρακτηρίζει την

υπόθεση Novartis το ηλεκτρικό ΒΗΜΑ. Μα σάρκα εκ της σαρκός του ίδιου του συστήματος είναι...

► Το συνολικό «επίσημο» πολιτικό σκηνικό κατά κάμποσες μοίρες πιο δεξιά.

► Πανκατωγλύψιμο Θεοδωράκη (του μήκυτος) του αρθρογράφου Π. Μακρή (tonima.gr/opinions/article/?aid=940188).

► Η πρώτη φορά που δόθηκε στη Βρετανία δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες αφορούσε μόνο τις άνω των 30 ετών και με την προϋπόθεση να έχουν ιδιόκτητο σπίτι. Οι δε σουφραζέτες που καταδικάστηκαν από δικαστήρια εξακολουθούν να φέρουν στ' όνομά τους το «στίγμα» του νόμου.

► Η IG Metall ήρθε σε συμφωνία με τους εργοδότες μετά από σειρά 24ωρων απεργιών. Όμως «συμφωνία επιτεύχθηκε μόνο στο κρατίδιο Μπάντεν-Βύντεμπεργκ (όπου έδρασε η αυτοκινητοβιομηχανία Νταίμλερ, η Πόρσε της Φολκσβάγκεν και η βιομηχανία ανταλλακτικών αυτοκινήτου Μπος). Τι σημαίνει αυτό; Οι εργάτες παίρνουν αυξήσεις 3.5% κάθε χρόνο (σε διάστημα 27 μηνών) και τη δυνατότητα να δουλεύουν 28ωρη εβδομάδα μέχρι -το πολύ- δυο χρόνια. Η συμφωνία περιλαμβάνει τη δυνατότητα ευέλικτου (flexible) εργασιακού ωραρίου (που θα εφαρμοστεί από τους καπιταλιστές που θα μπορούν να υποχρεώσουν περισσότερους από πριν εργάτες να δουλεύουν 40 ώρες την εβδομάδα). Η συγκεκριμένη συμφωνία ισχύει μέχρι τον Μάρτη του 2020 (πηγή: morningstaronline.co.uk).

► Gig economy: οικονομία στην οποία υπάρχουν πολύ λίγοι μόνιμοι εργαζόμενοι και οι περισσότερες θέσεις εργασίας αφορούν προσωπικούς ή ανεξάρτητους εργάτες. «700.000 προσωρινοί εργάτες πληρώνονται κάτω από το ελάχιστο εθνικό μεροκάματο». Εύγλωττος ο τίτλος της εφημερίδας theguardian.com/business/2018/feb/07/. Το ένα τέταρτο αυτών των εργατών αμείβονται με λιγότερο από 7,50 στερλίνες την ώρα (που είναι το υποχρεωτικό ημερομίσθιο). Τους πρώτους 8 μήνες (μέχρι και τον Αύγουστο) του 2017 σε αυτόν τον τομέα της οικονομίας δούλευαν περί τα 2.8 εκατ. άνθρωποι. Οι ντελιβεράδες φαγητού υπολογίζονται στο 21%. Φτώχεια, λοιπόν. Και υπεραξία.

► Fazizm geçit yok!

Βασίλης

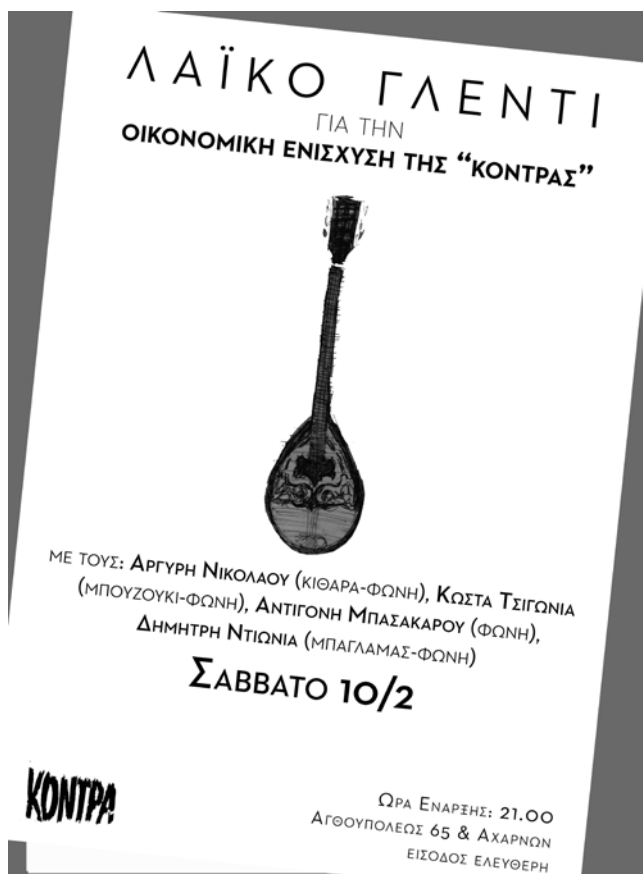
οι τοίχοι έχουν φωνή

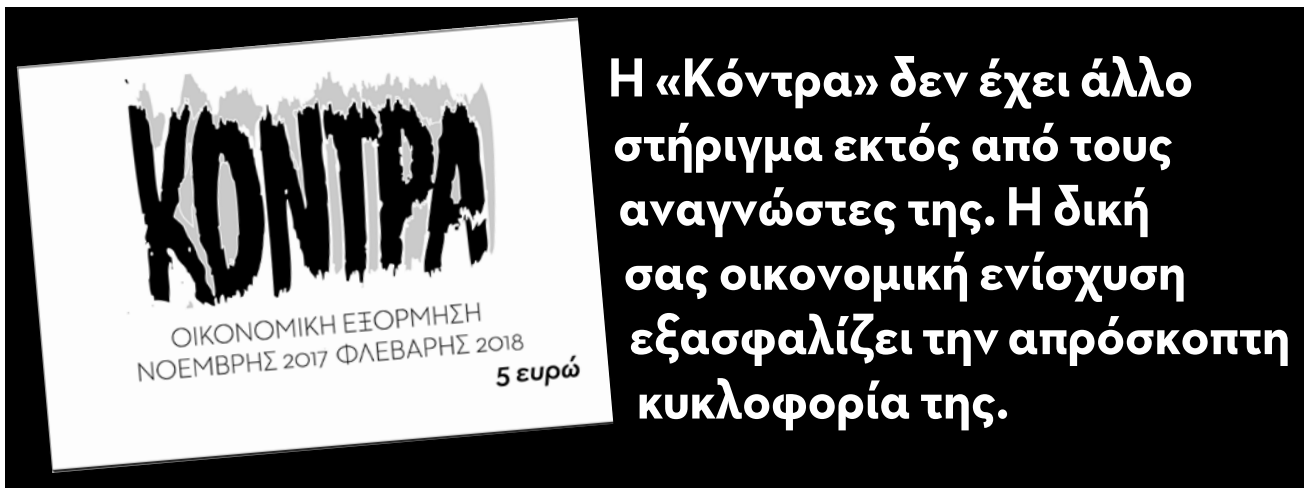

◆ «Δημοψηφισματικό» το πρωτοσέλιδο της «Αυγής» την Παρασκευή 2 Φλεβάρη, πυροδότησε συζητήσεις και ερωτηματικά: Ρε, λες ο Τσίπρας να έχει κάνει καμιά μυστική συμφωνία με τον Καμμένο, που ήταν εκείνος που ζήτησε δημοψήφισμα; Λες να θέλει να βάλει τη ΝΔ μπροστά στο δίλημμα, ξέροντας ότι υπάρχουν δυο φατρίες στο εσωτερικό της; Από το Μαξίμου διέρρευσαν ότι δεν είναι δική του γραμμή, αλλά το πρωτοσέλιδο υπήρξε αμιγώς πρωτοβουλία της διεύθυνσης της «Αυγής». Κανένας, όμως, δεν πίστεψε τη διαρροή (ποιος μπορεί να πιστέψει τον Τσίπρα, μετά απ' αυτά που έκανε πρώτα τον Ιούλη και μετά τον Αύγουστο του 2015;). Όλοι κράτησαν στο πίσω μέρος του μυαλού τους ένα «λες».

◆ Και τι δε γράφτηκε γι' αυτό το σύνθημα. Ο Μίκης Θεοδωράκης, έξω από το σπίτι του οποίου γράφτηκε, μίλησε -μέσω... προσκεϊμένων κύκλων- για «σκοτεινούς κύκλους που πολεμούν τον Μίκη Θεοδωράκη από το 1940 και θα καταλήξουν στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας» (το γαρ πολύ της θλίψεως...)! Οι αφελείς «κύκλοι», μέσα στο εθνικιστικό τους μένος, δεν αντιλήφθηκαν καν ότι ειδικά μ' αυτή τη δήλωση και με τα περί... «απειλών» δικαίωσαν τους συνθηματογράφους σ' ένα ευρύτατο κοινωνικό ακροατήριο: στο αριστερό και δημοκρατικό ακροατήριο, στον κόσμο που δε διέπεται από εθνικιστική τύφλωση και ξέρει πολύ καλά τι σημαίνει να σε βάζουν γκεσέμι τους οι εθνικοφασίστες. Ενοχλήθηκε και ο Περισσός που ανακοίνωσε ότι «καταδικάζει την **επίθεση με μπογιές** στο σπίτι του Μίκη Θεοδωράκη». Για το περιεχόμενο του συνθήματος ούτε λέξη! «**Όπως είναι γνωστό**, τέτοιου είδους ενέργειες καμία σχέση δεν έχουν με το λαϊκό κίνημα και τις διεκδικήσεις του», κατέληγε η ανακοίνωση του Περισού. Προφανώς, τέτοιου είδους παρεμβάσεις μόνο τα μέλη και οι οπαδοί του Περισού έχουν δικαίωμα να κάνουν. Σε όλους τους άλλους απαγορεύονται! Περιττεύει να πούμε ότι αυτή η πρωτοφανής θέση είναι «γνωστή» μόνο στην ηγεσία του Περισού, σε κανέναν άλλο. Εμείς όμως, έχουμε άλλου τύπου ενστάσεις. Οχι με την ενέργεια καθεαυτή, που δε διαφέρει από χιλιάδες ανάλογες παρεμβάσεις που έχουν κάνει συλλογικότητες του κινήματος, αλλά με τη διατύπωση του συνθήματος. Αντιλαμβανόμαστε το σκοπό αυτών που το έγραψαν, όμως δεν πήραν υπόψη τους έναν παράγοντα: τους πολλούς σταθμούς που έχει να επιδείξει η ιστορία του Θεοδωράκη από το «βουνό» μέχρι τη σημερινή κατάντια. Κι αυτοί οι σταθμοί δείχνουν ότι ο εν λόγω πολιτικός παράγοντας έχει **προ πολλού** πετάξει στα σκουπίδια την όποια προσωπική του ιστορία στα χρόνια της επαναστατικής ανόδου και έχει περάσει **στο αντίπαλο στρατόπεδο**, το οποίο υπηρετεί **με συνέπεια εδώ και δεκαετίες**, φροντίζοντας βέβαια να έχει στο κέντρο τον εαυτό του. Ιδιαίτερα μετά την αστική μεταπολίτευση. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Το «Καραμανλής ή τανκς» του 1974; Το ότι ενώ πρωταγωνίστησε στις επαφές των Φλωράκη-Κύρκου (είχε κολλητική εκείνη την περίοδο με τον Φλωράκη και είχε γίνει και βουλευτής του Περισού) για τη δημιουργία του Συνασπισμού, στη συνέχεια τους πούλησε και έγινε υπουργός του Μητσοτάκη; Το ότι μ' αυτή του την ιδιότητα απέδωσε τη δολοφονία του Νίκου Τεμπονέρα στο... εμφυλιακό κλίμα που δημιουργούσαν οι καταλήψεις, οι οποίες «χρησιμεύουν πλέον ως θρυαλλίδες, προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι επιδιωκόμενες από τους υποκινητές της ανωμαλίας εκρήξεις»; Ή στο ότι -επί Σημίτη πλέον, το '99- βγήκε με τις πυτζάμες στην τηλεόραση για να υπερασπιστεί την παράδοση του Οτζαλάν στην Τουρκία;

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Από τον τίτλο ακόμα φαίνονται οι προθέσεις. «Επίδομα ανθυγιεινό ή ασφαλείς συνθήκες εργασίας», αναρωτιέται -τάχαμου με ειλικρινές ενδιαφέρον- ο αντιπρόεδρος του ΕΟΠΥΥ και στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ Π. Γεωργακόπουλος, στην αχαϊκή ιστοσελίδα thebest.gr. Η απάντηση είναι εξαιρετικά απλή: και ανθυγιεινό επίδομα και μικρότερο ωράριο και πρόωρη συνταξιοδότηση και ασφαλέστερες (γιατί ασφαλείς δεν μπορούν να υπάρξουν στον καπιταλισμό) συνθήκες εργασίας.

Ομολογία κυβερνητικού παράγοντα

Στο στόχαστρο τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα

Για δήθεν ειδικούς σαν τον Γεωργακόπουλο, όμως, αυτά είναι... λαϊκισμός και... συνδικαλιστικός μαζικισμός. Νομίζοντας πως πρωτοτυπεί, γράφει:

«Με την εμπειρία συμμετοχής μου για δύο θητείες στην επιτροπή υγιεινής και ασφαλείας εργασίας στο Γενικό Νοσοκομείο Πατρών, εκφράζω δημόσια τον προβληματισμό μου, αν πρέπει να διεκδικείται, Επίδομα Ανθυγιεινό ή ασφαλείς και υγιείς συνθήκες εργασίας;

Με αφορμή πρόσφατη αρθρογραφία σχετικά με την τύχη του επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας, θέτω ευθέως το ερώτημα: Τι συμφέρει περισσότερο τον εργαζόμενο να διεκδικεί; Το ανθυγιεινό επίδομα, δουλεύοντας σε οποιοδήποτε συνθήκες ή την διασφάλιση από κάθε εργοδότη και με τον αυστηρό έλεγχο των υπηρεσιών του κράτους, των ενδεχόμενων συνθηκών Υγιεινής και Ασφάλειας της εργασίας;

Τι θα ωφελήσει πχ έναν οικοδόμο να παίρνει επίδομα ανθυγιεινό όταν δεν λαμβάνονται μέτρα ασφαλείας στην οικοδομή και πέσει από μια πρόχειρα στημένη σκαλωσιά;

Τι θα ωφελήσει πχ έναν ερ-

γαζόμενο στα χειρουργεία ενός νοσοκομείου να διεκδικεί το ανθυγιεινό επίδομα και οι συνθήκες εργασίας να είναι επισφαλές; (...)

Αλήθεια τι ωφελεί τον εργαζόμενο να παίρνει επίδομα ανθυγιεινό και να το ξοδεύει σε φάρμακα και υπηρεσίες υγείας;».

Λοιπόν, αυτή η μπουρδολογία υπάρχει από τότε που η εργατική τάξη κατάφερε να χαρακτηριστούν κάποια επαγγέλματα βαριά και ανθυγιεινά και να συνοδεύονται από πρόωρη συνταξιοδότηση ή μόνο με ένα επίδομα ανθυγιεινής εργασίας. Κάθε φορά που οι καπιταλιστές και οι κυβερνήσεις τους ήθελαν να πετάξουν επαγγέλματα, κλάδους ή εργασιακούς χώρους έξω από τον χαρακτηρισμό «βαριά και/ή ανθυγιεινά επαγγέλματα», τους έπιανε ο πόνος για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζόμενων. «Είναι δυνατόν να επιδοτούμε τη βλάβη της υγείας;» αναρωτιούνταν με ιερή αγανάκτηση. Και κατηγορούσαν για έλλειψη πολιτισμού τους εργάτες, που προτιμούν το καθεστώς επιδότησης, παρά να παραιτηθούν από αυτό και τα λεφτά να πάνε στη βελτίωση των όρων εργασίας τους.

Επειδή ασχολούμαστε με τα

ασφαλιστικά ζητήματα εδώ και περίπου τρεις δεκαετίες και γι' αυτό το έργο το ξέρουμε καλά και τις παπάρες τύπου Γεωργακόπουλου τις έχουμε ακούσει και διαβάσει πολλές φορές (σε ελληνική και ξένη βιβλιογραφία και σε δηλώσεις πολιτικών παραγόντων και εξωνημένων επιστημόνων που ενεργούν για λογαριασμό των καπιταλιστών), όταν είδαμε στο πρόσφατο μνημονιακό πολυνομοσχέδιο τη ρύθμιση για «επανασχεδιασμό από μηδενική βάση» του επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας, που παίρνουν ορισμένες κατηγορίες εργαζόμενων στο Δημόσιο (καθαριότητα ΟΤΑ, νοσηλευτές, προσωπικό νοσοκομειακών εργαστηρίων και μερικές ακόμα ειδικότητες), γράψαμε: «Με το άρθρο 396 του πολυνομοσχεδίου μπαίνει στο στόχαστρο το επίδομα ανθυγιεινής και επικίνδυνης εργασίας στο δημόσιο τομέα, όμως στην πραγματικότητα ανοίγει και πάλι το ζήτημα των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, που εδώ και χρόνια βρίσκεται σταθερά στο στόχαστρο των καπιταλιστών και των αστικών κυβερνήσεων που προωθούν τα συμφέροντά τους».

Στην εισηγητική έκθεση του πολυνομοσχεδίου γράφει ότι θα συγκεράσουν το ανθυγιεινό επίπεδο «με την ανάγκη για σχεδιασμό βραχυπρόθεσμων, μεσοπρόθεσμων καθώς και μακροπρόθεσμων δράσεων για την κατά το δυνατό άμβλυνση των παραγόντων κινδύνου και την εγκαθίδρυση και εμπέδωση των αναγκαιών συνθηκών πρόληψης και προστασίας των εργαζόμενων». Ο Γεωργακόπουλος βγήκε να το κάνει «λιανά», χρησιμοποιώντας τα ίδια κάλπικα επιχειρήματα και προβάλλοντας το ίδιο

υποκριτικό ενδιαφέρον για τις συνθήκες εργασίας με όλους όσους έχουν προηγηθεί.

Η πάλι για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας, ώστε να γίνονται όσο το δυνατόν λιγότερο ανθυγιεινές και περισσότερο ασφαλείς, πρέπει να μη σταματά ποτέ. Όμως, πρέπει να έχουμε υπόψη μας δυο συνθήκες.

Πρώτο, ότι δεν υπάρχει περίπτωση στον καπιταλισμό να εξασφαλιστούν υγιεινές και ασφαλείς συνθήκες εργασίας, γιατί αυτό έρχεται σε αντίθεση με το κυνήγι του μέγιστου κέρδους. Πάντοτε οι καπιταλιστές θα παραβιάζουν την εργατική νομοθεσία.

Δεύτερο, ότι υπάρχουν εργασίες που έτσι κι αλλιώς επιφέρουν μεγαλύτερη βιολογική (σωματική και πνευματική) φθορά του εργαζόμενου.

Γι' αυτό πρέπει να διεκδικούνται πάντοτε **ασφαλιστικά αντισταθμίσματα**, όπως είναι η πρόωγη συνταξιοδότηση και το μειωμένο ωράριο εργασίας, αλλά και πρόσθετη αμοιβή που επιτρέπει στον εργάτη να φροντίζει καλύτερα την υγεία και τη φυσική του κατάσταση.

βαθύ κόκκινο

Απελθέτω;

Θέλεις να κρύψεις τη θέση σου επί της ουσιαστικής εθνικιστικής διάστασης του «Μακεδονικού»; Τράβα μια ντουζίνα καταγγελίες στο ΝΑΤΟ, την ΕΕ, τον ιμπεριαλισμό εν γένει. Τον δρόμο τον έδειξε ο Περισσός. Αυτός, βέβαια, κάνει και τα δέοντα ανοίγματα στο παραζαλισμένο από τον εθνικισμό πλήθος, αποπατώντας επί της ιστορικής αλήθειας γενικά και επί της ιστορίας του κομμουνιστικού κινήματος ειδικότερα: «Να αλλάξει το Σύνταγμα της γειτονικής χώρας. Δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος, δεν υπάρχει μακεδονική γλώσσα». Αυτός ο λαός είναι ίσως ο μοναδικός λαός στον κόσμο που δεν έχει εθνική ταυτότητα και γλώσσα!

Η συνεπής προέκταση αυτής της άποψης είναι να πει κανείς ότι η έκταση της σημερινής Δημοκρατίας της Μακεδονίας θα μπορούσε κάλλιστα να μοιραστεί μεταξύ της Αλβανίας (δεδομένου ότι υπάρχει συμπαγής αλβανικός πληθυσμός σ' αυτή τη χώρα), της Βουλγαρίας (που θα πάρει και το μεγαλύτερο κομμάτι, βαφτίζοντας Βουλγάρους όσους ομιλούν τη σλαβο-μακεδονική γλώσσα) και της Ελλάδας (η οποία «χαλαρά» θα διεκδικούσε τους Βλάχους και τους Σαρακατσάνους). Η άποψη αυτή δεν είναι κατασκευή. Ως γνωστόν έχει διατυπωθεί κατ' επανάληψη στη χώρα μας από εθνικιστικά χείλη (όχι κυβερνητικά).

Ο Περισσός, όμως, α όχι, δε θέλει να το πάει εκεί. Αυτός έχει την πάγια θέση «καμιά αλλαγή συνόρων, οπουδήποτε στον κόσμο». Θέση σύμφωνα με την οποία οι Κούρδοι της Τουρκίας (και όχι μόνο) δε δικαιούνται να αποκτήσουν την ανεξαρτησία τους. Θα έτριζαν τα κόκκαλα του Στάλιν και του Λένιν, αλλά τα κόκκαλα δεν τρίζουν. Απλά, η μεταφυσική διάσταση της παροιμιώδους φράσης μάς δίνει ένα μέτρο για την παντελή έλλειψη αρχών και την υποταγή στις αρχές του κρατικού εθνικισμού των κυρίαρχων εθνών έναντι όχι μόνο εθνικών μειονοτήτων αλλά και συμπαγών εθνοτήτων.

Εκφράζεται και μια άποψη ένα «κλικ» πιο αριστερά απ' αυτή του Περιεσού. Δεν ξέρουμε πόσο πολιτικό εύρος έχει, όμως τη διαβάσαμε σε ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις 6.2.2018. Στηλιτεύει το συλλαλητήριο της Αθήνας ως «ένα αντιδραστικό, εθνικιστικό συλλαλητήριο». Στηλιτεύει την κυβέρνηση που «επιδιώκει να νομιμοποιήσει την πολιτική της, προβάλλοντας τον ακροδεξιό χαρακτήρα του συλλαλητηρίου», ενώ «στην πραγματικότητα, συνεχίζοντας την ίδια επιθετική πολιτική Μητσοτάκη-Παπανδρέου-Καραμανλή, λειτουργεί σαν ατζέντης για την ευρωνατοϊκή ολοκλήρωση των Βαλκανίων και σε αυτό το πλαίσιο επιδιώκει την αναβάθμιση του ρόλου της ελληνικής άρχουσας τάξης, των ελλήνων τραπεζιτών και επιχειρηματιών, στην περιοχή». Στηλιτεύει την παρουσία και ομιλία του Θεοδωράκη ως «μια πλήρως αντιδραστική ομιλία, που ενσωμάτωσε όλη την εθνικιστική ρητορεία», που «ήταν η πιο μαύρη σελίδα στην ιστορία του». Μιλά για τον «εθνικιστικό και ακροδεξιό χαρακτήρα αυτών των συγκεντρώσεων» και στηλιτεύει «κάθε ταλάντευση στο θέμα του κάθετου διαχωρισμού από τα συλλαλητήρια αυτά -που δυστυχώς υπήρξαν από δυνάμεις της αριστεράς-» ως «καταστροφική για το κίνημα και την αριστερά».

Μόνο για ένα πράγμα δε μιλάει αυτή η ανακοίνωση. Για τους Σλαβομακεδόνες και τα εθνικά τους δικαιώματα, είτε αυτοί κατοικούν ως εθνική πλειονότητα στη Δημοκρατία της Μακεδονίας είτε κατοικούν ως -άγρια κυνηγημένη επί πολλές δεκαετίες- εθνική μειονότητα στην Ελλάδα.

Γιατί άραγε; Μήπως η αναγνώριση των εθνικών δικαιωμάτων ενός λαού, τμήμα του οποίου έχει υποφέρει από τις διώξεις του μεγαλοελλαδικού εθνικισμού, εμποδίζει τον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα; Η Ιστορία του 20ού αιώνα έχει αποδείξει πως όταν αναγνωρίστηκαν τα εθνικά δικαιώματα των Σλαβομακεδόνων, η φτωχολογία αυτού του λαού πλαισίωσε τον αντιιμπεριαλιστικό και αντιπλουτοκρατικό αγώνα. Τυχαία, άραγε, αυτό συνέβη μόνο την περίοδο του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και την περίοδο του ΔΣΕ;

Κάποιοι λένε -με τον τρόπο τους- «απελθέτω αφ' ημών το ποτήριον τούτο». Δεν μπορείς, όμως, να κάνεις αντιιμπεριαλιστική πολιτική σπρώχνοντας κάτω από το χαλί τόσο καίρια ζητήματα.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση